

கற்றது கைம்மண்ணளவு
கல்லாதது உலகளவு
நியூ செஞ்சுரியின்

உங்கள் நூலகம்

மாத இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2050

மலர் - 12 இதழ் - 6 & 7 - செப்டம்பர் - அக்டோபர் - 2020

ஆசிரியர்

த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர்

சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு

எஸ். சண்முகநாதன்

தி.ரத்தினசபாபதி

அ.கணேசன்

அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி

இதழ் வடிவமைப்பு

ஞா. சரிதா

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/11/2/2005

16 (142), ஜானி ஜான்கான் ரோடு,

இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014
ungalnoolagam@gmail.com | www.ncbKublisher.in

இணைய தள முகவரி: www.keetru.com

தனி இதழ் ₹ 30.00, ஆண்டு சந்தா ₹ 360.00

மாணவர்களுக்கு ₹ 300.00

ஆயுள் சந்தா ₹ 3000.00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 2750.00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

Central Bank of India

Ambattur Branch, Chennai - 600 050

A/c.No. 1035249018

IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி பக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

உள்ளே...

படித்துப் பாருங்களேன்...	05
ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்	
டாக்டர் ஏ.எல். முதலியார் காலத்தில்...	11
டாக்டர் சு.நரேந்திரன் எம்எஸ்., பிஎச்.டி.....	
தமிழ்ச் சமூக அசைவியக்கத்தில்...	15
வீ.அரசு	
தேவதாசிகள் நடத்திய சாரங்கதாரா நாடகம்	21
அ.கா.பெருமாள்.....	
புதிய வெளிச்சம் தரும் அரிய கற்கைநெறி	25
இரா.காமராசு.....	
மாறிக்கொண்டிருக்கும் தளங்கள்	29
பாவண்ணன்.....	
விருந்து வரக் கரைந்த காக்கை	33
ஆ.கார்த்திகேயன்.....	
பால் கூடாரம் : ஆட்டனத்தி நாவல்	37
சுப்ரபாரதி மணியன்.....	
சங்க கால அறிதலியல்	47
முப்பால்மணி.....	
பயன்களைக் கடந்து	57
உரிமைகளை வென்றெடுப்போமா?	
க.பழனித்துரை.....	
மறுவாசிப்பில் பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்	61
ந.முருகேசபாண்டியன்.....	
பெண்மை ஒரு வரம்	69
பொன்னீலன்.....	
தொல்குடித் தழும்புகள்	71
ச.வின்சென்ட்.....	
நமது தேசத்திற்கு வழிகாட்டும் கேரளா	73
முனைவர் தி.ராஜ் பிரவின்.....	
தனித்துவமான குரலிசைக் கலைஞன்	77
ஜி.சரவணன்.....	
உ.வே.சாமிநாதையரும்	80
ரா.இராகவையங்காரும்	
முனைவர் இரா.வெங்கடேசன்.....	

பாராட்டுப் வாழ்த்துகளும்

தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் அறிஞர்களையும், தமிழ் எழுத்தாளர்களையும் கௌரவிக்கும் விதமாகவும் மாணவர்கள் மற்றும் ஆய்வாளர்கள் பயனடையும் வகையிலும் சிறப்புத் திட்டம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்படி தமிழ்நாடு அரசின் தமிழ் வளர்ச்சி, பண்பாட்டுத்துறை ஐந்து தமிழறிஞர்களையும், ஐந்து படைப்பாளர்களையும் தேர்வு செய்துள்ளது.

கறிச்சோறு, நெஞ்சின் நடுவே, வேரடி மண், அப்பா என்றொரு மனிதர், மிராசு முதலான நாவல்களையும் நூற்றுக்கணக்கான சிறுகதைகளையும் எழுதியுள்ள தஞ்சை வட்டார எழுத்தாளர் சி.எம்.முத்து,

மீன்காரத்தெரு, கருத்தலெப்பை, ஞாயிறு கடை உண்டு, ஜின்னாவின் டைரி, சாமானியரைப் பற்றிய குறிப்புகள் முதலான நாவல்களையும், சிறுகதைகளையும் எழுதியுள்ள தமிழ் இஸ்லாமிய வாழ்வியல் எழுத்தாளர் கீரனூர் ஜாஹிர் ராஜா,

கருக்கு, சங்கதி, மனுஷி முதலான நாவல்கள் பல சிறுகதைகள், குறுநாவல்கள் எழுதி உள்ள ஒடுக்கப்பட்டோர் வாழ்வியல் எழுத்தாளர் பாமா,

உப்புவயல், சந்தி, வாங்கல், சடையன்குளம் முதலான நாவல்களையும் பல சிறுகதைகளையும் படைத்துள்ள நெய்தல் நில எழுத்தாளர் ஸ்ரீதர கணேசன்,

காத்திருப்பு, சீம்பாலில் அருந்திய நஞ்சு, விதானத்துச் சித்திரம் முதலான கவிதைத் தொகுப்புகளையும் பல ஆவணப் படங்களையும் தந்துள்ள கவிஞர் ரவி சுப்ரமணியன் ஆகியோர் வருகைதரு இலக்கிய ஆளுமைகளாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தின் சமயம், தத்துவம், மனிதவியல் சிந்தனைப் புலத்தின் மேனாள் தலைவரும் தத்துவப் பேராசிரியருமான முனைவர் ந.முத்துமோகன்,

தமிழால் மருத்துவக்கல்வி முடியும், காலனி ஆட்சியில் நலவாழ்வும் நம்வாழ்வும், தமிழ் மருத்துவத்தின் சிறப்பும் சிதைவும் ஆகிய நூல்களை எழுதியுள்ள அறிவியல் தமிழறிஞர் டாக்டர் சு.நரேந்திரன்,

மொழியியல் பேராசிரியரும் நடுவண் அரசின் இந்திய மொழிகள், நடுவண் நிறுவன மேனாள் ஆராய்ச்சி அலுவலருமான முனைவர் எல்.இராமமூர்த்தி,

உபகதை, இடம், அன்றும் இன்றும், பாரிபடுகளம், வஞ்சியர் காண்டம் போன்ற நாடகங்களை உருவாக்கிய நாடகவியலாளர் பிரளயன்,

தொல்லியல் வரலாற்று ஆய்வாளரும், தமிழ்நாடு அரசின் தொல்லியல் துறை மேனாள் அலுவலருமான முனைவர் வி.வேதாசலம் ஆகியோர் வருகைதரு பேராசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இவர்கள் பல்கலைக்கழகத்திற்கு சென்று, தங்கள் ஆய்வு, படைப்பு சார்ந்த பணிகளுடன் மாணவர்கள், ஆய்வாளர்களுடன் கலந்துரையாடவும், கருத்துரைகள் வழங்கவும் செய்வார்கள். ஆண்டு இறுதியில் எழுத்துரு ஒன்றையும் அளிப்பார்கள்.

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் துணைவேந்தர் அறிஞர் வ.அய்யப்பிரமணியன் காலத்தில் இலங்கைத் தமிழறிஞர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி வருகைதரு பேராசிரியராக இருந்தார். படைப்பாளரும் துணைவேந்தராக இருந்தவருமான ம.இராசேந்திரன் காலத்தில் எழுத்தாளர் கோணங்கி, ஓவியர் சந்துரு போன்றவர்கள் இருந்தனர்.

இவற்றின் தொடர்ச்சியாக தற்போதைய துணைவேந்தர், மொழியியல் அறிஞர் கோ.பாலசுப்ரமணியன் அவர்கள் முன் முயற்சியில் எழுத்தாளர்களுக்கு இவ்வாய்ப்பு கிட்டியிருக்கிறது. இப்பணி ஒவ்வோர் ஆண்டும் தொடர்ந்திட வேண்டும் என விரும்புகிறோம். துணைவேந்தருக்கு பாராட்டுதலையும், படைப்பாளர்களுக்கும் தமிழறிஞர்களுக்கும் வாழ்த்துகளையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

- ஆசிரியர் குழு

படித்துப் பாருங்களே...!

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

செபஸ்தியானும் அவரது மகன்களும்

மிருதங்கம் செய்வோர் குறித்த சுருக்கமான வரலாறு

டி.எம்.கிருஷ்ணா (2020)

(Sebastian & Sons, A Brief History of Mridangam Makers,
T.M.Krishna: (2020), Westland publication private Limited. Chennai - 600 096)

தமிழர்களின் பாரம்பரிய தோல் இசைக்கருவிகளில் ஒன்று தண்ணுமை. இதன் தொடர்ச்சியாக அல்லது வளர்ச்சியாக உருப்பெற்ற ஒரு தோல் இசைக்கருவியே மிருதங்கம். மத்தளம் என்ற பெயரும் இதற்கு உண்டு. 'மிருதுத் தன்மையுடனும் மெதுவாகவும் கொட்டினால் எழும் இனிமையான ஒலியினால்' மிருதங்கம் என்று இக்கருவி பெயர் பெற்றதாக நாராயணசாமி (1948: 19) குறிப்பிட்டுள்ளார். தமிழ்நாட்டில் இசைநிகழ்ச்சிகளில் சிறப்பான இடம் மிருதங்கத்திற்கு உண்டு. சதிர் (பரதநாட்டியம்) இசைப்பாடல், பாடலுடன் நிகழும் கதைகூறும் நிகழ்த்துதல் (கதாகாலட்சேபம்), பஜனை என்பனவற்றுள் இதன் பங்களிப்பு தவிர்க்க இயலாத ஒன்றாகும்.

மிருதங்கம் என்ற இசைக்கருவியை உருவாக்குவோரின் சுருக்கமான வரலாறாக இங்கு அறிமுகம் செய்யும் நூல் அமைந்துள்ளது. என்றாலும் மிருதங்கம் உருவான வரலாறு அதன் இசைநூட்பம் என்பனவற்றில் ஆசிரியர் அதிக ஆர்வம்

காட்டவில்லை. மிருதங்கத்தில் உருவாக்குவதில் உள்ள தொழில்நுட்பத்தை ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்துவதுடன் நூலாசிரியர் நின்றுவிடவில்லை. அதன் பின்னால் மறைந்துள்ள சாதி சார்ந்த நுண்ணரசியலை இந்நூல் நாம் அறிந்துகொள்ளும்படிச் செய்கிறது.

நூலாசிரியரும் நூலும்

இந்நூலாசிரியரான தோடூர் மாடபுசி கிருஷ்ணா 1976 -ல் சென்னையில் பிறந்தவர். எழுத்தாளராகவும் சமூகச் செயல்பாட்டாளராகவும் இசைப்பாடகராகவும் விளங்குபவர். செவ்வியல் இசையை அடித்தட்டு மக்களிடம் கொண்டு செல்வதிலும் அம்மக்களின் கலைத்திறனை வெளிக்கொணர்வதிலும் ஆர்வம் கொண்டவர். இதன் அடிப்படையில் 'சென்னை கலைத்தெருவிழா' 'சென்னை புறம்போக்குப் பாடல் விழா' போன்ற எதிர்க்குரல் வெளிப்படுத்தும் கலைநிகழ்வுகளில் பங்காற்றி வந்துள்ளார்.

'தென்னிந்திய இசை: கர்நாடகக் கதை' என்ற தலைப்பிலான தம் ஆங்கில நூலில் (2013)

கர்நாடக இசை உலகில் இடம்பெற்றுள்ள சாதிய மேம்பாட்டை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இருப்பினும் இசைக்கருவி செய்வோரின் வாழ்க்கைப் போராட்டம் குறித்தோ படைப்புத்திறன் குறித்தோ அதில் பதிவு செய்யவில்லை. இது அவருக்கு ஒரு உறுத்தலாகவே இருந்துள்ளதன் வெளிப்பாடாக இந்நூலை அவர் தனியாக எழுதியுள்ளார்.

மிருதங்கம் என்ற இசைக்கருவியின் வரலாற்றையோ அது தொடர்பான இசை நுட்பங்களையோ வாசகனுக்கு அறிமுகம் செய்வதைவிட அதை உருவாக்கும் கலைஞர்களின் தொழில்நுட்பத்தை வெளிப்படுத்துவதில் இவர் மிகுந்த முயற்சி எடுத்துள்ளார். மிருதங்கம் உருவாக்குவோரை மையமாகக் கொண்ட நூலுக்குள் நுழையுமுன் மிருதங்கம் என்ற இசைக்கருவி குறித்து சில பொதுவான செய்திகளை அறிந்துகொள்ளுதல் அவசியமாகிறது.

மிருதங்கம்

மத்தளம் அல்லது மிருதங்கம் என்று அழைக்கப்படும் இசைக்கருவியின் அமைப்பு குறித்து சி.கு.நாராயணசாமி (1948: 30 - 31) தம்முடைய நூலில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“நடுவில் பெருத்தும், வலது இடது பக்கங்களிலும் வலப்புறம் சிறிது அளவு குறைந்தும் இடதுபுறம் சற்று அளவு விரிந்தும் இருக்கும். மண்ணினால் செய்யப்பட்ட இரு பூந்தொட்டிகளை வாயோடு வாய் பொருத்தினால் எவ்வாறு இருக்குமோ அவ்வுருவத்தைக் கொண்டிருக்கும்.”

என்கிறார். நம்முடைய கலைத்துறையில் உள்ள ஒரு வேறுபாடான ஒரு இயல்பு என்னவென்றால் நம் கலைகளை எவ்வாறேனும் தெய்வங்களுடனும் புராணங்களுடனும் இணைத்துவிடுவது. இது ஒருவகையில் குறிப்பிட்ட கலைக்கு புனிதத்தன்மையை வழங்கிவிடும். இவ்வகையில் மிருதங்கமும்

புராணத்தன்மையை ஏற்றுள்ளது. மிருதங்கம் என்ற அசுரனைக் கொண்டு அவன் தலையைத் துண்டித்து, புலித்தோல் போர்த்தி உருவாக்கப்பட்டதே மிருதங்கம் என்றும் இக்கருவியை நந்திதேவர் இசைப்பதாகவும் ஒரு புராணச்செய்தி உண்டு (மேலது:6). சிவனுக்கு விருப்பமான இசைக்கருவி என்றும் மத்தள மாதவன் என்ற பெயரையும் தாங்கியவன் என்றும் வேறொரு புராணம் கூறும். சிவன் நடனமாட திருமால் மத்தளம் கொட்ட பிரம்மன் கைத்தாளம் போட கலை நிகழ்வுது போன்ற கோவிற் சிற்பங்களும் உண்டு (மேலது).

மிருதங்கத்தின் வலது பாகத்தில் சிவனும் இடதுபாகத்தில் விஷ்ணுவும் நடுப்பாகத்தில் பிரம்மனும் அமர்ந்திருப்பதாகவும் ‘ஓம்’ என்னும் பிரணவ நாதத்தை ஒலிக்கச் செய்வதாகவும் புராணச்செய்தி உண்டு (மேலது 99). இப்புராணச் செய்திகள் புனிதமான ஒன்றாக மிருதங்கத்தை அறிமுகம் செய்துள்ளன என்ற உண்மையை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

மிருதங்கம் செய்வதற்கென்று சில குறிப்பிட்ட மரங்களை தமிழர்கள் தேர்வு செய்திருக்கின்றனர். அவை வருமாறு. தென்னை, பலா, வேம்பு, சந்தனம், கருங்காலி, தேக்கு, பனை, பூவரசு என்பனவாகும்.

மிருதங்கத்தின் தோல்

‘இரண்டு கைகளாலும் கொட்டி முழக்கும் தோல்கருவியான’ மிருதங்கம் சற்று வேறுபாடான முறையில் தோல்களால் போர்த்தப்பட்டுள்ளது. ஆட்டுத்தோல், பசுமாட்டுத்தோல் என்ற இரண்டு தோல்களும் மத்தளத்தில் இடம்பெற இத்தோல்களை இழுத்துக்கட்டும் நீண்ட வார் எருமைத்தோலால் ஆனது.

மிருதங்கம் வாசிப்போர்

இந்திய நாட்டின் நிகழ்த்துக் கலைகள், புராணங்களோடும் சாதிகளோடும் ஏதேனும் ஒருவகையில் இணைக்கப்பட்டிருக்கும் உண்மை நம் அனைவருக்கும் தெரியும். இவ்வகையில் மிருதங்கம் கொட்டுபவர் ‘உயர்குடிப் பிறநதவனாகவும்

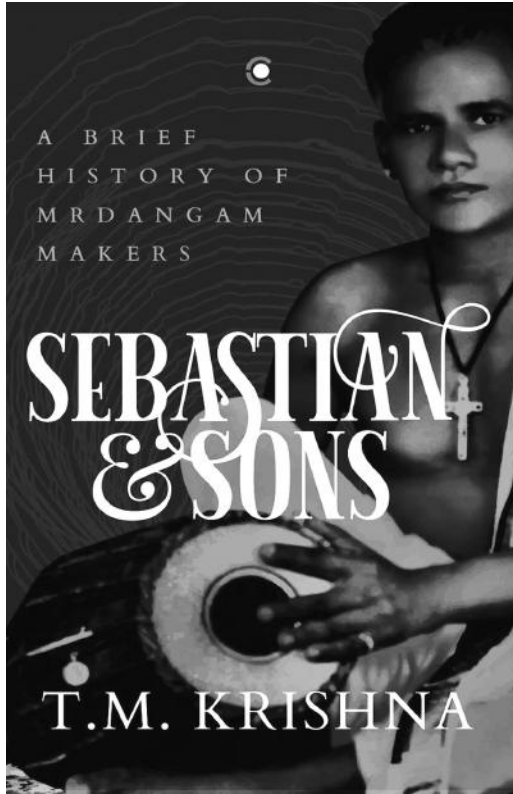
அழகுடையவனாகவும் 'இருக்கவேண்டும்' என்று 'சங்கீத ரத்னாகரம்' என்ற நூல் குறிப்பிடுகிறது(மேலது) அதேநேரத்தில் இது எவ்வாறு உருவாக்கப்படுகிறது யார் உருவாக்குகிறார்கள் என்பது இம்மிருதங்க வரலாற்றில் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. இக்குறையை மிகச்சரியாகவே இந்நூல் போக்கியுள்ளது.

நூல் வெளிப்படுத்தும் செய்தி

நூலின் தலைப்பிற்கு ஏற்ப இந்நூல் மிருதங்கம் உருவாக்கும் கலைஞரான செபஸ்தியான் என்பவரையும் அவரது மகன்களையும் மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்நூலை எழுதும் முயற்சியில் செல்வம் என்று அழைக்கப்படும் செல்வராஜ் என்பவரை எப்படியாவது

சந்தித்து உரையாடவேண்டும் என்று நூலாசிரியர் முடிவெடுத்துள்ளார். இவர் மிருதங்கத்தை உருவாக்கி வந்த குடும்பத்தின் மூன்றாவது தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர். பாலக்காடு மணி அய்யர் என்ற புகழ்வாய்ந்த இசைக்கலைஞரின் நிகழ்வுகளுக்கு பயன்படுத்தும் மிருதங்கத்தை உருவாக்கிக் கொடுத்தவர். தஞ்சாவூரில் வாழ்ந்துவந்த இவர் சென்னையின் நங்கநல்லூர் பகுதிக்கு இடம்பெயர்ந்து வந்தவர். இவரை சந்திப்பதற்கு நங்கநல்லூர் சென்ற அனுபவத்தையும் நங்கநல்லூர் ஊர் உருவாக்கம் குறித்தும் சில சுவையான செய்திகளுடன் நூலைத் தொடங்குகின்றார். அத்துடன் மிருதங்கம் என்ற இசைக்கருவியின் அமைப்பு, அதன் வரலாறு குறித்த நுணுக்கமான செய்திகள் பலவற்றையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். காவிரித் தண்ணீருக்கும் இசைக்கும் உள்ள தொடர்பு குறித்த பிராமணர்களின் நம்பிக்கையையும் இவற்றின் ஊடாக வெளிப்படுத்துகிறார்.

தஞ்சையில் மராட்டியர் ஆட்சி நிலைபெற்றபின் மராட்டியப் பண்பாட்டுத் தாக்கம் அன்றைய தஞ்சை மாவட்டப் பிராமணர் வட்டாரத்தில் ஏற்பட்டதாகவும் இதன் ஒரு பகுதியாக மிருதங்கம் அறிமுகம் ஆனதாகவும் இந்நூலாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். மராட்டியர்களுடன் மிருதங்கம் தயாரிப்போர் வந்திருக்கலாம் என்ற வாய்மொழி வரலாறு நிலவுவதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவை ஆய்வுக்குரியன.

இவை ஒருபுறம் இருக்க இந்நூலின் மையச் செய்தியாக வெளிப்படுவது மிருதங்கத்தில் இடம்பெறும் பசுவின் தோல் குறித்து ஆசிரியர் கூறிச்செல்லும் செய்திகள்தான் என்று நான்கருதுகிறேன். இந்நூலை ஏற்கெனவே படித்தோரும் இனிமேல் படிப்போரும் என்கருத்தில் இருந்து மாறுபாடு கொள்ளலாம். எப்படியோ! என் வாசிப்பை இங்கு நான் பதிவு செய்துவிடுகிறேன்.

பசுத்தோலும் மிருதங்கமும்

ஆட்டுத்தோல், பசுவின் தோல், எருமையின் தோல் என மூன்றுவகையான தோல்கள் மிருதங்கத்தில் இடம்பெறுவதை கட்டுரையின் தொடக்கத்தில் பார்த்தோம். இதில் பசுவின் தோல் எவ்வாறு பெறப்படுகிறது என்பதை இந்நூலாசிரியர் சற்று

விரிவாகவே எழுதியுள்ளார்.

புகழ்பெற்ற மிருதங்கக் கலைஞர்களுள் ஒருவரான உமையாள்புரம் கே.சிவராமன் அவுட்லுக் (2003) இதழுக்காக ஆனந்த் என்பவருக்கு அளித்த நேர்காணலின்போது மிருதங்கத்தில் இடம்பெறும் பசுத்தோல் குறித்து குறிப்பிட்டுள்ளார். மிருதங்கம் செய்வதற்கென்றே பசுக்களைக் கொல்வதில்லை என்று குறிப்பிட்டுள்ளதுடன் எப்படியாயினும் அவை இறைச்சிக்காக கொல்லப்படப் போகின்றன, அவ்வாறு இறைச்சிக்காக வெட்டப்படும் பசுவின் தோல்தான் மிருதங்கம் உருவாக்கப் பயன்படும் என்பதாக அவர் கூற்று அமைந்திருந்தது. ஆனால் உமையாள்புரம் சிவராமனிடம் பணியாற்றிய ராஜமாணிக்கம் என்பவர் இதற்கு நேர்மாறாக மிருதங்கம் செய்வதற்காகவே பசு ஒன்றைத் தேர்வு செய்து அதனைக் கொன்று அதன் தோலை பயன்படுத்துவதாகக் கூறியுள்ளார்.

தம் தேடலின் ஒரு பகுதியாக நூலாசிரியர் சென்னை சென்ட்ரல் ரயில் நிலையத்துக்கு அருகிலுள்ள மாட்டிறைச்சிக்கூடம் ஒன்றிற்குச் சென்று பார்வையிட்டு கள ஆய்வையும் அங்கு நிகழ்த்தியுள்ளார். அவர் கேட்டறிந்த செய்திகளின் சுருக்கத்தைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

மிருதங்கம் ஒன்று தேவையென்று ஒருவர் கூறினால் மிருதங்கம் தயாரிப்பவர்கள் மாட்டிறைச்சிக்கூடத்துக்குச் செல்வார்கள். அங்கு

வெட்டப்படுவதற்காக வந்துள்ள பசுவைப் பரிசோதிப்பார்கள். ஆரோக்கியமாகவும் நன்றாக மயிரடர்ந்து மென்மையான தோலைக் கொண்டதாக உள்ள பசு ஒன்றைத் தேர்வு செய்வார்கள். இவ்வாறு தேர்வு செய்யப்படும் பசு இருமுறை கன்றை ஈன்றதாக இருக்கவேண்டும். அதேநேரத்தில் மிகவும் வயதானதாகவும் இருக்கக்கூடாது. இவ்விதிமுறையே, மிருதங்கத்திற்கான தோலிற்காகத் தேர்வு செய்யும் எருமைக்கும் ஆட்டிற்கும் பொருந்தும். இவையும் பெண்விலங்காகவே இருக்கவேண்டும். 'சுத்தமத்தளம்' என்ற மிருதங்கம் செய்ய காளையின் தோல்தான் தேவைப்படும்.

இவ்வாறு தேர்வு செய்யப்படும் விலங்கின் தோலை உரிக்கும்போது அதிக அளவில் கத்திக் காயம் தோலில் இடம்பெறக்கூடாது. இவ்வாறு தென்படின் அதை 'கத்தியடி' என்பர். இவ்வாறு தோலின் தரத்தின் அடிப்படையில் தேர்வு செய்யப்படும் பசு, எருமை, ஆடு என்பன வெட்டப்பட்டு குறிப்பிட்ட முறையில் தோல் உரிக்கப்படும்.

சில மிருதங்கக் கலைஞர்கள் தானாகவே இறந்து போன விலங்கின் தோலைத்தான் பயன்படுத்துகிறோம் என்று உண்மைக்கு மாறாகக் கூறுகிறார்கள். தானாக இறந்துபோன விலங்கின் தோல் மிருதங்கத்துக்குப் பயன்படாது என்று ஜான் பிரிட்டோ என்பவர் நூலாசிரியரிடம் கூறி அதற்கான காரணத்தையும் இவ்வாறு விளக்கியுள்ளார்:

மிருதங்கம் தயாரிக்க ஒரு விலங்கை வெட்டும்போது அதன் கழுத்து துண்டிக்கப்பட்டுவிடும். இதனால் அதன் உடலிலுள்ள தோலிற்குக் கீழேயுள்ள ரத்தக்குழாய்கள் வழியாக ரத்தம் வடிந்துவிடும். இதனால் தோலின் உட்பகுதியில் வெப்பம் இராது. இது தோலுக்கு நெகிழ்ச்சித் தன்மையைக் கொடுக்கும். ஆனால் இயல்பாக இறந்த விலங்கின் உடலில் ரத்தம் உறைந்து, அட்டை போன்று தோல் நெகிழ்ச்சியற்று இருக்கும். அதைத் தண்ணீரில் முக்கி உலரவைக்கும்போது தோல் விறைப்பாக இருக்கும். சில தோல் வியாபாரிகள் ஏமாறும் தன்மையுடைய மிருதங்கத் தயாரிப்பாளர்களிடம் தோலின் அடிப்பகுதியில் உப்பைத் தடவி தொற்றுநோய் பாதிக்கப்பட்டு இறந்த விலங்கு என்று கூறிவிடுவர். இச்சூழ்ச்சியை அறிந்தவர் உட்பகுதியை நக்கிப் பார்த்து பூச்சிகள் உள்ளதா என்று கண்டறிவார்கள்.

பாலக்காடு மணி அய்யர் என்ற சிறந்த மிருதங்கக் கலைஞர் தேர்வு செய்த பசுவைக் கொன்றே மிருதங்கம் தயாரிக்கப்படுகிறது என்ற உண்மையை உணர்ந்தே இருந்தார். மிருதங்கத்திற்கான தோலைப் பெறுவதற்காகக் கொல்லப்படும் பசுவைத் தம் வீட்டிற்கே அழைத்துவரச் செய்து

அதன் தோலின் தரத்தைக் கண்டறியும் ஆற்றல் அவருக்கு இருந்துள்ளது. அதை விலைக்கு வாங்கி அதைக் கொல்ல அனுமதித்துள்ளதும் இந்நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இச்செயல் மணிஅய்யரை பாதித்துள்ளது. ஏனெனில் 'வேதவாத்தியம்' என்றே மிருதங்கத்தைக் குறிப்பிடுவார்கள். இப்படி ஒரு புனிதமான இசைக்கருவி செய்வதற்காக ஒரு பசுவைக் கொல்வது சரியானதுதானா என்ற கேள்வி அவர் மனதில் எழுந்தது. இதற்கு விடைகாண காஞ்சிப் பெரியவர் சங்கராச்சாரியாரைச் சந்தித்து விடைகாணவேண்டும் என்று நினைத்துள்ளார். ஆனால் இதில் தயக்கம் ஏற்படவே மகாத்மா காந்தியால், தன் 'மனசாட்சியின் பாதுகாவலர்' என்றழைக்கப்பட்ட ராஜாஜியிடம் இக்கேள்வியைக் கேட்டுவிடலாம் என்று முடிவு செய்தார். அவ்வாறு கேட்டபோது மிக நுட்பமான சாத்திரச் சான்றுகளை இவரிடம் கூறாமல் மிகவும் யதார்த்தமாக 'நதிமூலம் ரிஷிமூலம் பார்க்கக்கூடாது' என்ற பழமொழியைக் கூறி இவருடைய வினாவுக்கு விடையளித்துவிட்டார்.

ஆசிரியர் தம் தேடலில் மிருதங்கம் செய்தது யார்? அதைப் பராமரித்துப் பழுதுபார்த்தது யார்? இவர்கள் சமூகத்தில் எங்கிருந்து வந்தார்கள்? இவர்கள் பின்பற்றிய தொழில்நுட்ப முறை என்ன? என்பன போன்ற வினாக்களை எழுப்பி விடை கண்டுள்ளார். இவ்வகையில் மிருதங்கம் என்ற தோலிசைக் கருவியின் வரலாறாக இதைக் கொள்ளமுடியும்.

மானுடவியல், நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்ற இரு அறிவுத்துறைகளில் 'பொருள்சார் பண்பாடு' (மெட்டிரியல் கல்ச்சர்) என்ற வகைமை உண்டு. இந்நூல் அவ்வகைமையைச் சார்ந்ததுதான். ஆனால் அடிப்படையில் வேறுபாடான சில கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது.

நூலின் முக்கியத்துவம்

மிருதங்கம் உருவாக்கத்தில் ஈடுபடும் தச்சர்கள், விலங்குகளின் தோலைத் தேர்வுசெய்து அதைப் பொருத்தும் தோல் தொழிலாளர்கள் என்ற

இரு பிரிவினரின் தொழில்நுட்ப அறிவையும் மிக நுணுக்கமாக ஆய்வு செய்து நூலாசிரியர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். தகவலாளர்கள் கூறிய செய்திகளை மெருகூட்டாது உள்ளது உள்ளபடியே பதிவு செய்துள்ளார். சான்றாக, தஞ்சைப்பகுதி பசுவின் தோல்தான் மிருதங்கம் தயாரிப்பில் பொருத்தமான தோல், சுவரொட்டிகளையும் ஞெகிழிக் கழிவுகளையும் உண்பதால் பசுவின் தோல் தரம் குறைந்துவிட்டது என்று கள ஆய்வில் கூறப்பட்ட செய்திகளையும் பதிவு செய்துள்ளமையைக் குறிப்பிடலாம்.

மிருதங்கம் தயாரிப்பில் ஈடுபட்டுள்ள தோல் வேலை செய்பவர்கள் தீண்டாமை என்ற சமூகக் கொடுமைக்கு ஆளானவர்கள். மிருதங்கக் கலைஞர்கள் சாதியப் படிநிலையில் மேலே இருப்பவர்கள். ஆயினும் இவ்விரு பிரிவினருக்கும் இடையே இணக்கமான நல்லுறவு நிலவியதை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். சிறந்த மிருதங்கக் கலைஞரான பாலக்காடு மணிஅய்யர் இசைநிகழ்ச்சிகளுக்குச் செல்லும்போது, தம் மிருதங்கத்திற்குத் தேவையான தோல் தொடர்பான பணிகளைச் செய்யும் ஒருவரைத் தம்முடன் முதல்வகுப்பில் அழைத்துச் செல்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்ததையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

திருநாளைப்போவார் (நந்தனார்) வரலாற்றைக் கூறும் சேக்கிழார் தமது திருத்தொண்டர் புராணம் நூலில் புலைப்பாடியில் வாழும் நந்தனாரின் சிவத்தொண்டு குறித்துக் குறிப்பிட்டுள்ளார் (செய்யுள்:1052-1053). அதில் சிவன் கோவில்களில் உள்ள பேரிகைக்குத் தேவையான தோல், விசிவார் (சாட்டை), வீணைக்கும் யாழுக்கும் தேவையான நரம்புகள், பூசைக்குத் தேவையான கோரோசனை¹ என்ற மணப்பொருள் ஆகியனவற்றை நந்தனார் வழங்கி வந்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இப்பொருள்கள்

1 கோரோசனை: இது மஞ்சள் நிறமான ஒரு மணப்பொருள். தோலுரிக்கப்படும் பசுவின் வயிற்றில் இருந்து கிடைப்பது.

இறந்த மாட்டைத் தோலுரிப்பதால் கிடைப்பவை. சேக்கிழாரின் காலம் கி.பி 12ஆவது நூற்றாண்டாகும். அப்போதே தீண்டாமைக்கு ஆட்பட்டிருந்த மக்கள் பிரிவினரின் உதவியுடனேயே இசைக்கருவிகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் தொடர்ச்சியே மிருதங்க உருவாக்கத்தில் தீண்டாமைக்கு ஆட்பட்டுள்ள மக்கள் பிரிவினரின் பங்களிப்பு.

தீண்டாமையைக் கடைபிடிக்கும் வைதீகம் தனக்குத் தேவை ஏற்படும்போது அதனுடன் சமரசம் செய்துகொள்ளும் தன்மையது என்பதை நாம் உணரும்படி இச்செய்திகள் உணர்த்துகின்றன.

பின்இணைப்புகள், துணைநூற் பட்டியல், பொருள்சூட்டி என்பன நீங்கலாக 399 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நூலிலிருந்து மிருதங்க உருவாக்கத்தில் இடம்பெறும் பசுத்தோல் குறித்த செய்தியை மட்டுமே இக்கட்டுரையில் வெளிப்படுத்துவது முழுமையான நூல் அறிமுகமாகுமா என்ற வினா எழுவது இயற்கை.

இன்றைய சமூக நிகழ்வுகளே இதற்குக் காரணம் என்பதுதான் இவ்வினாவுக்கான விடையாகும். பால் வற்றிப்போன, கிழடுதட்டிப்போன பசுக்களை விலைக்கு வாங்கி அழைத்துச் செல்வோரும் கொல்லப்பட்ட பசுவின் இறைச்சியை விற்போரும் கொடும் குற்றவாளிகளாக அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றனர். கும்பல் வன்முறைக்கு ஆளாகின்றனர். கொலையும் செய்யப்படுகிறார்கள். பிணையில் வரையலாத குற்றப்பிரிவுகளின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டு தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்படுகின்றனர். இத்தகைய சமூகச்சூழலில் மிருதங்கம் என்ற இசைக்கருவியின் மீது போர்த்தப்பட்டுள்ள புனிதப் போர்வையை இந்நூல் விலக்கிக் காட்டுகிறது. மிருதங்கத்தில் மறைந்துள்ள சாதி-மதம் சார்ந்த ஒரு நுண்ணரசியலை நூலாசிரியர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

துணைநூற் நூல்

1. சி.கு. நாராயணசாமி முதலியார் (1948) மத்தளம் கற்கும் முறையும் அதன் சிறப்பு வகையும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்து இசைத்தமிழ் வெளியீடு

2. ஸ்ரீமத் திருநாவுக்கரசுத் தம்பிரான் சுவாமிகள். (2014) சேக்கிழார் நாயனார் அருளிச் செய்த பெரியபுராணம் எனப்படும் திருத்தொண்டர் புராணம். (முதற் காண்டம்) தருமை ஆதீனம் வெளியீடு மயிலாடுதுறை

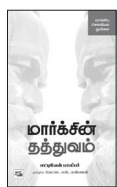
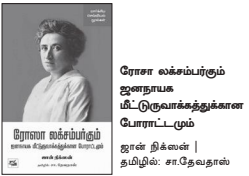
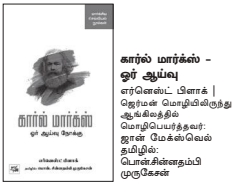
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎ 044 - 26251968, 26258410, 48601884 | www.ncbKublisher.in | email: info@ncbh.in

முன் வெளியீட்டுத் திட்டம்

தமிழில் மார்க்சிய செவ்வியல் நூல்கள் மொழியெயர்ப்புத் திட்டம்

முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்: ந.முத்துமோகன்

15 நூல்கள்
சுமார் 4000 பக்கங்கள்
விலை இ.ரூ. **5000/-**
முன் வெளியீட்டுத் திட்டத்தில்
இ.ரூ. **3000/-**
மட்டுமே!
A5 அளவு,
தரமான தாள்,
அழகிய
வடிவமைப்புடன்

கொழும்புவினிலுள்ள
பூபாலசிங்கம்
புத்தகசாலையில்
முன்பதிவு செய்து
கொள்ளலாம்.

இலங்கையிலுள்ள மார்க்சிய சிந்தனையாளர்கள், வரலாற்றுத்துறை, தத்துவத் துறை, சமூகவியல் துறை மற்றும் மானுவலியல் துறைப் பேராசிரியர்கள், மாணவ - மாணவிகள் மற்றும் அரசியல்வாதிகளுக்கு பெரிதும் பயன்படும் வகையில் தமிழில் 15 மார்க்சிய செவ்வியல் நூல்கள் விரைவில் வெளிவர இருக்கின்றன. இந்நூல்களை முன்வெளியீட்டுத் திட்டத்தில் பெற, இலங்கை கொழும்புவினிலுள்ள பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலையில் முன்பதிவு செய்துகொள்ளுமாறு அன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறது.

முகவரி
பூபாலசிங்கம் புத்தக சாலை,
202, செட்டியார் வீதி, கொழும்பு - 011, இலங்கை.
E.mail: poobalasingham202@gmail.com |
Ph: 011-2422321, 2435713

கட்டுரை

டாக்டர் ஏ.எல். முதலியார் காலத்தில் தமிழைப் பயிற்று மொழியாக்க மெட்ராஸ் பல்கலைக்கழகம் துணை போகவில்லை

டாக்டர் சு.நரேந்திரன் எம்எஸ்., பிஎச்.டி.,

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே தமிழ் பயிற்று மொழிக்கான ஆதரவு இல்லை. 1924இல் சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் வட்டாரமொழி பயிற்று மொழியாக்கப்பட வேண்டுமென்று தீர்மானம் கொண்டு வந்தார். இத்தீர்மானம் மாவட்டக் கல்விக் கழகங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டது. அத்தீர்மானத்திற்கு ஒருமித்த கருத்து உருவாகவில்லை. இதனால் 1925இல் கல்வி இயக்குநர் சென்னைப் பல்கலைக்கழகக் குழுவோடு இணைந்து ஓர் அறிக்கை தயாரித்து அந்த அறிக்கையின்படி உயர்நிலைப் பள்ளிகள்

ஆங்கிலத்தையோ வட்டார மொழியையோ தெரிவு செய்து கொள்ளலாம் என்று கூறியது. ஆகையால் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தாய்மொழிக் கல்வி மெதுவாக நடைபெற்றது.

1938இல் அன்றைய சென்னை இராஜ்யத்திலிருந்து உயர்நிலைப் பள்ளிகள் அனைத்திலும் பயிற்சி மொழியாக இருந்த ஆங்கிலத்தை அகற்றி எல்லாப் பாடங்களும் தாய்மொழியிலேயே போதிக்கப்பட வேண்டும் என்ற திட்டம் அமல்படுத்தப்பட்டது. அப்போது கல்வித்துறை அலுவலரான ஆங்கிலேயர்,

‘உயர்தரக் கல்வி’ தாய்மொழியில் அளிப்பதற்கான முதற்படி இது. அடுத்தபடியாக கல்லூரிகளில் பாடங்கள் தாய்மொழியிலே போதிக்க ஏற்பாடாகும் என்று அதிகாரபூர்வமாக அறிக்கை விடுத்தனர். அதன் பிறகு சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் தன் கடமையை உணர்ந்து அரசினர் ஆணைக்கேற்ப தமிழைப் பயிற்று மொழியாக்க முன் வந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தவில்லை.

பல்கலைக்கழக பயிற்சி மொழியைப் பொறுத்த கருத்தின்படி பாடநூல்கள், குறிப்பு நூல்கள் முதலியவற்றை வட்டார மொழியில் தேவையான அளவில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்து கொண்டு, பிற ஏற்பாடுகளையும் தக்கபடி செய்துகொண்டு, வட்டார மொழியையோ பயிற்சி மொழியாக்க வேண்டும் என்ற பொதுவான கருத்து இருந்து வந்துள்ளது.

இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர்கள் அறிக்கை

1939 மார்ச்சில் பம்பாயில் நடைபெற்ற இந்தியப் பல்கலைக்கழகத்தின் நான்காவது மாநாடு (ஐந்தாண்டுகொரு முறை நடைபெறுவது) கீழ்க்காணும் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியுள்ளது.

“பல்கலைக்கழகப் பட்டப் படிப்பும் அதற்குட்பட்ட மற்ற வகுப்புகளுக்கான பல்வேறு கட்டங்களிலுள்ள (கீழ் வகுப்புக்கள்) மாணவரின் தாய்மொழியிலேயே இருக்கவேண்டும் என்பதை இந்த மாநாடு கருதுவதாகத் தீர்மானிக்கப்படுகிறது”

அடுத்து 1948 முதல் ஐந்தாண்டு கால அளவிற்குள் பல்கலைக்கழக மட்டத்தினுள் பயிற்சி மொழி ஆங்கிலத்திலிருந்து இந்திய மொழிகளுக்கு மாற்றப்பட வேண்டும். அந்தக் கால கட்டத்திற்குப் பிறகு பயிற்சிமொழியாகவும், தேர்வு மொழியாகவும் ஆங்கிலத்தைப் பயன்படுத்தாமல் நீக்கிவிட வேண்டும் என்று 1948இல் இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர்கள் குழு ஒன்று பரிந்துரை செய்து உள்ளது.

இது குறித்துப் பல்கலைக்கழகக் குழு தனது ஆய்வினை வெளியிட இருந்ததன் காரணமாக இந்தத் துணைவேந்தர் குழுவின் பரிந்துரையைப் பரிசீலனை செய்த மத்தியக் கல்வி ஆலோசனைக் குழுவும் எவ்வித முடிவும் எடுக்காதிருந்தது. எனினும், எவ்வளவு குறுகிய காலத்தில் செயல்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் ஆங்கிலத்திலிருந்து இந்திய மொழிக்குப் பல்கலைக்கழகம் பயிற்சி மொழியை மாற்றுவதே பல்கலைக்கழகங்களின் குறிக்கோளாக இருக்க வேண்டும்; அதே வேளை கல்வியின் தரத்திலும், விஞ்ஞானம், தொழில் நுட்பம் போன்ற பாடங்களிலும் அவற்றிற்குத் தேவையான இந்திய மொழி நூல்கள் தயாரிப்பதிலும் சிறப்புத்திறன் அமைந்திருக்க வேண்டும் என்று மத்தியக் கல்வி ஆலோசனை வாரியம் கருத்தறிவித்திருந்தது.

டாக்டர் இராதாகிருஷ்ணன் குழு

அண்மை ஆண்டுகளில் பல்கலைக்கழகக் கல்வி குறித்துக் கேள்விக்கிடமில்லாமல் ஆய்வு நடத்திய டாக்டர் இராதாகிருஷ்ணன் தலைமை-யிலான பல்கலைக்கழகக் கல்விக் குழு 1948இல் கீழ்க்கண்டவாறு முடிவு எடுத்தது.

வட்டார மொழியின் மூலம் கல்வி கற்பிக்கப்படுவதே ஜனநாயக சமுதாய நலத்தின் பொதுவான அடிப்படையிலும் கல்வியின் அடிப்படையிலும் அவசியமான ஒன்றாகும்.

இயல்பாக வட்டார மொழியில் கல்வி கற்பதன் மூலம் கல்வியின் உயர்ந்த தரத்தையும், சிந்தனையையும் அவர்கள் பெறுவதோடு, கல்வியின் விரிந்த எல்லை வரை சென்று ஆய்வு முறையில் ஈடுபாடு காட்டவும் தூண்டுகோல் உண்டாகிறது.

ஆங்கிலத்திற்குப் பதிலாக இந்திய மொழியை எவ்வளவு விரைவில் கொண்டு வர முடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதை நாங்கள் அங்கீகரிக்கிறோம். ஆனால் அந்தப் பயிற்சி மொழி (செயல் சாத்தியம் இல்லாத காரணத்தால்) வடமொழியாக (சமஸ்கிருதம்) இருக்க முடியாது. உயர்கல்வி இரண்டொரு பாடங்களோ, எல்லாப் பாடங்களுமோ இணைப்பு (பெடரல்) மொழியில் கற்பதற்கான விருப்ப நோக்கத்தையும் ஏற்கவேண்டும் என்பதையும் நாங்கள் அங்கீகரிக்கின்றோம் என்று குழு கூறியது. இக்குழு கல்லூரிப் பாடங்கள் பிரதேச மொழியில் போதிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கையை வெளியிட்டது ஏகமனதாக எல்லோராலும் ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இக்குழுவின் ஒரு உறுப்பினர் டாக்டர் ஏ.லட்சுமணசாமி முதலியார். இருப்பினும் இவர் தான் துணைவேந்தராகப் பணியாற்றிய சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக்கும் திட்டத்தை அமல்படுத்தவில்லை. ஆனால் இந்தியாவில் மற்ற பல பல்கலைக்கழகங்கள் செயல்படுத்தின.

உயர்நிலைப் பள்ளிக்கல்வி நிலை பற்றி ஆராய 1952ஆம் ஆண்டு டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார் தலைமையில் குழுவொன்று அமைக்கப்பட்டது. இக்குழுவும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தாய்மொழியே பயிற்று மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று பரிந்துரை வழங்கியுள்ளது. இக்குழுவானது தொடக்கநிலையில் கல்வியில் ஆங்கிலம் அல்லது இந்தி இவ்விரு மொழிகளுள் ஒன்றினைக் கற்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறது. அதற்கு அடுத்த நிலையில் தாய்மொழி அல்லது இந்திய மொழிகளுள் ஒன்றினைக் கற்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறது. இக்காலத்தில் மைய அரசால் அமைக்கப்பட்ட ஆலோசனைக் குழு மும்மொழித் திட்டம் ஒன்றினைப் பரிந்துரை செய்தது. மைய அரசானது கல்வி ஆலோசனைக் குழுவின் பரிந்துரைகளை ஏற்று நடைமுறைப்படுத்தியது. டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார், கல்விக் குழுவிற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை.

மேலும், இதே துணைவேந்தர் சென்னை அரசு மேல் சபையில் பயிற்சி மொழிப் பீடத்திலிருந்து ஆங்கில மொழியை அனுவளவும் அகற்றக்கூடாது என்று பேசினார்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகச் செனட் சபையும் வெகு காலத்திற்கு தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக்க முடியாது என முடிவெடுத்தது.

தென் இந்திய துணை வேந்தர்கள் மாநாடு வட்டார பயிற்று மொழிக்கு எதிர்ப்பு

தென்னிந்திய துணைவேந்தர்களின் மாநாடு சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 19-11-1961ஆம் நாள் நடைபெற்றது. அம்மாநாட்டை அன்றைய சென்னைப் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் ஏ.லட்சுமணசாமி முதலியார் தொடங்கி வைத்தார். அம்மாநாட்டில் டி.எம்.நாராயணசாமிபிள்ளை (அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்), வி.எல்.கிருஷ்ணர் (ஆந்திரப் பல்கலைக்கழகம்), டி.எஸ்.ரெட்டி (உஸ்மானியா) போன்ற ஆறு துணை வேந்தர்கள் பங்கேற்றனர். அம்மாநாட்டில் பயிற்று மொழிச் சிக்கல் விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டது. மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களில் முக்கியமானது.

1. போதுமான பாதுகாப்பு முறைகளின்றி பல்கலைக்கழகங்களின் பயிற்று மொழியை மாற்றுவதென்பது மிகவும் ஆபத்தான சேதனையாகும்.

2. இதுவரை நடைபெற்று வந்துள்ள அறிவியல், தொழில் சார்ந்த பரப்புகளைப் பொறுத்தமட்டில் பயிற்றுமொழி மாற்றம் என்பது பிற்போக்கான முயற்சியாகும்.

இது போன்ற தீர்மானங்கள் பயிற்சி மொழிச் சிக்கலுக்கு எதிரான தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியது, பயிற்றுமொழி ஆதரவாளர்களைக் கவலை கொள்ளச் செய்தது.

காமராஜ் அமைச்சரவை தமிழைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு வர நினைத்த பொழுது தமிழ் பயிற்று மொழிக்கு ஆட்சிக்குழு ஆதரவு தெரிவித்தாலும் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் டாக்டர் ஏ.லட்சுமணசாமி முதலியார் தான் ஆதரவு தராது காலம் கடத்தினார். இதைக் கண்டு அரசு ஒரு புதிய கொள்கையை வகுத்து தானே தமிழை வளர்க்க நினைத்தது.

இதனைத் தொடர்ந்து சென்னை அரசினர் 1959இல் தமிழ் வளர்ச்சிக் குழுவை நிறுவினர். இதைத் துவங்கி வைத்த நாளன்று கல்வி அமைச்சர் சி.சுப்பிரமணியம் தன் வரவேற்புரையில் தமிழைப் போதனா மொழியாக்க வேண்டுவது இன்றியமையாதது. ஆயினும் பல இடர்பாடுகள் உள்ளன. சென்னை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகங்கள் இதற்கான முயற்சி செய்து திட்டம் வகுக்க முன்வரவில்லை. எனவே, அவற்றை நம்பிக்கொண்டிருந்தால் இச்செயல் நிறைவேறுமா? நிறைவேறாதா? என ஐயுற வேண்டியிருக்கிறது.

தமிழிலே பாடம் போதிக்க முடியாது என்று சிலர் பேசுகின்றனர். அதில் உண்மை இல்லை என்பதை விளக்கத்தான் இக்குழு துவக்கப்பட்டுள்ளது என்று பேசினார்.

தமிழ்நாட்டில் தமிழைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு தமிழக அரசு துணிந்த காலத்தில் 1960ஆம் ஆண்டில் கோவை அரசுக் கல்லூரியில் பி.ஏ.பாடத்திற்கு மட்டும் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்தது.

1963இல் மாநிலத்திலுள்ள எல்லாக் கலைக் கல்லூரிகளிலுமே தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக்க இக்குழு முழுமனதாக ஒப்புக் கொண்டது.

1970ஆம் ஆண்டு முதலமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதி பல கல்லூரிகளில் தமிழ் பயிற்று மொழித் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தும் ஆணையை சிண்டிகேட் காங்கிரஸ்காரர்களும் டாக்டர் ஏ.லட்சுமணசாமி முதலியார் போன்றவர்களும் எதிர்த்தனர். மதுரையில் இவ்வாணையை எதிர்த்து மாநாடு ஒன்று நடந்தது. மாணவர்கள் பெரும் போராட்டத்தில் குதித்தனர். போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து தமிழக அரசு 1970 டிசம்பர் 28இல் டாக்டர் ஏ.லட்சுமணசாமி முதலியாரைத் தலைவராகக் கொண்டு நெ.து.சுந்தரவடிவேல், தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரம், சந்திரன், தேவநேசன், ஜி.ஆர்.தாமோதரன் ஆகியோரை உறுப்பினராகக் கொண்டு பயிற்று மொழி குறித்து ஆராய ஒரு வல்லுநர் குழுவை அமைத்தது.

இவ்வல்லுநர் குழு, ஆய்விற்குப் பின் அரசுக்குப் பின்வரும் பரிந்துரைகளை முன் வைத்தது.

1. பயிற்று மொழியைத் தேர்வு செய்யும் உரிமையை மாணவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும்.

2. தமிழ் மட்டும் கற்க வாய்ப்பளிக்கப்படும் அரசுக் கல்லூரிகளில் ஆங்கில வழியில் பயில விரும்பும் மாணவர்களுக்குத் தக்க வழிகளைச் செய்து தரவேண்டும்.

3. தமிழ் பயிற்று மொழியாக்கப்படாத தனியார் கல்லூரிகளில் தமிழ் வழிக் கல்வியை மாணவர்கள் விரும்புவார்களாயின் தக்க நடவடிக்கைகளைச் செய்யுமாறு தனியார் கல்லூரி நிருவாகத்தினரை அரசு பணிக்க வேண்டும்.

மேலும் அக்குழு கல்லூரிகளிலும், பல்கலைக்கழகங்களிலும் ஆங்கிலம் ஒரு பாடமாகக் கற்பிக்கப்படும் தற்போதைய நிலை தொடரப்பட வேண்டும். பள்ளி மட்டங்களில் ஆங்கிலம் கற்பித்தலைக் குறிப்பிடத்தக்க அளவு முன்னேற்ற வேண்டும். இதற்கு ஏற்ற வகையில் மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலத்தில் நாட்டம் உண்டாகக் கூடிய அளவில் தகுதி வாய்ந்த ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்ய வேண்டும். தமிழ் வழியில் பயிலும் மாணவர்களும் ஆங்கிலத்தில் மேற்பார்வை நூல்களைப் படித்தறியுமளவிற்குத் திறன் பெறுதல் வேண்டும். இது ஆங்கிலத்திலுள்ள பரந்துபட்ட அறிவைப் பெற்றுத்

தமிழில் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்த உதவும் என்று ஆங்கிலத்தில் இன்றியமையாமையைச் சுட்டிக் காட்டியது. இதுபோன்று பல குறிப்புகள் இருப்பினும் மேற்கண்ட குறிப்புகள் முக்கியமானவைகள். இக்குழு அறிக்கையை உற்றுப் பார்த்தால் ஆங்கிலத்திற்கான ஆதரவும், ஆங்கிலம் நீட்டிக்க வழி செய்யும் ஆணைகளும், மேலும் பயிற்று மொழித் தேர்வு மாணவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு தெளிவற்ற ஆணையும் தமிழைப் பயிற்று மொழியாக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலையையும் உருவாக்கி இருப்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

டாக்டர் ஏ.லட்சுமணசாமி முதலியார்

1970இல் கலைஞர் தமிழைப் பயிற்று மொழியாக்கிய பொழுது பெரும் போராட்டம் நடந்தது. அரசு இறுதியில் அரசாணையை ஆராய டாக்டர் ஏ.லட்சுமணசாமி முதலியார் தலைமையில் சென்னை, மதுரை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகங்களின் துணைவேந்தர்களை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட குழுவொன்று அமைக்கப்பட்டது. இக்குழுவிற்குத் தலைவராக ஏ.லட்சுமணசாமி முதலியாரை அமைத்தது. ஒரு தலைசிறந்த கல்வி அறிஞரை நியமித்தது சரியென்று பட்டாலும் இவரும் இவருடைய சகோதரருமே (ஏ.ராமசாமி முதலியார்) சிண்டிகேட் காங்கிரசின் ஆதரவுடன் ஆங்கிலத்தை ஆதரித்து மாநாடுகளையும், கடை அடைப்புகளையும் நடத்தியது இக்காலகட்டத்தில்தான். இப்போராட்டத்தின் பொழுதுதான் தலைமைச் செயலகம் முன் மாணவர்கள் சுமார் ஈராயிரம் பேர் போராட்டம் நடத்தினர். இதனையும் தாண்டி ஈரோட்டுப் பள்ளிகளில் 1,400 பேர் தமிழ்க் கல்வியை எதிர்த்து தமிழ்த் தேர்வுகளை எழுத மறுத்தனர் என்பது இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. அந்தக் குழுவின் பரிந்துரைகளை அரசு ஏற்றுக்கொண்டதாகவும் அறிவித்தது. இக்குழுவின் பரிந்துரைகள் தமிழ் வழிக் கல்விக்குக் கேடாக அமைந்தது.

1980இல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் முந்திய பரிந்துரைகளை உறுதிப்படுத்தி பல்கலைக்கழக வகுப்புகளில் வட்டார மொழியில் கற்பிக்கும் ஏற்பாடுகளை விரைந்து செயல்படுத்தும் அவசியத்தையும், சிண்டிகேட் வலியுறுத்தியது. ஆனால் நடைமுறைப் படுத்தவில்லை.

ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் தமிழைப் பயிற்றுமொழியாக இருக்க அரசு நினைத்த பொழுதும் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. மாறாக ஆங்கிலப் பயிற்சி மொழி வளர்ச்சிக்கு ஆதரவு காட்டியது. மேலும் தமிழைப் படிக்க வசதி செய்து தரவில்லை. தமிழ் படித்து இப்பல்கலையில் வேலை பார்த்தவருக்கும் மற்றவரை விட குறைந்த சம்பளமே கொடுத்தது. தாய்மொழிப் படிப்புக்கு ஏற்றதொரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தித்

தராத சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் தமிழ் வித்துவான் பட்டம் பெற இடர்பாடுகளைச் செய்தது.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் வித்துவான் பட்டம் பெற தமிழியல்நிர்மீதொரு மொழியும் அவசியம்

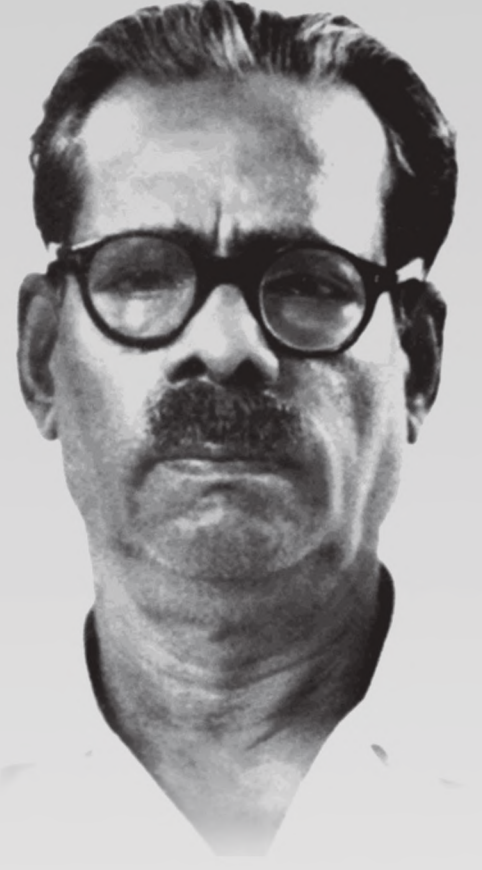
19 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலத்தில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் வித்துவான் பட்டம் பெற விரும்பும் ஒரு தமிழ் மகன் தமிழியல்நிர்மீதொரு மொழியிலும் தேர்ச்சி பெறவேண்டும் என விதி இருந்தது. அல்லது வடமொழியை ஒதுக்கிப் ரிதொரு மொழியில் தேர்ச்சி பெற வேண்டும். அதன் பயனாகத் தமிழ்நாட்டில் வாழும் பிற மொழியாளர்கள் வித்துவான் ஆவதற்கு

இருந்த எளிய வாய்ப்பு தமிழர்க்கு இல்லை. வித்துவான் பட்டம் பெற்றவர்களும் அச்சொல்லின் வடிவுக்கேற்பப் பெரும்பாலும் வடமொழி பயின்றவர்களே. வடமொழியும் கற்றவர் என்று கூறுவது பொருந்தாது. தமிழும் கற்றவர்கள் எளிதாகத் தமிழ் வித்துவான்கள் ஆனார்கள். உண்மையான தமிழ்ப் புலமையுடையார் பலரும், வித்துவான் பட்டம் பெறுவதற்குக் கருதவே இடமில்லாத நிலை. பேராசிரியர் நமச்சிவாயனார் 1920ஆம் ஆண்டில் அரசாங்கத்தின் தமிழ் கல்விக்குழுத் தலைவராக அமர்ந்த பின்னரே பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ப் புலமையும் அமர்வதாயிற்று. அதன் பயனாகவே தமிழ் இலக்கிய இலக்கண நூல்கள் முறையாகக் கற்ற அளவில் வித்துவான் பட்டம் பெறலாம் என்ற நீதி பிறந்தது.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் மற்றைய மொழிப் புலவர்களைவிட தமிழ்ப் புலவருக்குச் சம்பளம் குறைவு

தமிழ்ப் பண்டிதர் கா.நமச்சிவாய முதலியாருக்குக் கிடைத்த சம்பளம் மற்ற மொழிப் புலவர்களுக்கு, மொழிப் பண்டிதர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சம்பளத்தைவிடக் குறைவான சம்பளமாக இருந்தது. இந்தச் செய்தி தெரிந்தவுடனே அப்பொழுது ஆட்சியிலிருந்தவர்கள் தந்தை பெரியாரிடம் சொல்லி இதைப் பற்றி ஒரு தலையங்கம் எழுதுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு ஒப்ப தமிழ்நாட்டில் தமிழ் படித்தவர்களுக்கு ஏன் குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கிறீர்கள் என்று கேட்டு, வடமொழி படித்தவர்களுக்கும், ஆங்கிலம் படித்தவர்களுக்கும் சமமாகவே சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று தலையங்கம் எழுதிய பிறகுதான் பல்கலைக்கழகம் மற்றைய மொழிப் புலவர்களுக்கான சம்பளத்தைப் போலக் கொடுத்தது.

கூட்டிக் கழித்துப் பார்க்கையில் தமிழைப் பயிற்று மொழியாக்க பல்கலை ஆட்சிக்குழுவும் அரசும் நடவடிக்கை மேற்கொண்டாலும், பல்கலைக்கழகம் தமிழைத் தழைக்கவிடாது செய்தது போல் தோன்றுகிறது.

தமிழ்ச் சமூக அசைவியக்கத்தில் சிங்காரவேலர், பாரதிதாசன் ஆகியோரின் வகிபாகம்

வீ.அரசு

தமிழ்ச் சமூகத்தில் செயல்பட்ட இரு முக்கியமான ஆளுமைகள் தோழர் ம.சிங்காரவேலர் (1860 -1946) மற்றும் கவிஞர் பாரதிதாசன் (1891 - 1964). இவர்களது சிந்தனை மரபுகளை ஒப்பிட்டுக் காணும் முயற்சியைத் தோழர் பா.வீரமணி செய்துள்ளார். இவ்விருவரும் தங்களது சமூக ஊடாட்டங்களை 1920 -1964 காலச்சூழலில் நிகழ்த்தினர். தோழர் சிங்காரவேலர் 1920 - 1946 காலங்களிலும், கவிஞர் பாரதிதாசன் 1920 - 1964 காலச் சூழலிலும் தங்களது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தினர். இவர்களது சிந்தனைகள் வெளிப்பட்ட காலங்களின் தமிழ்ச் சமூக அசைவியக்கம் எவ்வகையில் இருந்தது என்பது குறித்தும் அறிந்து கொள்ளும் தேவையுண்டு. சமூக அசைவியக்கத்தைப் புரிந்துகொள்ள சில அடிப்படைகளைத் தொகுத்துக் கொள்ள முடியும். அவை பின்வருமாறு அமைகின்றன.

அச்ச ஊடகம் தமிழ்ச் சமூகத்தில் நிலைபேறு கொண்ட காலம் இதுவாகும். ஆளுமைகள் தங்களது சிந்தனைப் போக்குகளை அச்ச ஊடகம் வழி பதிவு செய்யும் வாய்ப்பு உருப்பெற்றது. இதனால் இவ்விருவரது ஆக்கங்கள் அனைத்தும் அச்ச வழி படிக்கும் வாய்ப்பு நமக்குக் கிடைத்துள்ளது. இதன் மூலம் இம்மனிதர்கள் குறித்து ஆதாரப்பூர்வமாக உரையாடும் நல்வாய்ப்பு கிட்டியுள்ளது. கால ஒழுங்கில் இவர்களது ஆக்கங்கள் மூலம், இவர்களது சிந்தனைப் போக்குகளைக் கண்டறிய இயலும்.

தமிழ்க் கவிதை உருவாக்க மரபில் இதற்கு முன் இருந்த போக்குகள் படிப்படியாக மாற்றம் பெற்றன. பாரதியின் கவிதையாக்கம் ஒரு புள்ளியாக அமைந்தது. இதன் அடுத்த மரபாகப் பாரதிதாசன் கவிதைகள் உருவான காலமிது. தமிழ்க் கவிதை புதிய பாடுபொருட்களை உள்வாங்கிய காலமும் ஆகும்.

-தமிழ்ச் சமூகத்தில் சுயமரியாதை இயக்கம் எனும் தனித்த அறிவியக்க மரபு இக்காலத்தில் உருப்பெற்றது. நம்பிக்கை சார்ந்து செயல்பட்ட சமூக அசைவியக்கம் என்பது பகுத்தறிவு சார்ந்து செயல்படும் புதிய சூழல் உருவானது. 'கடவுள்' போன்ற மூடநம்பிக்கைகள் கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டன. புதிய பண்பாட்டு விழுமியங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டன.

-உலகம் தழுவிய அளவில் உருவான இயங்கியல் தத்துவம் தமிழ்ச் சூழலில் அறிமுகமானது. மார்க்ஸ், ஏங்கெல்ஸ் ஆகியோர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் உருவாக்கிய இயங்கியல் தத்துவம், தமிழ் மரபில் உள்வாங்கப்படும் நிகழ்வுகள் உருவாயின. இத்தத்துவ மரபை முன்னெடுக்கும் இடதுசாரி சிந்தனை மரபுகள் தமிழ்ச் சூழலின் அசைவியக்கங்களில் ஒன்றாக வடிவம் பெற்றது.

தமிழ்ச் சமூகத்தில் அச்ச ஊடகம், புதிய கவிதை மரபு, சுயமரியாதை இயக்கம், இடதுசாரி இயக்கம் ஆகிய சமூக அசைவியக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டதான் சிங்காரவேலர், பாரதிதாசன் ஆகிய ஆளுமைகளை இனம் காண முடியும். இதனைப் புரிந்து கொள்வதற்கு இவ்விருவரது ஆக்கங்கள் இக்காலச் சூழலில் வெளிவந்த விவரணங்களை அறிவது அவசியமாகும். அவை வருமாறு: தோழர் சிங்காரவேலரின் ஆக்கங்களைப் பின்காணும் வகையில் ஆவணப்படுத்தலாம்.

- சுயராஜ்யம் யாருக்கு? 1931 - இல் இந்நூல் இரண்டு பாகங்களாக வெளிவந்தது. 'சுயமரியாதைச் சுடர் - 1' எனும் வரிசையில் இந்நூல் வெளியிடப்பட்டது. பிரித்தானியக் காலனி ஆதிக்கத்திலிருந்து இந்தியா விடுதலை பெறுவது தொடர்பான உரையாடல் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது. 32 கட்டுரைகள் அடங்கிய

இரு பாகத்திலும் அன்றைய இந்திய அரசியல் குறித்த உரையாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

-பொதுவுடைமை விளக்கம் 1974 -இல் இந்நூல் அச்ச வடிவம் பெற்றது. 16 கட்டுரைகள் அடங்கிய இந்நூல், தோழர்கள் கே.முருகேசன், ஸி.எஸ்.சுப்பிரமணியம் ஆகியோர்களால் தொகுக்கப்பட்டு வெளிவந்தது. இதில் பொதுவுடைமை விளக்கம் எனும் பகுதி 1924 - 1928 காலங்களிலும் பொதுவுடைமை குறித்த விளக்கம் தரும் இன்னொரு பகுதி 1931-32 காலங்களிலும் எழுதப்பட்டதாகத் தொகுப்பாசிரியர்கள் பதிவு செய்துள்ளனர். தமிழில் பொதுவுடைமை என்பது குறித்த விளக்கத்தை முதன்முதலில் எழுதிய கட்டுரைகள் இவை என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

-கடவுளும் பிரபஞ்சமும் எனும் நூல் 1932-இல் குடியரசு பதிப்பகம் வெளியிட்டது. எட்டு அத்தியாயங்களும் இரண்டு அனுபந்தங்களும் கொண்டது இந்நூல். இந்நூலின் பின்அட்டையில் ஆசிரியரால் எழுதி இனிவரும் நூல்கள்; வெளியிட்டிருக்கும் நூல்கள் என ஒரு பட்டியல் உள்ளது. 'மனிதனும் பிரபஞ்சமும்', 'நாம் செய்ய வேண்டிய வேலை என்ன?', 'பிரபஞ்சம் விளக்கம்', 'உயிர் நூல்', 'பூமி நூல்', 'புத்தமத விளக்கம்', 'சுயமரியாதை என்றால் என்ன?', 'பொதுவுடைமை விளக்கம்' ஆகியவை இனி வர வேண்டிய நூல்களின் பட்டியல். வெளியிட்டிருக்கும் நூல்களாக 'Interpretation of Science' சுயராஜ்யம் யாருக்கு?; 'தொழிலாளரும் உலக நெருக்கடியும்', 'கடவுளும் பிரபஞ்சமும்', எனப் பட்டியல் உள்ளது. 1934 -இல் குடியரசு பதிப்பகம் 'விஞ்ஞான முறையும் மூடநம்பிக்கையும்' எனும் நூலை வெளியிட்டுள்ளது இவ்விரண்டையும் இணைத்து 'விஞ்ஞானமும் மூடநம்பிக்கையும்' எனும் தலைப்பில் பெரியார் சுயமரியாதைப் பிரச்சார நிறுவனம் வெளியிட்டு, இப்போது விற்பனை செய்து வருகிறது.

தத்துவஞான விஞ்ஞானக் குறிப்புகள் எனும் நூல், தோழர்கள் கே.முருகேசன், ஸி.எஸ்.சுப்பிரமணியம் ஆகியோரால் தொகுக்கப்பட்டு 1975 -இல் வெளிவந்தது. இவை 1935 -இல் 'புது உலகம்' இதழில் இடம் பெற்றுள்ள கட்டுரைகள் ஆகும். மார்க்சிய இயங்கியல் குறித்த உரையாடல்களாக இக்கட்டுரைகள் உள்ளன. 17 கட்டுரைகளை இத்தொகுதியில் காணமுடிகிறது.

அரசியல் நிலைமை (மே -1935 -ஏப்ரல் -1936) 29 கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ள இந்நூல், 'புதுஉலகம்' இதழிலிருந்து மேற்குறிப்பிட்ட தோழர்களால் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

ம.சிங்காரவேலரின் சொற்பொழிவுகள் எனும் தொகுப்பு நூல் 1974 - இல் வெளியிடப்பட்டது. நான்கு சொற்பொழிவுகளை உள்ளடக்கியது இந்நூல் 1931 - 1934 காலங்களில் பேசியவை. இதனையும் மேற்குறித்த தோழர்கள் தொகுத்து வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

மேற்குறித்த ஆக்கங்கள் மூலம் தோழர் சிங்காரவேலரின் சிந்தனைப் போக்கை அறிந்து கொள்ள முடியும். இவைகளையும், இவற்றில் இடம்பெறாத வேறு பல ஆக்கங்களையும் இணைத்து ம.சிங்காரவேலரின் சிந்தனைக் களஞ்சியம் எனும் தலைப்பில் பா வீரமணி மற்றும் முத்து குணசேகரன் ஆகியோர் தொகுத்து மூன்று தொகுதிகளாக 2006 -இல் வெளியிட்டுள்ளனர். இந்த ஆக்கங்களில் இடம்பெற்றிருக்கும் செய்திகளுக்கும், தமிழ்ச் சமூக அசைவியக்கத்திற்கும் உள்ள தொடர்பை நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். இந்தப் புரிதலோடு பாரதிதாசன் ஆக்கங்களைப் படிக்க வேண்டும். இந்தக் காலங்களில் (1930 -1950) வெளிவந்த பாரதிதாசன் ஆக்கங்களில் பின் கண்டவற்றைப் பதிவு செய்ய முடியும்.

1930 - ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த பின்கண்டவை. கதர் இராட்டினப் பாட்டு, சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல், சிறுவர் சிறுமியர் தேசிய கீதம், தொண்டர் நடைப் பாட்டு, தாழ்த்தப்பட்டோர் சமத்துவப் பாட்டு ஆகியவை.

-1931 -இல் வெளிவந்த சுயமரியாதைச் சுடர், கடவுள் மறுப்பு, சாதி மத எதிர்ப்பு, சுயமரியாதை இயக்க ஆதரவு ஆகியவற்றை இச்சிறு நூலில் காணமுடிகிறது. 'புதுவை முரசு' இதழ்க் குழு மூலம் நோயேல் என்பவர் வெளியிட்டார்.

-1937 -இல் 'புரட்சிக்கவி' வெளிவந்தது. பில்கணீய கதை தழுவி எழுதப்பட்ட இந்த ஆக்கம், சுயமரியாதை இயக்கம் குறித்துப் பேசும் படைப்பாகும். -1938 -இல் வெளிவந்த பாரதிதாசன் கவிதைகள் முதல் தொகுதி, பாரதிதாசன் தமிழ் உலகின் கவனத்திற்குரிய கவிஞராக அறிய உதவியது. இத்தொகுதியில் உள்ள பாடல்களை உயிர்ப் பாடல்கள் என்கிறார் வ.ரா. பல தரப்பிலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தொகுதியாக இது வந்தது.

-1930 -களில் குடிஅரசு இதழ், புதுவை முரசு இதழ், மணிக்கொடி இதழ் ஆகியவற்றில் வெளிவந்த பாரதிதாசன் பாடல்கள், இவ்விதழ்கள் சார்ந்த அரசியல் கருத்து நிலையோடு அமைந்தவை. -புதுவை முரசு இதழில் அக்காலத்தில் பாரதிதாசன் எழுதிய கட்டுரைகள், அவரது கருத்தைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது.

-இரணியன் அல்லது இணையற்ற வீரன்

(1939), குடும்பவிளக்கு (பல பகுதிகள்), தமிழியக்கம் (1945), இந்தி எதிர்ப்புப் பாட்டு (1948), திராவிடர் திருப்பாடல்கள் (1948), பாரதிதாசன் கவிதைகள் இரண்டாம் தொகுதி (1949) ஆகியவை வெளிவந்துள்ளன.

குயில் இதழில் இக்காலங்களில் பாரதிதாசன் எழுதிய பல்வேறு கட்டுரைகளும் அவரைப் புரிந்து கொள்ள உதவும்.

1930 - 1950 இடைப்பட்ட பாரதிதாசனின் கருத்து நிலை குறித்து அறிவதற்கான தரவுகளாக மேற்குறித்த ஆக்கங்கள் அமைகின்றன. இவற்றில் காணப்படும் கருத்துக்களைத் தோழர் சிங்காரவேலர், 1920 - 1946 இடைப்பட்ட காலங்களில் வெளிப்படுத்திய கருத்துக்களோடு இணைத்துக் காணுதல் வேண்டும். இந்த பின்புலத்தில்தான் தோழர் பா.வீரமணியின் நூலைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். இந்த அடிப்படையில் தோழர் ம.சிங்காரவேலர், கவிஞர் பாரதிதாசன் ஆகியோர் வெளிப்படுத்திய கருத்துக்களைப் பின்கண்டவாறு தொகுத்துக் கொள்ள இயலும்.

-மனித சமூகத்தின் முரண்பாடுகளை இவ்விருவரும் எந்தெந்தக் கோணங்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். அவை தமிழ்ச் சமூகத்தின் அசைவியக்கத்தோடு எந்தெந்த வகையில் உறவுடையதாக அமைகிறது என்பது குறித்த உரையாடலை மேற்கொள்ள இயலும்.

-ஐரோப்பியப் புத்தொளி மரபின் மூலம், உருவான அறிவியல் கருத்துக்களை, இவ்விருவரின் ஆக்கங்களில் இடம்பெற்றிருக்கும் முறை குறித்தும் பேச முடியும். காலனியத்தின் மூலம் பல்வேறு அறிவியல் கருத்துக்கள், பொதுவெளிக்கு வந்தன. அதனை உள்வாங்கி இவ்வறிஞர்கள் செயல்பட்டிருக்கும் பாங்கு குறித்து அறிய முடிகிறது. அவற்றையும் நாம் உரையாடலுக்கு உட்படுத்தலாம்.

-சமயம் உள்ளிட்ட மூட நம்பிக்கைகள் சார்ந்த கருத்துக்களை இவ்விருவரும் தமது ஆக்கங்களில் எதிர்கொண்டுள்ளனர். மிக விரிவாகவே இவ்வகையான செய்திகளை இருவரும் பதிவு செய்திருப்பதைக் காண்கிறோம். அவை குறித்தும் விவாதிக்க முடியும்.

-ஜனநாயகம், சுயமரியாதை ஆகிய சமூக விழுமியங்கள் குறித்து இருவரும் விரிவாகப் பேசியுள்ளனர். அன்றைய தமிழ்ச் சமூகத்தின் முதன்மையான அசைவியக்கங்களாக மேற்குறித்தவை இருந்தன. பல பரிணாமங்களில் இக்கருத்து நிலைகளை இருவரும் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். அவற்றின் தன்மைகள் குறித்தும் பேச முடியும்.

இந்நூலில் உள்ள பல கட்டுரைகளில் சமூகத்தின் முரண்பாடுகள் குறித்து விரிவான பதிவுகள் இடம் பெற்றுள்ளதைக் காண்கிறோம். ம.சிங்காரவேலர், காலனி ஆதிக்கம் நம்மை எவ்வாறு சுரண்டுகிறது, அதிலிருந்து விடுதலை பெற்று எவ்வாறு சுயராஜ்யத்தை அமைப்பது என்பது குறித்துப் பேசியுள்ளார். காந்தியார் காணும் சுயராஜ்யம் எனும் மரபிலிருந்து இவர் வேறுபட்டிருப்பதைக் காணலாம். 'சுயராஜ்யம் யாருக்கு' என்ற நூலில், சுதேசிக்கு உதவியின்மை, கிராமவாசிகளின் நிலைமை, குடியானவர் உணவும் உடையும், வறுமைக்குக் காரணம், நிலத்தீர்வை அதிகம், மதங்களின் கொடுமை, ஜாதி வித்தியாசக் கொடுமை, சமூக வாழ்க்கையின் கொடுமை, பெண்களின் நிலைமை, பொதுக்கல்வி இன்மை, தொழிலாளர் நிலைமை, தேசிய காங்கிரசின் சுயராஜ்ய நோக்கம், சுயமரியாதை இயக்கம், முகமதியர் பிரச்சினை, சமதர்மம் ஆகிய தலைப்புகளில் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். இதன் மூலம் தமிழ்ச் சமூகத்தின் முரண்பாடுகளை அவர் எவ்விதம் வெளிப்படுத்துகிறார் என்பதைக் காணலாம். தமிழ்ச் சூழலில் உருவான புதிய தொழிலாளர் இயக்கம், அவர்களுக்கான 'மே நாள்' கொண்டாட்டம் ஆகியவற்றை இவர்தான் முதன்முதலில் தொடங்குகிறார். மார்க்சிய தத்துவத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் முயற்சியில் நேரடியாக களம் இறங்குகிறார். இவ்வாறு சமூக முரண்பாடுகளின் அனைத்துப் பரிமாணங்களையும் தமது எழுத்தில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

கவிஞர் பாரதிதாசனும் தமது கவிதைகளிலும் கட்டுரைகளிலும் சிங்காரவேலர் வெளிப்படுத்தியுள்ள சமூக முரண்பாடுகளைத் தமது ஆக்கங்களில் வெளிப்படுத்துகிறார். 1930 -இல் வெளிவந்த 'தாழ்த்தப்பட்டோர் சமத்துவப் பாட்டு' எனும் கவிதைத் தொகுதியில் தாழ்த்தப்பட்டோர் சமத்துவப்பாட்டு, ஆலய உரிமை, நியாயமற்ற மறியல், சகோதரத்துவம் ஆகியவை குறித்துப் பேசுகிறார். 1931 -இல் வெளிவந்த 'சுயமரியாதைச் சுடர்' என்ற குறுநூலிலும் சமூக முரண்பாடுகளை வெளிப்படுத்துகிறார். 1938 -இல் வெளிவந்த பாரதிதாசன் முதல் கவிதைத்தொகுதியில் புத்துலகம் பொதுவுடைமை, புரட்டு முதலாளியம், ஓடப்பர், உயரப்பர், ஒப்பப்பர், ஏழை தொழிலாளி எனும் முரண் ஒழிப்பு, உடல் உழைப்பில்லாதவர் சுரண்டல் ஆகிய பல்வேறு சமூக முரண்பாடுகளைப் பேசுவதைக் காண்கிறோம்.

தோழர் பா.வீரமணி அவர்கள், இந்த நூலில் மேற்குறித்த சமூக முரண்பாடுகளை இருவரும் எந்தெந்த பாங்கில் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர் என்பதை மிக விரிவாகப் பதிவு செய்துள்ளார். மார்க்சியக் கருத்துநிலை சார்ந்த சிங்காரவேலரும், சுயமரியாதை கருத்து நிலையுடைய பாவேந்தரும் ஒரு புள்ளியில் சந்திப்பதைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

பதினான்காம் நூற்றாண்டு முதல், ஐரோப்பியப் பின்புலத்தில் புதிய புதிய அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகள் செய்யப்பட்டன. இதனால் புத்தொளி மரபு உருவானது. இதுவரை பேசப்பட்ட கருத்து நிலைகள் பல மறு பரிசீலனைக்குட்பட்டது. பூமியின் இயக்கம் குறித்த கருத்துநிலை இவ்வகையில் முக்கியமானது. புதிய கண்டுபிடிப்புகளின் அறிமுகம் நமக்குப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் கிடைத்தது. இவ்வகையான புதிய கண்டுபிடிப்புகளால், சமூகத்தில் உள்ள மூட நம்பிக்கைகள் கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டன. இதில் கடவுள் என்ற கருத்துரை முதன்மையாக உரையாடலுக்கு வந்தது. இதனைத் தமிழ்ச் சூழலில், தமது எழுத்துக்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தியவர் சிங்காரவேலர். சமூகப் பொருளாதாரம் சார்ந்த அறிவியல், நடைமுறை வாழ்க்கை சார்ந்த அறிவியல் ஆகியவற்றை விரிவாகப் பேசினார் சிங்காரவேலர். அவரது அறிவியல் நோக்கு தனித்தன்மையுடன் வெளிப்பட்டது. இதற்கென 'புது உலகம்' எனும் இதழையும் நடத்தினார்.

சிங்காரவேலர் மேற்குறித்த அணுகுமுறையைப் பாரதிதாசன் கொண்டாடினார். 'புது உலகம்' இதழ் வருகையை, 'வெல்லு தமிழ்ப் புது உலகம்' 'புலனடைந்த மாசையெல்லாம் அது துடைக்கும்' என்றெல்லாம் பாராட்டினார். தமது படைப்புகளில் புதிய அறிவியல் சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தத் தொடங்கினார். 'அறிவியல் எங்கும் புகும்', 'அறியாமை இருள் நடுங்கும்', 'மதம் அழியும்', 'பகுத்தறிவு உயரும்' எனும் கண்ணோட்டத்தில் எண்ணற்ற கவிதைகளை எழுதினார். தமது பார்வை, பகுத்தறிவு சார்ந்த அறிவியல் கண்ணோட்டம் என்று தெளிவுபடுத்தினார். இவ்வகையில் தமிழ்க் கவிதையில் அறிவியல் கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததில் பாவேந்தருக்கு முதன்மையான இடமுண்டு.

தோழர் பா. வீரமணி அவர்கள், இருவருடைய மேற்குறித்த கருத்துக்களைப் பல கூறுகளில் இந்நூலில் வெளிப்படுத்தியிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. இடதுசாரி இயக்கமும், சுயமரியாதை இயக்கமும் ஒரே கண்ணோட்டத்தில் செயல்பட்ட இருவேறு அமைப்புகள் என்பதை இவ்விருவரது கருத்துக்களை ஒப்பிட்டுக் காட்டியதன் மூலம் வீரமணி இந்நூலில் செழுமை சேர்த்திருக்கிறார். தமிழ்ச் சமூக அசைவியக்கத்தில் மேற்குறித்த இரு இயக்கங்களும் இணைந்து செயல்பட்ட தொடக்கக் காலத்தின் அடையாளங்களாகச் சிங்காரவேலரும் பாவேந்தரும் செயல்பட்டிருப்பதை வீரமணி இந்நூல் வழி வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

நம் சமூகத்தின் மிகப் பெரும் நோய்க்கூறாகச் செயல்படுவது சமயம் ஆகும். இதன் மூலம் மூடநம்பிக்கைகள், சாதியம், மனித வெறுப்புகள் ஆகியவை நடைமுறை வாழ்வில் பல்வேறு அவலங்களை உருவாக்கிக் கொண்டு இருப்பதை நாம் உணரமுடியும். இவற்றை, சிங்காரவேலரும்

பாவேந்தரும் எதிர்கொண்ட வரலாறு பல பரிமாணங்களைக் கொண்டதாகும். சிங்காரவேலர் குடிஅரசு இதழில் இப்பொருள் தொடர்பாகத் தொடர்ந்து எழுதினார். ‘விஞ்ஞான முறையும் மூடநம்பிக்கையும்’ எனும் தலைப்பில் தொடர் எழுதினார். இப்போது பெரியார் சுயமரியாதைப் பிரச்சார நிறுவனத்தினர் மேற்குறித்த கட்டுரைகளை நூல் வடிவில் விற்பனை செய்து வருகின்றனர். 1932 -இல் வெளியிட்ட ‘கடவுளும் பிரபஞ்சமும்’ எனும் நூலில் பகுத்தறிவுச் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவராகிய ‘கோகன்’ என்ற பெரியார், மத அனுகூலமாக எழுதிய சில விஞ்ஞான நிபுணர்களைக் கண்டித்து எழுதியுள்ளார். இந்த நூலில் மதங்களுக்கு விஞ்ஞான விசாரணையின்படி ஆதரவு கிடைக்க வழியில்லை என்று பொதுவாகக் காட்டியுள்ளாரேயொழிய, விஞ்ஞான விசாரணையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட உறுதியான விஷயங்களைக் கொண்டு மதங்களுக்கு ஆதரச் சொல்லாகிய கடவுளை விசாரிக்கப் புகுந்தாரில்லை (நூன்முகம் 1932) என்று கூறுகிறார். ஆனால், சிங்காரவேலர் மதத்திற்கும் கடவுளுக்கும் உள்ள ஒப்பீட்டை விரிவாகப் பேசியுள்ளார். இவரைப்போலவே பாரதிதாசனும் கடவுள் மறுப்பை விரிவாகப் பதிவு செய்துள்ளார். தமிழ்க் கவிதை மரபில் கடவுள் மறுப்பை விரிவாகப்

பதிவு செய்துள்ளார். இவ்வகையில் இவ்விருவரும் உடன்பாடான கருத்து நிலையில் செயல்பட்டதைக் காண்கிறோம்.

தோழர் வீரமணி அவர்கள் “சிங்காரவேலரின் சிந்தனையும் தொண்டும்” (2009), “சிங்காரவேலரின் சிந்தனைகள்” (2012), “சிங்காரவேலரின் பன்னோக்குப்பார்வை” (2014), “சிங்காரவேலரும் பிற சிந்தனையாளர்களும்” (2016) மற்றும் சில நூல்களையும் சிங்காரவேலர் குறித்து எழுதியுள்ளார். அந்த வரிசையில் இந்த நூலும் அடங்கும். தமது வாழ்நாட் பணியாகச் சிங்காரவேலர் குறித்த ஆய்வை இவர் மேற்கொண்டு வருகிறார். இவரது ஆய்வு மூலம் சிங்காரவேலர் குறித்த பல பரிணாமங்களைத் தமிழ்ச் சமூகம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இந்தப் பின்புலத்தில் சிங்காரவேலரையும், பாரதிதாசனையும் இணைத்துக் காணும் இந்நூல், தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு அரிய கொடை. தோழர் பா.வீரமணி அவர்களுக்கு எனது அன்பான வணக்கங்களையும் நன்றியையும் உரித்தாக்குகிறேன்.

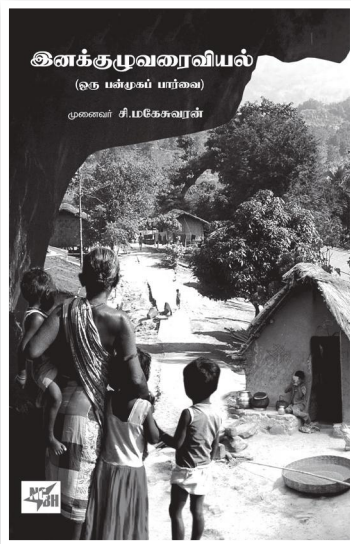
(புலவர் பா.வீரமணி எழுதிய ‘சிங்காரவேலரும் பாவேந்தரும் - ஓர் ஒப்பீடு’ என்னும் நூலுக்கான அணிந்துரை)

நியூ செஞ்சுரி புதிய வெளியீடாக...

இனக்குழுவரைவியல்

(ஒரு பன்முகப் பார்வை)

முனைவர் சி.மகேசுவரன்

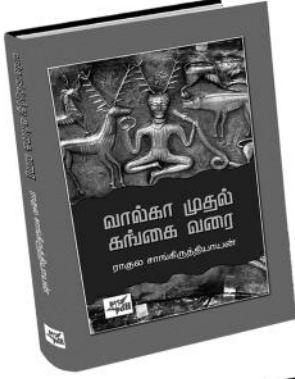
விலை: ரூ.70/-

‘இனக்குழுவரைவியல்’,
 ‘இனக்குழுவரைவியல்’,
 ‘இனக்குழுவரைவியல்’,
 ‘இனக்குழுவரைவியல்’,
 ‘இனக்குழுவரைவியல்’,
 ‘இனக்குழுவரைவியல்’,
 ‘இனக்குழுவரைவியல்’,
 ‘இனக்குழுவரைவியல்’,
 ‘இனக்குழுவரைவியல்’

என 8 இயல்களையும் உள்ளடக்கியதாக இந் நூலானது உருவாக்கப்பட்டுள்ளது

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் விற்பனை சாதனை நூல்கள்

வாஸ்கா முதல் கங்கை வரை
ராகுல சாங்கிருத்தியாயன்

விலை ₹ 350/-

கி.மு 6000-2500 வரையிலான காலம் தொடங்கி 20ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான சமுதாயங்களின் வரலாறும் வளர்ச்சிப் படிநிலைகளும் கதை வடிவில் 20 தலைப்புகளில் தொகுக்கப்பட்டுள்ள நூல்.

வெகுளி

தமிழில் : ச. வின்சென்ட்
பதிப்பாசிரியர் : சா.ஜெயராஜ்

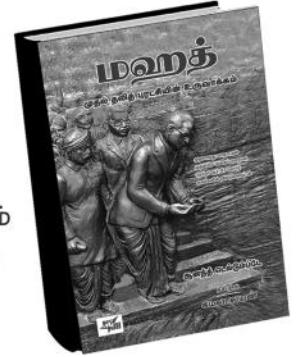
விலை ₹ 750/-

மஹத்

முதல் தலித்
புரட்சியின் உருவாக்கம்
தமிழில் : கமலாலயன்

விலை ₹ 550/-

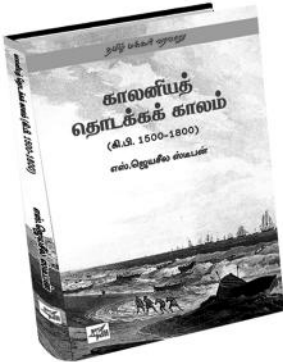

ஃபியோதர் தஸ்தயேவ்ஸ்கி

உலகத்தைப் புரிந்துகொள்ள முயலாமல் தன்போக்கில் ஆத்ம தரிசனத்தோடு ஆழமாக அன்பு செலுத்தவும், முற்றாக நேசிக்கவும் விரும்பும் அப்பழுக்கற்ற ஒரு மனிதனை இவ்வுலகம் எவ்விதமாகவெல்லாம் கேலி செய்கிறது என்பதோடு அவற்றைக் கண்டுகொள்ளாமல் தொடர்ந்து பயணிக்கும் பழிபாவமற்ற ஒரு மனிதனின் கதையே இந்நாவல்.

ஆனந்த் டெல்டும்ப்டே

இந்நூலில் இந்திய சாதி அமைப்பு மற்றும் தீண்டாமை குறித்தும், இதற்கு எதிராகக் கடந்த காலத்தில் நிகழ்ந்த சாதி எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் குறித்தும் பேசப்படுகிறது. கடந்த காலத்தில் நிகழ்ந்த போராட்டம் ஒன்றின் பதிவாக மட்டுமின்றி தற்போதைய தலித் இயக்கங்களுடன் இணைத்தும் ஆராய்கிறது.

காலனியத் தொடக்கக் காலம் விலை ₹ 195/-

(கி.பி. 1500-1800) எஸ்.ஜெயசீல ஸ்டீபன்

இதுவரை தமிழில் எடுத்துக் கூறப்படாத தமிழகத்தின் காலனியத் தொடக்கக் காலம் பற்றி மிக விரிவாக, மூல ஆதாரங்கள் அடிப்படையில் இந்நூல் மிகச் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கின்றது.

தேவதாசிகள் நடத்திய சாரங்கதாரா நாடகம்

அ.கா. பெருமாள்

எங்கள் ஊர் கேரளத்தில் இருந்த சமயம். ஒரு சிவராத்திரி இரவு, மதுசூதனப் பெருமாள் கோவில் வடகிழக்கு மூலையில் இருந்த நடராஜன் சன்னதி மண்டபத்தில் குஞ்சும் குறுமானுமாக நிறையபேர் கூடியிருந்தோம். நான்கு யாமங்களிலும் பூஜை; நிவேதனம் உண்டு. இதற்காகவே, கூடும் குழந்தைகள் கூட்டம் இரண்டாம் யாமத்தில் பாதிக்கூட்டம் போய்விடும்.

இரண்டாம் யாம ஆரம்பத்தில் சின்னக்குட்டி எங்களுக்குக் கதை சொல்ல ஆரம்பித்தாள். பஞ்சகல்யாணிக் குதிரையில் ராஜா திருடனைப் பிடிக்கப் போன கதை மட்டும் மனதில் பதிந்தது. சாரங்கதாரா கதையை விரிவாகச் சொன்னதாலோ வருணனையுடன் சொன்னதாலோ அப்போது அது மனதில் பதியவில்லை.

எண்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் தேவர்குளம் ஊரில், சின்னக்குட்டியைச் சந்தித்தபோது, சாரங்கதாரா நாடகத்தில் நடித்த நிகழ்ச்சியை நினைவுபடுத்திச் சொன்னாள். அப்போது அவளுக்கு 90 வயதுக்கு மேல் இருக்கலாம். நான் தேவதாசி ஒழிப்பிற்குப் (1930) பிறகு அவள் எப்படி நடிக்கப்போனாள் என்ற எண்ணத்துடன் மேலும் பேசியபோது ஒரு விஷயம் புரிந்தது.

தேவதாசி ஒழிப்பிற்குப் பிறகும், அவர்கள் கோவில் கலைநிகழ்ச்சிகளிலும் சடங்குகளிலும் பங்கு கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு உபரிச் சம்பளம் கொடுத்துக் கோவில் நிர்வாகம் அழைத்திருக்கிறது. 40களின் இறுதி வரை இந்த நிலை நீடித்திருக்கிறது. திருவிதாங்கூரின் இந்தச் செயல்பாடுகளை கே.கே.பிள்ளை மட்டும் சொல்லி இருக்கிறார்.

தமிழகத்தின் நிலை வேறு, இன்னும் தேவதாசிச் சடங்குகள் தொடருகின்ற ஊர்கள் உண்டு. திருவள்ளூர் மாவட்டத்திலும், திருச்சி விராலிமலையிலும் தேவதாசிகள் சடங்குகளுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டவர்களாகவே வாழ்கிறார்கள். 2017இல் நான் நடத்திய பேட்டியில் அறிந்தேன். தேவர்களுத்தில் (திருநெல்வேலி மாட்டவம்) நான் சின்னக்குட்டியைப் பேட்டி காண்பதற்காகப் போனபோது சாரங்கதாரா நாடகத்தைப் பற்றிப் பேச்சு வாக்கில் கேட்டேன். அந்தக் கேள்வியும் கே.கே.பிள்ளையின் சுசீந்திரம் புத்தகம் வழி உருவானது தான்.

டாக்டர் கே.கே.பிள்ளையின் பி.எச்.டி. ஆய்வேடான சுசீந்திரம் தானுமாலயன் கோவில் என்ற நூல் 1953இல் வந்தாலும் இதற்குரிய தகவல்களை 1943க்கு முன்பே திரட்டியிருக்கிறார். அப்போதே இக்கோவிலில் சாரங்கதாரா நாடகம் நடத்தப்பட்ட தகவல்களை விரிவாகச் சேகரித்திருக்கிறார். ஆனால் அவற்றை முழுதும் நூலில் கொடுக்கவில்லை

மாசி மாத சிவராத்திரி விழாவில் இரவு இரண்டாம் ஜாமப் பூசைக்குப் பின்னர் சாரங்கதாரா நாடகம் ஆரம்பமாகும். அப்போது சுசீந்திரம் ஊர் தெற்கு ரத வீதியில் நாயக்கர் கொட்டாரம் அருகே உள்ள பேரம்பலம் கோவிலில் நாடகம் நடந்தது என்கிறார் கே.கே.பிள்ளை (1953, றி.234.),

இந்த நாடகத்தில் 40களில் பங்குவகித்த சின்னக்குட்டி என்னிடம் தானுமாலயன் கோவில் நாடக சாலையில் இந்த நாடகத்தை நடத்தினதாகக் கூறினான். அந்த நாடகத்தின் சில நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் சொல்லிவிட்டு, என்ன பாவம் செய்தாலும் தானுமாலயன் காப்பாற்றுவான் என்பது இதன் ஐதீகம் என்றான்.

சாரங்கதாரா நாடகம் திருவிதாங்கூரில் உள்ள பிற கோவில்களில் நடக்கவில்லை. இங்கு மட்டும் ஏன் நடந்தது. இக்கோவிலில் வழிபடுபவர்க்கு எல்லா பாவமும் போகும் என்பது நம்பிக்கை. இந்திரனே தன் பாவத்தைத் தீர்த்த தலம். நம்பூதிரியின் குற்றங்களை விசாரித்து தீர்ப்பு வழங்கிய ஸ்மார்த்தவிசாரமும், பிரத்யாயனமும் இங்கேதான் நடந்தன. இதனால்தான் கொடிய பாவம் செய்த ஒருத்தியின் கதை இங்கு நாடகமாகவும் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது.

சாரங்கதாரா கதை தெலுங்கு யட்சகானம் வழி தமிழகத்திற்கு வந்திருக்கிறது. ஆந்திராவில் இக்கதை 16ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்பே வழக்கில் இருந்தது. 'துவிபத பாகவதம்' என்னும் தெலுங்கு நூலில் இந்தக்கதை பற்றிய குறிப்பு முதலில் வருகிறது என்கின்றனர். இது கி.பி. 1547ஆம் ஆண்டில் எழுதப்பட்ட கதை. இதை பிற தெலுங்குக் கவிஞர்களும் மேற்கோளாகக் காட்டுகின்றனர்.

சாரங்கதாரன் கதையில் குறிப்பிடப்படும் இடங்கள் ஆந்திரத்தின் தென்பகுதியில் உள்ளவை

என்கின்றனர். இந்த நாடகத்தில் வரும் இராஜமகேந்திர புரம் இன்றைய இராஜமுந்திரியைக் குறிப்பிடும். இதன் பழைய தலைநகர் வேங்கி. சோழப் பேரரசன் முதல் ராஜராஜன் மண உறவு கொண்டிருந்த இடம். சாரங்கதாரா நாடகத்தில் வரும் நிகழ்ச்சிகள் தொடர்பான இடங்கள் இராஜமுந்திரியில் உள்ளன என்கின்றனர். தமிழகச் சாரங்கதாரன் கதை வடிவத்தில் ஒன்று முதல் ராஜேந்திரன் என்ற பெயரைக் குறிப்பிடுகிறது.

சாரங்கதாரன் கதையின் பொதுவான கதை கீழ்வருமாறு:

இராச மகேந்திரபுரம் என்ற நாட்டின் அரசன் இராசநேந்திரன் ஆவான். இவனது மூத்த மனைவி ரத்தினாங்கி. இவளது ஒரே மகன் சாரங்கதாரன். சாரங்கதாரன் வாலிப பிராயத்தை அடையும் சமயத்தில், அவனது அம்மா ரத்தினாங்கி இறந்து விடுகிறாள். அரசன் கொஞ்சநாள் சோகத்தில் இருந்தான். அமைச்சர்களின் வற்புறுத்தலால் இரண்டாவது கல்யாணம் செய்து கொண்டான். அவளது பெயர்தான் சித்திராங்கி.

அரசனுக்குத் திருமணமாகி ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகள் ஆகியிருக்கும். அரசர் வேட்டைக்குப் போகவேண்டிய சூழ்நிலை வந்தது. போனான். அரண்மனையில் சாரங்கதாரன் இருந்தான். சித்திராங்கி தனியாக ஒரு மாளிகையில் இருந்தாள். ஒரு நாள் மாலை நேரம். சாரங்கதாரனின் புறா பறந்து சித்திராங்கியின் மாளிகையின் முன்புறச் சோலையில் விழுந்தது. சாரங்கதாரன் அதை எடுக்கப் போனான். தோழன் தடுத்தான். விபரீதம் வரும் வேண்டாம் என்றான். இளவரசன் கேட்கவில்லை. சித்திரானே எனச் சொல்லிவிட்டு அவள் மாளிகைக்குள் நுழைகிறான்.

சித்திக்கு மகன்மீது கொள்ளை ஆசை; அவனை எப்படியும் அனுபவிக்க நினைக்கிறாள். அதற்குத் தருணம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். இப்போது மாட்டிக் கொண்டான். அவள் அவனை ஏமாற்றி மாளிகைக்குள் அழைத்துச் சென்றாள். தன் ஆசையை வெளிப்படுத்தினாள்.

அவன், “அய்யோ அம்மா அல்லவா நீ” என்கிறான். அவளோ உன்னை நானா பெற்றேன் எனக்கூறி அவனை இறுக்கி அணைத்தாள். அவன் திமிறினான். அவளைத் தள்ளிவிட்டு ஓடினான். அவள் அவனைப் பிடித்தாள். அவனது மேலங்கி அவளது கையிலகப்பட்டது.

அவன் ஓடிவிட்டான். அவளுக்கு ஆவேசம். அவனைப் பழிவாங்கத் திட்டமிட்டான். அரசன் வேட்டை முடித்து திரும்பி வரும் வரை காத்திருந்தாள். அரசனிடம் சாரங்கதாரன் தன்னை கட்டாயப்படுத்தி புணர்ந்துவிட்டதாகச் சொல்லுகிறாள். அதற்குச் சாட்சியாக அவனது மேல் அங்கியைக் காட்டுகிறாள்.

அரசன் அவள் சொன்னதை நம்புகிறான். அவள் சொன்ன விதம் அப்படி. சாரங்கதாரனை விசாரிக்கிறான் அவன் மறுக்கிறான். தோழன் அங்கு

நடந்ததைச் சொல்லுகிறான். அமைச்சன் சாரங்கனுக்குச் சார்பாய் பேசினான். அரசன் கேட்கவில்லை. சாரங்கதானுக்கு இடது காலையும் வலது கையையும் வெட்டிவிடுமாறு ஆணையிடுகிறான். காவலர் சாரங்கதாரனை காட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று தண்டனையை நிறைவேற்றுகின்றனர்.

சித்தர் ஒருவரின் தயவால் தன் உடல் ஊனம் நீங்கப் பெறுகிறான், சாரங்கதாரன். இந்த விஷயம் அரசனுக்குத் தெரிந்தது. அது உண்மையா என அறிய மகனைத் தேடிப் போகும்போது அசரீரி கேட்கிறது. சித்திராங்கதையே குற்றவாளி என அறிவித்தது. அரசன் மறுபடியும் விசாரணை செய்தான். அதில் சித்திராங்கதையே குற்றவாளி என நிரூபிக்கப்பட்டது. அவள் உடனே தண்டிக்கப்பட்டாள்.

மறுபடியும் காட்டுக்குச் சென்று மகனை திருப்பி அழைக்கிறான். சாரங்கதாரன் வர மறுத்துவிடுகிறான். தன் தோழனை அரசனாக முடிசூடக் கேட்கிறான். அரசன் அப்படியே செய்தான். பிறகு துறவு பூண்டு கானகம் சென்றான்.

இது சாரங்கதாரன் அம்மாளை கூறும் பொதுவான கதை. வாசாப் நாடகத்திலும் இந்தக் கதையே வருகிறது. இக்கதையின் மாறுபட்ட வேறு வடிவங்கள் தமிழகத்தில் உண்டு. இவை தெலுங்கு மூலத்திலிருந்து வேறுபட்டது என்கின்றனர்.

சாரங்கதாரன் வேங்கி நாட்டு அரசன் ராஜராஜ நரேந்திரனின் மகன். பேரழகன். இவனுக்கு அழகான பெண்ணைத் தேர்ந்தெடுக்க ஏற்பாடு செய்யுமாறு அமைச்சனிடம் சொல்லுகிறான். அமைச்சன் சாரங்கதாரனின் ஓவியத்தை வரைந்து தூதர்கள் வழி அனுப்புகிறான். சித்திராங்கி அந்த ஓவியத்தைப் பார்த்து ஆசைப்படுகிறாள். அவளது ஓவியத்தை தூதர்களிடம் அனுப்புகிறாள்.

சித்திராங்கியின் ஓவியத்தைப் பார்த்த அரசனுக்கு அவள் மேல் ஆசை வருகிறது. அவளை அடைய விரும்புகிறான். ஒரு சூழ்ச்சிக்கார அமைச்சன் அதற்கு வழி சொல்லுகிறான். சாரங்கதாரனின் பெயர் பொரித்த உடைவானை சித்திராங்கிக்கு அனுப்ப வேண்டும். அதற்கு மாலையிடச் செய்து அவளை அழைத்து வரவேண்டும் என்கிறான். அவன் திட்டப்படி எல்லாம் நடக்கிறது. சித்திராங்கி, தான் ஏமாற்றப்பட்டதை அறிந்ததும் தன்னை தனிமைப்படுத்திக் கொள்ளுகிறாள். ஒருநாள் அரசன் வேட்டைக்குச் சென்றபோது சித்திராங்கி, சாரங்கதாரனைத் தன் மாளிகைக்கு அழைக்கிறாள். மீதிக்கதை முன்பு கூறியது போன்றதே.

சாரங்கதாரன் கதை ஆந்திராவிலிருந்து வந்த காலத்தைத் துல்லியமாகக் கூறமுடியாவிட்டாலும் இது பெரும்பாலும் 17ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்காலத்தில் வந்திருக்கலாம். ஆந்திராவிலிருந்து 17, 18 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஆந்திரர்கள் கலை, இலக்கியம் வாய்மொழிக் கதைகள் என பல பண்பாட்டுக்

கூறுகள் குடிபெயர்ந்துள்ளன. இந்தப் பட்டியலில் தெனாலிராமன் கதை, நல்லதங்காள் கதை, இரண்டும் பலருக்கும் தெரிந்தவை, நல்லதங்காள் கதை தமிழ் மண்ணுடன் வேருன்றி விட்டது. இக்கதைக்கு அம்மாளை, கூத்து, சினிமா, ரிக்கார்டு வடிவங்கள் மட்டுமல்ல; வழிபாடு சடங்கு ரீதியான நிகழ்வுகளும் இன்றும் உண்டு.

சாரங்கதாரா கதை யட்சகான வடிவில்தான் முதலில் வந்திருக்கிறது. பின்னர் அம்மாளை, வாசாப் நாடகம், கூத்து, திரைப்படம் என வேறு வடிவங்களைப் படிப்படியாகப் பெற்றிருக்கிறது.

யட்சகானம் என்ற நாடக வகை ஆந்திரத் தமிழிற்குக் கொடுத்த கொடை. யட்சகானம் ஆந்திராவில் தோன்றியதற்கான ஒரு கதை உண்டு. இது வட இந்திய மரபிலிருந்து ஆந்திராவிற்கு வந்தது. நேபாளத்தில் கந்தர்வர்கள் என்னும் இனத்தினர் இருந்தனர். இவர்கள் சுவர்க்க உலகிலிருந்து நேபாளத்துக்கு வந்தவர்கள் என்பது அவர்களின் தொன்மம். இவர்களை பிரம்மா நேரடியாகப் படைத்தாராம். இவர்களில் சிலர் கடவுளிடம் தங்களை இரட்சிக்குமாறு வேண்டினர். இவர்கள் யட்சர் எனப்பட்டனர். இவர் தங்களைப் பட்சிக்க வேண்டும் எனக் கேட்டனர். இவர்கள் பட்சர் (அரக்கர்) எனப்பட்டனர்.

யட்சர் எனப்பட்ட கந்தவர்கள் பாடிய பாடல்கள் யட்சகானம் ஆயிற்று, சமஸ்கிருத மரபிலிருந்து தெலுங்குக்கு வந்த யட்சகானம் கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டில் வந்திருக்கலாம் என்பர். கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டில் தெலுங்கில் நூற்றுக் கணக்கில் யட்ச கானங்கள் இருந்தன. இங்கிருந்து கன்னடம் சென்றது கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டாய் இருக்கலாம் என்கிறார்கள்.

தமிழக அரசு ஓலைச்சுவடி நூலகத்தில் ஆறு தமிழ் யட்சகான ஏடுகள் உள்ளன. இவை வல்லாளராஜ யட்ச கானம், சிறுத்தொண்டர் யட்ச கானம், நீலியட்ச கானம், நரசிங்க விஜய யட்ச கானம், தேருந்த யட்சகானம், சாரங்கதாரன் யட்சகானம் ஆகியன. மேலும் இருக்கலாம்.

சாரங்கதாரன் யட்சகான முதல் ஓலையில் ராமசிங்கு படிக்கிற சாரங்கதார யட்ச கானம் என உள்ளது. இது 174 பாடல்களும் 95 வசனப் பகுதிகளையும் உடையது. இது அச்சில் வந்ததாகத் தெரியவில்லை.

சாரங்கதார அம்மாளை சித்திராங்க மாலை என்னும் பெயரில் வந்திருக்கிறது (1906), அதன் பதிப்பாசிரியர் ஏகாம்பரநாத முதலியார். இதன் இன்னொரு பதிப்பை சென்னை சூளை துளசிங்க முதலியார் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

சென்னை அரசு ஓலைச்சுவடி பாதுகாப்பு மையத்தில் சாரங்கதாரா வாசகப்பா உள்ளது. இதை எழுதிய சிங்காரவேலு முதலியார் வேறு வாசகப்பா நூற்களும் வெளியிட்டுள்ளார். 1909இல் அச்சில் வந்தது.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த தேவசகாயம் பிள்ளை வாசகப்பா நூலின் அட்டையில் (யாழ்ப்பாணம் 1908) சாரங்கதாரா வாசகப்பா ஒன்றின் விளம்பரம் உள்ளது.

வாசாப் நாடக வடிவில், சித்திராங்கி கதை நெருப்பில் சாடுவதான முடிவு உள்ளது. இக்கதைப்படி சாரங்கதாரன் அரசனாகிறான்.

சுசீந்திரம் கோவிலில் நடத்தப்பட்ட சாரங்கதாரா நாடகம் யட்சகான வடிவிலிருந்து உருவானது. இதன் ஓலைப்பிரதி வட்டப்பள்ளி மடம் நூலகத்தில் உள்ளது. இது பாட்டு வசனம் கதைப் பாடல்கள் என அமைந்தது, இந்த நாடகத்தில் கதை சொல்லும் முறையில் மாற்றம் உண்டு. முடிவு வித்தியாசமானது. சித்திராங்கி தன் மகன் சாரங்கதாரனை விரும்பிய பாவத்தைத் தீர்க்க சுசீந்திரம் தானுமாலயன் கோவிலுக்கு வருகிறான். வழிபடுகிறான். பாவம் தீர்ந்து திரும்புகிறான் என முடிகிறது.

தமிழகத்தில் உள்ள வேறு வடிவ நாடகங்கள் தெலுங்கு சாரங்கதாராவைப் பிரதி செய்தவை. ஆந்திர நாடகத்தின் பிதாமகர் என அழைக்கப்படும் தர்மாவரம் கிருஷ்ணமாச்சாரியார் எழுதிய விசார சாரங்கதாரா நாடகம் சென்னையில் 1891இல் நடக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது இந்த நாடகத்தின் கதையை தெலுங்கு அறிந்த தஞ்சை தேவதாசிகள் பிரதி செய்திருக்கின்றனர்.

தெலுங்கு நாடகப் பிதாமகரான கிருஷ்ணமாச்சாரியாரை பம்மல் சம்பந்த முதலியார் சந்தித்திருக்கிறார் (1891), அவர் நடத்திய தெலுங்கு சாரங்கதாரா நாடகத்தைப் பார்த்திருக்கிறார். இதன் அடிப்படையில் சம்பந்த முதலியார் (1879-1964) சாரங்கதாரா என்ற நாடகத்தை எழுதினார் (1912). இது அந்தக் காலத்தில் 198 முறை மேடை ஏறி இருக்கிறது.

சாரங்கதாரா இசை நாடகம் ஒன்று அச்சில் வந்திருக்கிறது. சென்னையில் 1908இல் வெளியானது. இது முழுக்கவும் பாடல் வடிவானது. இதில் அடதாளம், கைதாளம், திரிபுடை எனத் தாளவகைகள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இதில் கதைத் தன்மை குறைவு.

தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் நாடகப் பேராசிரியராக இருந்த இராமானுஜம், திண்டுக்கல் காந்தி கிராமம் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் ஸ்ரீநிவாசனிடமிருந்து பெற்ற நாடகப் பிரதி ஒன்றை என்னிடம் தந்தார். அது மதுரை - ஸ்பெஷல் நாடகக் கம்பெனிக்காரர் நடத்திய நாடகத்தின் பிரதி. இதில் இடையிடையே பாடல்கள் உள்ளன.

சாரங்கதாரன் திரைப்படம் இந்தி, தமிழ் என இரண்டு மொழிகளில் ஒரே சமயத்தில் எடுக்கப்பட்டாலும் முதலில் இந்தி மொழிப் படமே வந்தது. (1936). இது படுதோல்வி அடைந்தது. இந்தப் படத்தின் முடிவு சோகமாய் இருந்ததே இதன் தோல்விக்குக் காரணம் என்பதை அறிந்து, தமிழ்ப் படத்தின் முடிவை மாற்றினர்.

1938இல் சுப முடிவுடன் வந்த சாரங்கதாரன் நாடகம் முழு வெற்றி அடைந்தது. இதில் எம்.கே. தியாகராஜ பாகவதர், எஸ்.டி. சுப்புலட்சுமி ஆகியோர் நடித்திருந்தனர். தயாரிப்பு முருகன் டாக்ஸீஸ். மொத்தம் 41 பாடல்கள். எழுதியவர் பாபநாசம் சிவன். சிவபெருமான் கிருபை வேண்டும், அவதாரம் செய்தறியேன், ஞானகுமாரி நடன சிங்காரி என்னும் பாடல்கள் அப்போது பிரபலமாகப் பேசப்பட்டன.

இந்தப் பாடல்கள் “நவீன சாரங்கதாரா பாட்டுப் புஸ்தகம்” என்னும் தலைப்பில் இலங்கை சிலோன் பிரின்டர்ஸ் (பார்கர் வீதி கொழும்பு) வழியாக வந்தது. இந்த சினிமாவின் விளம்பரமே சாரங்கதாரன் உயிர்பெற்று அரசாளும் காட்சியுடன் சுபமாக சினிமா முடிகிறது என இருந்தது.

1958இல் ஒரு சாரங்கதாரா சினிமா வந்தது. இதன் இயக்குநர் வி.எஸ்.ராகவன். சிவாஜி, எம்.என் நம்பியார், பி.பானுமதி, ராஜசுலோசனா போன்றோர் நடித்தது. கதை வசனம் எஸ்.டி.சுந்தரம் இசை ஜி.ராமநாதன், பாடல்கள் மருதகாசி, மாரிமுத்தா பிள்ளை, பாடியவர்கள் டி.எம்.எஸ், சீர்காழி. இந்த சினிமாவில் குமாரி கமலாவின் நடனக்காட்சி உண்டு. இந்தப் படத்தில் புகழ்பெற்ற பாடல் 'வசந்தமுல்லை போலே வந்து' என்பது, இப்போதும் கேட்கப்படுவது.

சாரங்கதாரா கிராமபோன் ரிகார்டு, ஸ்பெஷல் நாடகக் கதையைத் தழுவிருந்தது.

புதிய ஏவன்சைம் தரும் சரிய கற்கைகிறது

இரா. காமராசு

சமூக வளர்ச்சி வரலாற்றில் மொழியின் பங்கு முக்கியமானது. அது மனிதகுலத்துக்கு விழியாக ஒளியூட்டி நிற்கிறது. மட்டுமன்றி இதயமாகவும் உணர்வூட்டி தொழிற்படுகிறது. எனவேதான் மொழியைப் பண்பாட்டின் வேர் எனக் கருதவேண்டி இருக்கிறது. மொழியின் வரலாறும் நீண்டதுதான். இன்றைய எழுத்து மரபுக்கு அடித்தளமாக அமைவது வாய்மொழி மரபு. உடல் மொழி, சைகைமொழியின் வளர்வில் வாய்மொழி உருவானது. இன்றும் பல சமூகங்கள் எழுத்து மொழி இல்லாதபோதும் நிலைத்து நிற்பதற்கு வாய்மொழியே அடிப்படை.

தமிழ் போன்ற தொன்மைமிக்கப் பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சிமிக்க மொழியின் வாய்மொழிக்கொடைகள் ஏராளம். செவ்விலக்கியங்கள், இதிகாசங்கள் பலவும் வாய்மொழியாக வழங்கி எழுத்துரு பெற்றவைதான். தமிழின் செய்யுள் மரபு மேட்டிமை மரபாகவும், பேச்சு மரபு மக்கள் மரபாகவும் இனங்காணத்தக்கவை. அவ்வகையில் நவீன உரைநடையின் தொடக்கத்தை வாய்மொழியாக வழங்கிய கதைகளில் அடையாளங்காண இயலும்.

கதைகள் சொல்லி, கதைகள் கேட்டு வளர்ந்தது தமிழ்ச்சமூகம். கதைகள் அன்றாட வாழ்வோடு பின்னிப் பிணைந்திருந்தன. இன்னும் வாழ்க்கையையே ஒரு

சங்கதியாக கதையாகக் கருதியது தமிழ்ச்சமூகம். ஊர்ப்புறங்களில் இறப்பை 'கதை முடிந்தது' என்பர். எனவே வாய்மொழிக் கதைகள் மக்கள் வாழ்வின் தவிர்க்கமுடியாத அங்கமாக அமைந்தன. இன்று நவீன அவசர வாழ்க்கை முறை எல்லாவற்றையும் புரட்டிப் போட்டுவிட்டது என்றாலும் 'கதை'க்கான தேவை அப்படியே இருக்கிறது. வேறு வேறு வகைகளில் கதைத்தன்மை தொடர்கிறது.

தமிழ்ச் சமூக வரலாற்றுக்கும் நாட்டார் பண்பாட்டியலுக்கும் நாளும் புதியன தந்துவரும் பேராசிரியர் ஆ. சிவசுப்பிரமணியன் 'வாய்மொழிக் கதைகள் (வகைமை - சேகரிப்பு - பனுவலாக்கல்)' என்ற நூலை எழுதியுள்ளார்.

'வாய்மொழிக் கதை' எனும் முதல் இயல் வாய்மொழிக் கதை என்பதன் தோற்றம், வளர்ச்சி, அதன் வரையறை, வகைமைகள், சொல்பவர், கேட்பவர், கதைத் தோன்றும், நிகழும் களம் ஆகியவற்றைச் சுருக்கமாக முன்வைக்கிறது. "வேட்டையாடி வாழ்ந்த ஆதி மனிதர்கள் தம் அன்றாட வேட்டையனுபவங்களை உரையாடல் வடிவில் ஒருவருக்கொருவர் வெளிப்படுத்தியபோதே வாய்மொழிக் கதையின் தோற்றம் உருப்பெற்று விட்டது." "இனக்குழு வாழ்க்கையில் இருந்து

மாறி, ஒரு நாகரிக சமூகமாக உருப்பெற்ற பின்னர் பெற்ற மொழியறிவு, ஏற்பட்ட வேலைப்பிரிவினை, பொருளியல் வளர்ச்சி என்பன ஏற்படுத்திய தாக்கங்களினால் வாய்மொழிக் கதைகளின் உள்ளடக்கம் விரிவடைந்தது” என மிகச்சரியாக வாய்மொழிக் கதைகளின் வளர்ச்சியைச் சுட்டுகிறார். வாய்மொழிக் கதைகள் புராணக்கதைகள், பழமரபுக்கதைகள், நாட்டார் கதைகள் எனப்பகுப்பதைச் சொல்லி தமிழில் இவற்றின் தன்மையை இனம் காட்டுகிறார். மேலும், “வாய்மொழிக் கதை ஆய்வில் கூறப்படும் கதைக்கு வழங்கும் முக்கியத்துவத்தைக் கதை கூறுவோருக்கும், கூறும் முறைக்கும் வழங்க வேண்டியது அவசியமாகிறது” என்பது சரியான கருத்து.

அடுத்து ‘புராணக்கதைகள்’ என்ற இயலில் வாய்மொழிப் புராணக் கதைகள் பற்றி விளக்கப்படுகிறது. தெய்வங்களைக் குறித்த கதைகள் புராணக்கதைகள். “நீண்ட உரைநடை அல்லது செய்யுள்; வடிவில் அல்லாமல், ஒரு சிறு நிகழ்ச்சியை மட்டும் மையமாகக் கொண்டு இவை உருவாகின்றன. இவை வட்டாரத் தன்மை கொண்டவை. அத்துடன் எழுத்து வடிவம் பெறாது வாய்மொழியாக வழங்கி வருபவை” என வாய்மொழிப் புராணங்கள், தோற்றப்புராணங்கள் என வகைப்படுத்துகிறார். புராணங்கள், புராணம் தொடர்பான இலக்கியங்கள் ஆகியவற்றை வாய்மொழி வழக்காறுகளுடன் ஒப்பிட்டு விவாதிப்பது ஆய்வு முறையியலாக விரிவதைக் காணலாம். சைவம், வைணவம், கிறித்தவம்சார் வாய்மொழிப் புராணக் கதைகள் பலவற்றை எடுத்துக்காட்டி அவற்றுள் தொழில்படும் சமூகம்சார் கூறுகளை சாறுபிழிந்து காட்டுவது பேராசிரியரின் அனுபவச்சாரமாக அமைகிறது. வாய்மொழிப் புராணக் கதைகளை ஆராயும்போது மக்கள் வழக்காறுகள், எழுத்துச் சான்றுகள், கல்வெட்டுக்கள், பிற ஆவணங்களையும் ஒப்புநோக்கி முடிவுக்கு வரும் முறையியல் கவனிக்கத்தக்கது. மேலும் வாய்மொழிப் புராணக் கதைகளாக வழங்கப்பெற்ற சாதிகள் தொடர்பான கதைகளை அரசு ஆவணங்கள், ஆய்வு நூல்களில் எழுத்துப் பதிவுகளாக்கும் போது எழும் சிக்கல்கள் “நடுநிலை தவறியும் போதிய ஆய்வின்றியும்” அமைந்து வரலாற்று வடுக்களாக நிற்பதையும் ஆசிரியர் துல்லியமாக உணர்த்துகிறார்.

அடுத்த இயல் ‘பழமரபுக் கதைகள்’ பற்றியதாக அமைகிறது. “அண்மைப் பழங்காலங்களில் நிகழ்ந்த உண்மையான நிகழ்ச்சிகளையோ, கற்பனையான நிகழ்ச்சிகளையோ கருப்பொருளாகக் கொண்டு, மக்கள் கூறும் கதைகளே பழமரபுக் கதைகளாகும்” என வரையறை தருகிறார். பழமரபுக் கதைகளைச் சமயப்பழமரபுக் கதை, தல பழமரபுக்கதை, தனிமனிதன் குறித்த பழமரபுக்கதை என மூன்றாக வகைப்படுத்துகிறார்.

“தமிழ்ச்சமுதாயத்தில் பல்வேறு காலக்கட்டங்களில் நிலவிய சமூக மதிப்புகள், விலக்குகள், நிலவுடைமைக் கொடுமைகள் சாதிய மற்றும் மதங்களைக் கடந்து நின்ற காதலும், மனித நேயமும் எனப் பல செய்திகளைக் கொலையில் உதித்த தெய்வங்கள் தொடர்பான சமயப் பழமரபுக் கதைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன” என்றும், “ஒரு குறிப்பிட்ட தலம் அல்லது ஊர் எவ்வாறு உருவானது. அதன் பெயர்க்காரணம், அங்கு முதலில் குடியேறிய மக்கள் அங்கு உருவான வழிபாட்டுத் தலம். அந்த ஊரில் காணப்படும் முக்கிய கட்டடங்கள், நீர்நிலைகள் என்பன குறித்துக் கூறப்படும் கதைகள் தலபழமரபுக் கதைகள்” என்றும் “குறுநில மன்னர்கள், ஜமீன்தார்கள், பெருநிலக்கிழார்கள் ஆகியோர் செய்த பொதுப்பணிகள், நிகழ்த்திய கொடுமைகள், கொள்ளைக்காரர்கள், வீரதீரச் செயல்களைப் புரிந்தோர், குறிப்பிட்ட துறைகளில் சாதனை புரிந்தோர் ஆகியோரைக் குறித்த கதைகள் தனி மனிதர் குறித்த பழமரபுக்கதைகள்” என்றும் வரையறைகளைத் தந்து உரிய சான்றுகளுடன் விளக்குவது அருமை. மக்கள் இடப் பெயர்ச்சியும் அதன் பொருட்டு தெய்வங்களின் பெயர்வும் பல கதைகள் வழி வழங்கப்படுவதை இப்பகுதியில் எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

அடுத்து ‘நாட்டார் கதைகள்’ பற்றிய விவரங்கள் தரப்படுகின்றன. “முற்றிலும் கற்பனையான நிகழ்ச்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட கதைகள் நாட்டார் கதைகள் எனப்படுகின்றன. இக்கதைகளில் மனிதர்களே முக்கியப் பாத்திரமாக இடம் பெறுவர் என்றாலும் விலங்குகள், தெய்வங்கள், ஆவிகள் ஆகியனவும் பாத்திரங்களாக இடம் பெறும். நினைவிற்கெட்டா நெடுங்காலம், அண்மைப் பழங்காலம், நிகழ்காலம் என எல்லாக் காலங்களும், பண்டைய உலகம் மறுஉலகம் இவ்வுலகம் என எல்லா இடங்களும் நாட்டார் கதைகளில் இடம்பெறும்” என வரையறை தருவது சிறப்பு.

நோன்பு அல்லது விரதக் கதைகள், தேவதைக் கதைகள், தன்னனுபவக் கதைகள், பழமொழிக் கதைகள், நொடிக் கதைகள் அல்லது துணுக்குச் செய்திகள், விலங்குக் கதைகள், சங்கிலித் தொடர் கதைகள்... என நாட்டார் கதை வகைகளையும் அறிமுகம் செய்வதும், சான்று தந்து விளக்குவதும் அற்புதம்.

‘மாடு வாங்கக் குள்ளயும் புள்ள குறுக்க ஒடு(டி)ச்ச கதையாப் போச்சு’ என்ற சொல்வடையில் பின்வரும் கதை அடங்கி உள்ளது.

“ஒரு குடும்பத்தில் பொஞ்சாதி உண்டியலுல பத்து ரூபா சே(ர்)த்திருக்கா. அவ புருசனட்ட மாடு வாங்கலாம்னு சொல்லியிருக்கா, அவ புருசனும் மாடு வாங்கலாம்னு சொல்லிட்டான்.

வாய்மொழிக் கதைகள்
(வகைமை - சேகரிப்பு - பனுவலாக்கல்)
ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்
வெளியீடு: நியூ செஞ்சுரி புக்ஸ் ஹவுஸ்
விலை: ரூ.145/-

உடனே பொண்டாட்டி, மாடு குட்டிப்போட்ட உடனே எங்க ஆத்தா வீட்டுக்கு ஒரு கலயம் பால் குடுக்கனும்னு சொல்றா. எங்காத்தா வீட்டுக்கு ஒரு கலையம் கொடுக்கனும்னு அவ புருசனும் சொல்றான்.

இவங்களுக்கு ஒரு மகன் இருந்தான்.

அவம்(ன்) எப்பா. எப்பா நா கண்ணுக்குட்டி பிறந்த உடனே முதுகில் சவாரி ஏறுவேனு சொன்னான்.

அதுக்கு அவம் அப்பன் 'ஏ' கன்னுக்குட்டி குறுக்கு ஓடஞ்சிர போகுது. ஏறக்கூடாதுன்னு சொன்னான். மகம்(ன்) அதக் கேக்காம திரும்பத் திரும்பச் சொன்னான். உடனே தடிக்கம்பெடுத்து மகன் குறுக்க ஓடச்சிட்டான்.

மாடும் புடிக்கல. பாலுங் கறக்கல. புள்ள குறுக்க ஓடச்சு, உண்டியல் துட்ட எடுத்து வைத்தியஞ் செஞ்சான் (கதை சொல்லி சொ. ஜோதி (46), உமாப்பட்டி.)” எப்படிக்க கதை?

‘சூழலும் பயன்பாடும்’ எனும் இயலில் வாய்மொழிக்கதைகளின் செயற்பாடுகளை விளக்குகிறார். “எந்த ஒரு வாய்மொழி வழக்காற்றிற்கும் சூழல் (Context) பயன்பாடு (Function) என்ற இரண்டு நிலைகள் உண்டு. ஒரு வழக்காற்றைச் சேகரிக்கும்போதும், அதை ஆய்வு செய்யும்போதும் அது வழங்கப்படும் சூழலையும் அதன் பயன்பாட்டையும் அறிந்து கொள்வது அவசியமான ஒன்று.” என்ற அடிப்படையில்

வாய்மொழிக்கதை உருவாகும், பயன்படும் சூழல், அதன் பயன்பாடு விளக்கப்படுகின்றது. தமிழ்ச் சூழலில் வாய்மொழிக் கதைகள் உருவாகும் பத்து சூழல்களைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். அதேபோல,

“சூழந்தைககளை மகிழ்விக்க

பொழுதுபோக்க

வேலைப்பளு மற்றும்

வேலைக் களைப்பு தெரியாமலிருக்க

ஒரு கருத்தை வலியுறுத்த அல்லது விளக்க”

வாய்மொழிக் கதைகள் பயன்படும் விதத்தை விளக்குகிறார்.

அடித்தளமக்களின் எதிர்க்குரலையும், சமூக விமர்சனங்களையும் வாய்மொழிக்கதைகள் வெளிப்படுத்துவதையும் பேராசிரியர் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

அடுத்து, ‘வாய்மொழிக் கதை சேகரிப்பு’ பற்றி விளக்குகிறார். வாய்மொழிக் கதைகளைச் சேகரிக்கும் முறையில் கதை கூறல் ஒரு நிகழ்த்துதலாக அமைவது, கதையைக் கேட்டு எழுதுவது, ஒலிப்பதிவு செய்தல், கூறக்கூற எழுதுதல், கதையை எழுதி வாங்குதல் ஆகிய முறைகளைச் சுட்டுகிறார். கதைக்கூறலை காணொளியாகப் (வீடியோ) பதிவு செய்வது சிறப்பு என்கிறார். ஒரு குறிப்பிட்ட கதையின் பல்வேறு வடிவங்களையும் ஒப்புநோக்கி ஆய்வு செய்வது சிறப்பானதாக அமையும் எனக் கூறுவதுடன் வாய்மொழிக் கதைகளுடன் தொடர்புடைய சடங்குகள், வழிபாட்டு முறைகள், பிற சான்றுகளையும் சேகரித்து ஆய்வு செய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறார்.

அடுத்த, இயல் ‘பனுவலாக்கல்’ பற்றியதாக அமைகிறது. “ஒளிப்பதிவு செய்த கதையை எழுத்து வடிவிற்கு மாற்றவேண்டும். இக்கதை அச்சிடப்படாவிட்டாலும், கையெழுத்துப்படி, தட்டச்சுப்படி, கணினிப்படி என ஏதேனும் ஒரு வகையில் அது எழுத்து வடிவில் இருக்கும்போது, அக்கதைக்குப் பனுவல் (text) என்ற தகுதி கிடும். எனவே பனுவலாக்கம் என்பது ஒரு வாய்மொழிக் கதையை எழுத்துவடிவிற்கு மாற்றுவதாகும்” என வரையறை தருகிறார்.

பனுவல், வெகுசனத் தன்மை உடையது, அறிவியல் தன்மை உடையது என இருவகையில் அமையும். பனுவலின் வகைகள், இழைக்கூறு, சொற்களைத் திருத்தி அமைத்தல், வகைப்படுத்துதல், எண் வழங்கல் ஆகிய நிலைகளில் வாய்மொழி-யிலிருந்து எழுத்துப் பனுவல் உருவாகும் நிலைகளை விளக்குகிறார். இவ்வியலில் சுட்டப்படும் செய்திகள் கள ஆய்வில் சேகரிக்கப்பட்டவற்றை ஆவணமாக்கும் நுட்பங்கள் சார்ந்ததாக அமைகின்றன. வாய்மொழிக் கதைகளுக்கு மட்டுமல்ல, பிற வழக்காறுகளைப் பதிவு செய்யும்போதும் இவற்றைப் பின்பற்றலாம்.

இறுதியாக 'வாய்மொழிக் கதை ஆய்வு' எனும் இயலில் வாய்மொழிக் கதைகளை ஆய்வுசெய்யும்போது பின்பற்ற வேண்டிய நெறிகளை விளக்குகிறார். வாய்மொழிக் கதைகளில் பொதிந்துள்ள உட்பொருளை வெளிக்கொணர்வதே ஆய்வு எனக் குறிப்பிடும் பேராசிரியர், "உட்பொருள் என்பது வரலாறு, சமூகவியல், இனவரைவியல், குறியீட்டியல், அரசியல், உளவியல் சார்ந்ததாக இருக்கலாம். அவனது (ஆய்வாளரது) நோக்கத்திற்கேற்ப வரலாறு, சமூகவியல், மானிடவியல், உளவியல், மொழியியல், அமைப்பியல், மார்க்சியம் போன்ற அறிவுத்துறை சார்ந்த கோட்பாடு ஒன்றைத் தேர்வு செய்து அதன் துணையுடன் ஆய்வாளன் தன் ஆய்வை நடத்திச் செல்கிறான்" என்பதன் வழியாக வாய்மொழிக்கதை ஆய்வு எப்படி நிகழ வேண்டும் என வழிகாட்டுகிறார். அதே நேரத்தில் ஒரு எச்சரிக்கையையும் தருகிறார். "எந்தக் கோட்பாட்டைப் பயன்படுத்தினாலும், அதை ஓர் இறுக்கமான சட்டகமாக அமைத்துக் கொள்ளாமல், நம் வழக்காறுகளின் வாயிலாக வெளிப்படும் நமது 'திணை சார் மாதிரி வகை' (ecotype) என்ன என்பதைக் கண்டறிய உதவும் துணைவனாகப் பார்க்க வேண்டும்."

பின்னிணைப்பில் தரப்பட்டுள்ள 'சாமியாடும் மனைவி' எனும் கட்டுரை இந்நூல் நுவலும் கருத்துக்களுக்கு மேலும் விளக்கம் தருவதாக அமைந்துள்ளது.

தமிழ்ச் சூழலில் மக்கள் சார் பண்பாட்டு நடவடிக்கைகள் முன்னுக்கு வந்துள்ள நிலையில் இதுபோன்ற நூல்கள் நாட்டாரியல் ஆய்வாளர்களுக்கு கைவிளக்காகப் பயன் நல்கும். வாய்மொழிக் கதைகளை வரையறை செய்தல், சேகரித்தல், வகைப்படுத்துதல், ஆய்வு செய்தல் ஆகியன பற்றி மேலைச்சூழலில் பல்வேறு ஆய்வுகள் வந்துள்ளன. அறிஞர்களின் கருத்துக்களும் உள்ளன. பேராசிரியர் ஆ. சிவசுப்பிரமணியன் இவற்றை நன்கு அறிந்தவர். உள்வாங்கியவர். அதே வேளை, தமிழ்ச் சூழலில் கழிந்த ஐம்பதாண்டுகளாக களப்பணி, ஆய்வுப்பணி மேற்கொண்டு வரும் தன் அனுபவத்தால், நம் மண், மக்கள், சூழல் சார்ந்த முன்வைப்பை இந்நூலில் தருகிறார். இது ஒரு வகையில் கல்விப்புல ஆய்வாளர்களுக்கு கையேடு போல அமைந்துள்ளது. பேராசிரியர் வகுப்பு எடுப்பது போல எளிமையாக, நுட்பமாக கருத்துக்களை விளக்குகிறார்.

வாய்மொழிக் கதைகளை வெறும் பிரதியாக அணுகாமல் அதற்குப்பின் உள்ள சமூகப் பின்புலத்தைக் கண்டறிய தொடர்புடைய பிற சான்றுகளுடன் ஒப்பிட்டு, மதிப்பிட்டு முடிவுகளுக்கு வருவது ஒருவித முழுமைத் தன்மையை அளிக்கிறது. நூல் முழுக்க வெளிப்படும் பேராசிரியரின் ஆய்வு முறையியல் இளம் ஆய்வாளர்களுக்கு அரிய கற்கை நெறியாக அமையும். நாட்டாரியல் ஆய்வாளர்களுக்கு புதிய வெளிச்சத்தை நிச்சயம் தரும்.

உங்கள் நூலகம் சந்தாதாரர்களுக்கு ஒரு லேண்ட்மேக்!

உங்கள் நூலகம் சந்தாவினைப் புதுப்பிக்காதவர்கள் தொடர்ந்து உங்கள் நூலகம் இதழினைப் பெற புதுப்பித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்

உங்கள் நூலகம்
 நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,
 41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,
 அம்பத்தூர், சென்னை - 600050.
 தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

அக்டோபர் மாதத்துடன் முடிவடையும் சந்தாதாரர்களின் ரசீது எண்கள்

4252	5917	7811	5946	4708	8776	8781
4224	4852	2762	1701	4709	4232	8782
4225	5925	7812	1104	7813	7819	2869
4253	2761	486	4227	907	7818	7567
1101	903	2864	5941	2867	7815	8784
483	904	5931	4226	2958	6014	8783
5913	905	5935	4228	2956	7821	
484	163	5932	982	2955	7822	
871	5919	164	7814	2957	169	
5906	4323	2865	8774	4229	8778	
5884	124	2061	907	8775	8779	
5916	4809	906	2867	8777	8780	

தனி இதழ் ₹ 30.00, ஆண்டு சந்தா ₹ 360.00
 மாணவர்களுக்கு ₹ 300.00. ஆயுள் சந்தா ₹ 3000.00
 அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 2750.00
 சந்தாத் தொகையை
 New Century Reader's Sangam
 Central Bank of India
 Ambattur Branch, Chennai - 600 050
 A/c.No. 1035249018
 IFSC Code : CBIN0282161
 என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

மாறிக் கொண்டிருக்கும் தளங்கள்

பாவண்ணன்

“தீராந்த என்பது, மணலாகக்
கரையாகக் கொண்டு
கரையூரூர் ஓடுக வாழ்ப்பரணர்
நந்த மட்டுமல்ல, மாதுடனின்
நுணர்வின் என்வென்று
சுழித்துக்கொண்டோடு
நந்த என்னுட வாசகத்தை
ஓடு வாசகன்
உருவாக்கிக்கொள்ளுமோது
தீராந்த முற்றியுட உவறொடு
பழுமமாக மாற்றிடுகிறது.”

திருவிழாக் காலங்களில் வந்து சேரும் விருந்தினர்கள் வீட்டிலிருக்கும் ஒரு அக்காவையோ, அத்தையையோ, பெரியம்மாவையோ, கொழுந்தியையோ பார்த்து ”அதே அரிசி, அதே மாவு, அதே வெல்லம். ஆனா நீ புடிக்கிற கொழுக்கட்டையில மட்டும் எப்படித்தான் இந்த இனிப்பு வந்து சேருதோ” என்று வியந்து பாராட்டிக் கண்மலர்வதைப் பார்க்காதவர்களே இருக்கமுடியாது. பல சமயங்களில் நாமே கூட அப்படி ஏதேனும் ஒரு வீட்டில் கண்மலர்ந்து நின்றிருப்போம். அதற்கு நிகராக வண்ணதாசன் சிறுகதைகள், அவற்றைப் படிக்கும் வாசகர்களை ஒவ்வொரு தருணத்திலும் கண்மலர்ந்து நிற்கவைக்கின்றன. எல்லோரையும் சுற்றி நிற்கும் அதே மனிதர்களே வண்ணதாசனையும் சுற்றி நிற்கிறார்கள். அதே வாழ்க்கை. அதே வருத்தம். அதே மகிழ்ச்சி. ஆயினும் அவருடைய கதைத்தருணங்களிலிருந்து பாய்ந்தெழும் நொடிநேர அரைவட்டத்தின் வீச்சு அவருடைய சிறுகதைகளை வேறொரு தளத்துக்கு எடுத்துச் செல்கிறது. மிகமிக நுட்பமாக நிகழும் இந்தத் தளமாற்றமே அவருடைய சிறுகதைகளின் சிறப்பம்சம். அவருடைய முதல் தொகுப்பான கலைக்கமுடியாத ஒப்பனைகள் முதல் எழுபத்தைந்தாவது பிறந்தநாளை முன்னிட்டு சிறப்பு

வெளியீடாக பிரசுரமாகியுள்ள தீராந்தி வரை அந்தச் சிறப்பம்சம் வைரமென ஒளிவீசுகிறது.

தொகுப்பில் முதல் படைப்பான வண்டு சிறுகதையிலேயே இந்தத் தளமாற்றத்தை வெற்றிகரமாக நிகழ்த்தியிருக்கிறார் வண்ணதாசன். சாமியாருக்கும் சிறுவனுக்கும் இடையில் ஒரு விளையாட்டுப் பேச்சாக மாம்பழத்தில் இருக்கிற வண்டு பற்றிய உரையாடல் தொடங்குகிறது. “எந்தப் பழத்துல வண்டு இருக்கும்னு சொல்லு” என்கிற சாமியாரின் கேள்விக்கு சிறுவன் பதில் சொல்லவில்லை. பழம் துண்டுபடும் விதத்தைக் கவனிப்பதிலேயே அவன் மனம் குவிந்திருக்கிறது. எதிர்பாராத விதமாக அந்தப் பழத்தின் கொட்டையிலிருந்து முதலில் கரித்துள்போல வெளிப்படும் வண்டு சில கணங்களிலேயே முழு உருவத்துடன் பறந்துபோய் விடுகிறது. எதிர்பாராத விதமாக அதே கணத்தில் சாமியார் நிலைகுலைந்து விழுகிறார். அவர் உயிர் பிரிந்துவிடுகிறது. அதுவரை, இரு பாத்திரங்களிடையில் நிகழும் உரையாடலின் மையமாக இருந்த வண்டு திடீரென இன்னொரு புதுப்பரிமாணம் கொள்கிறது. உடலைவிட்டுப் பிரியும் உயிரென்னும் வண்டாக அக்கணத்தில் அது மாறிவிடுகிறது.

வண்ணதாசனின் சிறுகதை இத்தகு தளமாற்றத்துடன் முடிவடைவதில்லை. அச்சிறுகதைக்கு அதையும் கடந்து செல்லக்கூடிய ஆற்றலுள்ளது. அதுவே வண்ணதாசனின் கலை. சும்பிய கையை மடக்கிக்கொண்டு ஒற்றைக்கையால் பெருக்கும் அம்மாப்பொண்ணு” மாடசாமி மகன்தான நீ? அவன மாதிரியே இருக்கே நீ” என்று தொடங்கும் உரையாடலை ஒரு திறப்பாக எடுத்துக்கொள்ள முடியும். மகன் முகத்தில் அப்பாவின் சாயலைக் கண்டு சொல்பவளின் மனத்தில் அப்பாவின் உருவத்துக்கும் இடமளித்திருக்காது என்று சொல்லமுடியுமா என்ன? ”கிளிமூக்கு காய்ப்பு முடிஞ்சிபோச்சி. தெக்கு கடைசியில நாலு பழம் எடுத்து வச்சிருக்கேன். போய் எடுத்துக்கோ” என்று பரிவோடு சொல்லும் உரையாடலும் இன்னொரு திறப்பு. ”உனக்கு போக மிச்சத்தை சாமியார்கிட்ட கொடுத்திடு இவனே” என்று சொல்லியனுப்பும் அதே அம்மாப்பொண்ணுவின் இன்னொரு உரையாடலை மற்றொரு திறப்பாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். அச்சொல்லில்

தீராந்தி
வண்ணதாசன்
வெளியீடு: சந்தியா பதிப்பகம்
விலை: ரூ.155/-

ஆதரவில்லாமல் கோவிலை அடைக்கலமாக நினைத்துவந்து தங்கியிருக்கும் சாமியாரின் பசியையும் ஒரு பொருட்டாக நினைக்கும் தாய்மையின் சுவடுகளை இல்லையென்று சொல்லமுடியுமா என்ன? விருப்பமாகவும் இரக்கமாகவும் பாசமாகவும் கனிவாகவும் தாய்மையாகவும் வடிவெடுத்து மனத்தில் நிறைந்திருப்பவை அனைத்தும் ஒவ்வொரு வகையான வண்டு அல்லவா?

யாரும் யாரிடமும் சொல்லாத சொற்களே கதைகளென விரிவடைகின்றன. சிறுவனிடம் சாமியார் ஒரு புதிர்போல “எல்லாத்துக்கும் எல்லாமும் தெரியும். ஆனால் யாருமே சொல்றது இல்ல” என்று சொல்லும் சொற்கள், அவை சொல்லப்படும் கணத்தில் எடையற்ற ஒரு வேடிக்கைப் பேச்சு போலவும், கதையைப் படித்துமுடிக்கும் கணத்தில் மொத்தக்கதையின் எடையையும் தாங்கி நிற்கும் பீடம் போலவும் காட்சியளிக்கிறது. அவை ஏன் சொல்லப்படுவதில்லை என்பதை ஒரு கேள்வியாக எடுத்துக்கொண்டால், அவையனைத்தும் தன்னை நிறைத்துக்கொள்வதற்காக எழும் உணர்வுகளே தவிர ஒருபோதும் தன்னை அடையாளத்துடன் நிறுவிக்கொள்வதற்காக அல்ல என்பதே அதற்கான பதில். மாம்பழத்து வண்டு என்னும் தளத்திலிருந்து உயிரென்னும் வண்டு என்னும் தளத்தைத் தொட்டு பிறகு உணர்வென்னும் வண்டாக ரீங்காரமிட்டு மற்றொரு தளத்தை நோக்கிப் பறந்துபோகிறது.

சுத்தம் சிறுகதையில் இந்தத் தளமாற்றம் வேறொரு விதத்தில் நிகழ்ந்து விடுகிறது. வீரபத்திரனும் சைலப்பனும் கூடப் பிறந்த சகோதரர்கள். அப்பா இறக்கும் முன்பு எழுதிவைத்து விட்டுச் சென்ற சொத்து தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளால் இருவருக்கும் இடையில் பேச்சுவார்த்தையே இல்லை. மரணப்படுக்கையில் இருக்கும் வீரபத்திரனைப் பார்க்கச் செல்லும் ராமையா தாத்தாவிடம் நிகழ்ந்து விட்ட தவற்றுக்கு மன்னிப்பு கேட்பதற்காக தம்பியை அழைத்துவரும் பொறுப்பை ஒப்படைக்கிறான் வீரபத்திரன். தம்பியை அழைக்கவந்த இடத்தில் வேறொரு விதமான வாக்குவாதம் தொடங்கி உச்சத்துக்குச் சென்று கீழிறங்குகிறது. இறுதியாக தம்பியின் மனைவி மயிலம்மை பழைய நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் மறந்து ஒதுக்கிவிட்டு “எல்லாத்தையும் தொடர்ச்சி

போட்டுட்டா சுத்தமாயிடும்” என்று அறிவிக்கிறாள். ஒரு காலத்தில் சொற்களால் கறைபடுத்தியவன் தன் இறுதிக்காலத்தில் வேறொரு விதமான சொற்களால் சுத்தப்படுத்த விழைகிறான். சொல்லின் கறையோடு கசப்பான நினைவுகளுடன் காலம் முழுதும் தொடர்வதா அல்லது கறைபடுத்தியவனே சுத்தப்படுத்த விடுக்கும் அழைப்பை ஏற்றுச் செல்வதன் வழியாக அந்த வாய்ப்பை அவனுக்கு வழங்குவதா என்னும் உரையாடல்தான் சிறுகதை. இறுதியாக சுத்தப்படுத்தும் வாய்ப்பை வழங்கும் விவேகமான முடிவை அறிவிக்கிறாள் மயிலம்மை. கறையும் சுத்தமும் சார்ந்து நீண்டு முடிகிறது கதை. சொற்கள் ஒவ்வொருவர் வாழ்விலும் அக்கினிப்பிரவேசமாக நீடிக்கின்றன. ஒரு சொல் அக்கினிக்குள் தள்ளுகிறது. மற்றொரு சொல் அக்கினியிலிருந்து மீட்டெடுக்கக் காத்திருக்கிறது.

தம்பி மனைவியை அவதூறாகப் பேசி பொய்ப்பழியைச் சுமத்தியவனே அப்பழியிலிருந்து அவர்களை விலக்கி சுத்தப்படுத்தி, தன் நெஞ்சைச் சுத்தப்படுத்திக்கொள்வது என்பது ஒரு தளம். அந்த வாய்ப்பு அண்ணனுக்குக் கிட்டிய வாய்ப்பு மட்டுமல்ல, தம்பி குடும்பத்துக்கும் தம்மை கசப்பற்றவனாக சுத்தப்படுத்திக்கொள்ள கிடைத்த வாய்ப்பு. இந்தச் சிறுகதைக்கு மழையை ஒரு பின்னணியாக அமைத்திருப்பது வண்ணதாசனின் கலைத்தகுதிக்கு ஓர் அடையாளம். எல்லாவிதமான துர்நாற்றங்களையும் கசடுகளையும் இல்லாமலாக்கி சுத்தப்படுத்தி, அழுக்கின் சுவடே தெரியாமல் மறைந்துபோகச் செய்துவிடும் சக்தியுடையது மழை. மண்ணுக்கு ஒரு மழை பொழிவதுபோல, மனிதனுக்கும் ஒரு மழை உண்டு. ஆணவம், சீற்றம், அழுக்காறு என அனைத்தையும் அவன் கைவிட்டு உண்மைக்கு அருகில் சென்று நிற்கும்போது, அந்த மழை அவன் மீது பொழிகிறது. அது சக்தியத்தின் மழை. அதுவே அனைவரையும் சுத்தமாக்குகிறது. இந்தச் சக்தியத்தின் மழையைத்தான் வள்ளுவர் அகத்தாய்மை வாய்மையால் காணப்படும் என்ற சொற்களால் குறிப்பிடுகிறார். இந்தச் சக்தியத்தருணம் வீரபத்திரனுக்கு மட்டுமல்ல, சைலப்பனுக்கும் தம்மைச் சுத்தப்படுத்திக்கொள்ள கிடைத்தற்கரிய வாய்ப்பு.

இத்தொகுதியின் மிக முக்கியமான நீள்கதை தீராநதி. பிரதான பாத்திரங்களாக இடம்பெற்றிருக்கிற சுடலைத்தேவரும் சண்முகமும் போலவே கதையில் சிறுபங்கை மட்டுமே வகிக்கிற வடிவும் தளவாயும் சிறுவனும் கூட முக்கியமானவர்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் கதைக்குள் தனித்த முக்கியத்துவம் இருக்கிறது. இதிலும் பல்வேறு

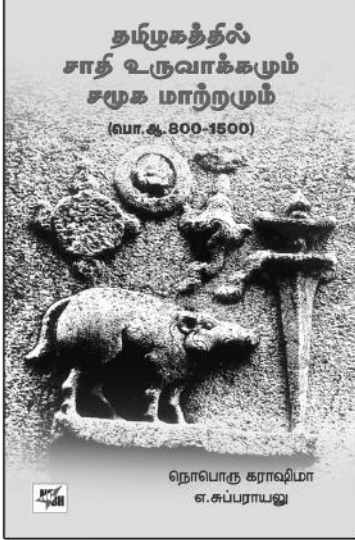
தளங்கள். சுடலைத்தேவருக்கும் சண்முகத்துக்கும் உள்ள நட்பு ஒரு அழகிய தளம். சுடலைத்தேவருக்கும் அவருடைய பெண்தோழிகளுக்கும் இடையிலுள்ள நட்பு மற்றொரு தளம். தளவாயின் கலையின் மகத்துவம் மிளிரும் இன்னொரு தளம். எல்லாம் கூடிக் கலந்து பேருருவம் கொண்டிருக்கிறது இந்த நீள்கதை. தாமிரபரணி நதிக்கு இக்கதை ஒரு கூடுதல் முக்கியத்துவத்தை வழங்கியிருக்கிறது. அது கதைநிகழ்ச்சிகளுக்கு ஒரு பின்னணியாக மட்டுமன்றி, ஒரு படிமமாகவும் சுடர்விடுகிறது. நிலவையும் நட்சத்திரங்களையும் மெல்ல மெல்ல கரையும் இருளையும் அமர்ந்து ரசிக்கும் இடமாக மட்டுமன்றி மனிதர்கள் ஒருவரையொருவர் அறிந்துகொள்ளும் இடமாகவும் இருக்கிறது. அவ்வகையில் அன்றொரு காலத்தில் நதிக்கரையில் வாழத் தொடங்கி, தலைமுறை தலைமுறையாக இன்றுவரைக்கும் வாழ்கிற மானுடகுலத்தை அருகிலிருந்து அறிந்த பேரன்னையாக ஓடிக்கொண்டே இருக்கிறது. ஆகவேதான் அது தீராநதி. முக்காலத்துக்கும் உரிய நதி. அதன் ரகசியத்தை அறியச் செல்லும் ஒவ்வொருவரும் இறுதியில் தன் ரகசியத்தை அதனிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு வருகிறார்கள்.

இன்று சில புதிய தொழில்நுட்பங்களைக் கையாண்டு நதியின் ஆழத்தை அறிந்துவிடலாம். ஆனால் மானுடமனமோ, ஒருவராலும் கண்டறிந்து சொல்ல முடியாத ஆழம் கொண்டதாக இருக்கிறது. ஒவ்வொருவரிடமும் இன்னொருவர் அறியாத மற்றொரு பக்கம் இருக்கிறது.

கண்ணீர் அஞ்சலியில் தொடங்கி துக்கம் விசாரித்துவிட்டு ஆற்றுநீரால் காலை அபிஷேகம் செய்துவிட்டுத் திரும்பும் வரையிலான கால இடைவெளியில் சுடலைத்தேவரின் ஆளுமைச்சித்திரம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தீட்டி முழுமை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இனி, சுடலைத்தேவர் இல்லை. அவர் நினைவாக அவரே அன்பளிப்பாக அளித்த ரவிவர்மாவின் ஓவியம் மட்டுமே துணையாக இருக்கும். வங்கிக்கே வந்து வடிவு கொடுத்துவிட்டுச் சென்ற மரப்பாச்சிப் பொம்மைகளும் துணையாக இருக்கும். அவையும் நதியும் ஒன்றல்ல. அது சண்முகத்துக்கும் தெரியும். ஆனால் அவற்றின் வழியாக அவனால் நதியைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். தீராநதி என்பது, மணலைக் கரையாகக் கொண்டு கரைபுரள ஓடும் தாமிரபரணி நதி மட்டுமல்ல, மானுடனின் நினைவில் என்றென்றும் சுழித்துக்கொண்டோடும் நதி என்னும் வாசகத்தை ஒரு வாசகன் உருவாக்கிக்கொள்ளும்போது தீராநதி முற்றிலும் வேறொரு படிமமாக மாறிவிடுகிறது.

நியூ செஞ்சுரியின் விற்பனை சாதனை நூல்கள்

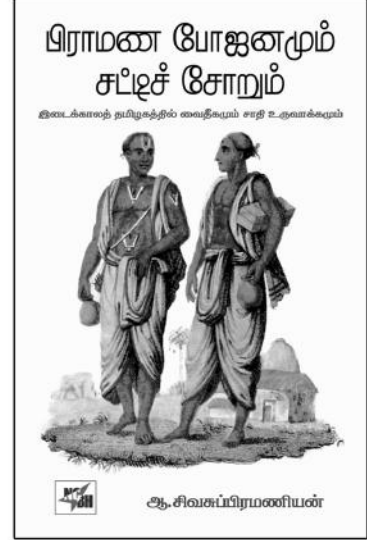
தமிழகத்தல் சாதி உருவாக்கமும் சமூக மாற்றமும்
(பொ.ஆ.800-1500)
நொபொரு கராஷிமா, எ.சுப்பராயலு

₹ 70/-

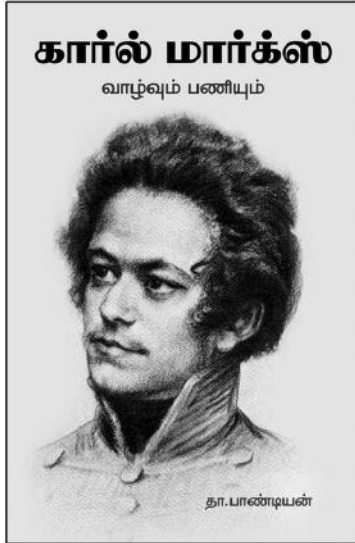
இந்தியத் தத்துவங்களும் தமிழின் தடங்களும்
ந. முத்துமோகன்

₹ 370/-

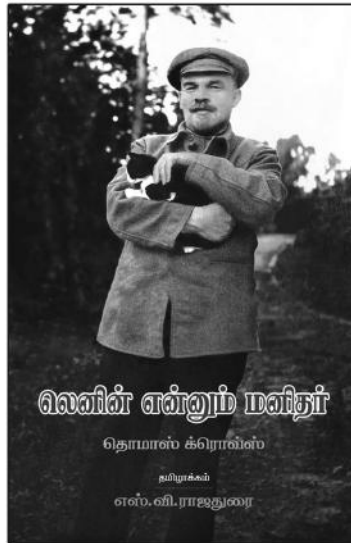
பிராமண போஜனமும் சட்டிச் சோறும்
இடைக்காலத் தமிழகத்தில் வைதீகமும் சாதி உருவாக்கமும்
ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

₹ 75/-

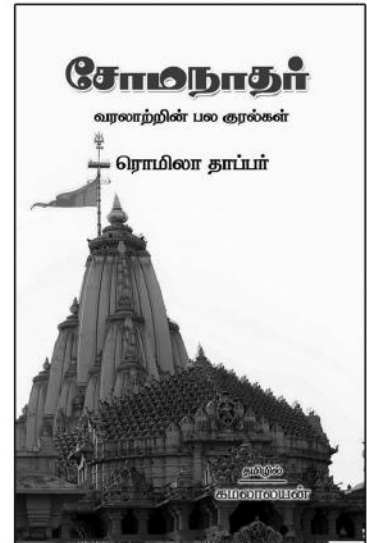
கார்ல் மார்க்ஸ் வாழ்வும் பணியும்
தா.பாண்டியன்

₹ 140/-

லலினின் என்னும் மனிதர்
தொமாஸ் க்ரொவ்ஸ்
நயிரகம் எஸ்.வி.ராஜதுரை

₹ 155/-

சோமநாதர்
வரலாற்றின் பல குரல்கள்
ரொமிலா தாப்பர்

₹ 300/-

விருட்டி வறக் கரைட்டி கர்த்தை

ஆ.கார்த்திகேயன்

மக்களின் நம்பிக்கைகளும் பழக்க வழக்கங்களும் இலக்கியங்களில் உத்திகளாகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன, காக்கை நாம் அன்றாடம் பார்க்கிற பறவை. அதனைக் குறித்துச் சில நம்பிக்கைகளும் பழமொழிகளும் வழக்கில் உள்ளன. 'காக்கைக்கும் தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சு' என்பது பழமொழி. காக்கைக்கு உணவளித்து விட்டு பிறகு உண்ணும் பழக்கமும் ஒரு சில சமூகத்தாரிடம் காணப்படும் சமயப் பழக்கமாகும். நமது மூதாதையினரே காக்கை வடிவத்தில் வந்து அவ்வுணவை அருந்தி விட்டுச் செல்வதாக நம்பி மக்கள் நிறைவு கொள்கின்றனர். காக்கை நம் வீட்டு முற்றத்தில் வந்து கரைந்தால் விருந்தாளி யாரோ வரவிருப்பதை முன்கூட்டியே அறிவிப்பதாக நம்புகின்றனர். இது மூடநம்பிக்கையாகவே இருந்துவிட்டுப் போனாலும் மிகப் பழங்காலமாகவே இருந்து வருகிறது. இலக்கியங்களில் உத்தியாக இடம்பெற்றுள்ளது. பிற மொழி இலக்கியங்களிலும் இவ்வுத்தி காணப்படுகிறது.

காக்கைப்பாடினியார் என்று ஒரு சங்ககாலப் புலவர் காக்கையைப் பாடியதனால் காக்கைப்பாடினி

ஆனார்; காக்கைக் கரைந்தால் விருந்தாளி வருவர் என்ற நம்பிக்கையில் ஓர் அகப்பாடல் புனைந்துள்ளார். பாடல் முல்லைத் திணைக்குரியது. தோழி கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. தலைவியைப் பிரிந்து சென்ற தலைவன் தன் வினை (பணி) முடித்துத் திரும்பி வந்தான். அவன் தலைவியைப் பிரிந்துசென்ற காலத்தில் அவளைத் தோழி நன்றாகக் கவனித்துக் கொண்டாள். 'தலைவியை நன்கு ஆற்றுவித்திருந்தாய்' என்று அவன் தோழியைப் புகழ்ந்துரைத்தான். அதற்குத் தோழி பதில் கூறுவதாகப் பாடல் அமைந்துள்ளது. பாடல் பொருள் பின்வருமாறு: 'வலிமையான தேரையுடைய நள்ளி என்னும் வள்ளலது காட்டில் இடையர்கள் வாழ்ந்தனர். அவர்தம் பசுக்கள் நெய்யை உண்டாக்கின. அந்த நெய்யோடு வெண்ணெல் அரிசியால் ஆக்கிய வெம்மையான சோற்றை ஏழு கலங்களில் இட்டு அவற்றைக் காக்கைக்கு அளித்தேன். அது எதற்காகவென்றால் என் தலைவியின் பெரிய தோள்களை நெகிழச் செய்த துன்பத்தை நீக்கும் பொருட்டாகும். விருந்தினர் வருமாறு கரைதலைச் செய்த காக்கைக்குரிய பலிச்சோறானது மிகவும் சிறிய அளவினதே ஆகும்.

திண்டேர் நள்ளி கானத்து அண்டர்
பல்லா பயந்த நெய்யின் தொண்டி
முழுதுடன் விளைந்த வெண்ணெல் வெஞ்சோறு
எழுகலத்து ஏந்தினும் சிறிதென் தோழி
பெருந்தோள் நெகிழ்த்த செல்லற்கு
விருந்துவரக் கரைந்த காக்கையது பலியே
(குறுந். 210)

தலைவனுடைய வருகைக்குக் காக்கையின் கரைதல் நன்னிமித்தமாகும். அதனைச் செய்த காக்கைக்குத் தோழி சேரிகுகிறாள். தலைவியும் மகிழ்ந்து அமைதி கொள்கிறாள். பலிச் சோறானது சிறிய அளவினதே என்று கூறும் தோழியின் தன்னடக்கம் பொதிந்த பாடலாக விளங்குகிறது.

ஐங்குறுநூற்றிலும் காக்கை குறித்த நம்பிக்கை கொண்ட இன்னொரு பாடல் வந்துள்ளது. பாடல் தாய் கூற்றாக அமைந்துள்ளது. அவள் காகத்திடம் அதனை விளித்து வேண்டுகோள் விடுப்பதாகப் பாடல் செல்கிறது. “மாசில்லாத கரிய தூவியை உடைய காகமே! நீ அன்பு கொண்ட மரபினையுடைய உன் சுற்றத்தோடு உண்ணும் வழக்கத்தினை உடையாய்! நீங்கள் வயிறார உண்பதற்குப் பச்சை ஊன் கறிகளைக் கொண்டு சமைத்த அரிசிச் சோற்றைப் பொன் தட்டில் தருவேன். (நீ எனக்கோர் உதவி செய்ய வேண்டும்) என் மகளின் காதலன் வீரம் செறிந்த ஆண்மகன். அவன் அழகிய மகளை அழைத்துக் கொண்டு என்னிடம் (விரைவில்) வருவான் என்று கரைவாயாக” என்று தாய் வேண்டுகிறாள்.

மறுவில் தூவிச் சிறு கருங் காக்கை
அன்புடை மரபினின் கிளையோ டாரப்
பச்சூன் பெய்த பைந்நிண வல்சி
பொலம்புனை கலத்தில் தருகுவென் மாதோ
வெஞ்சின விறல்வேற் காளை யோடு
அஞ்சில் ஓதியை வரக்கரைந் தீமே
(ஐங். 391)

உடன் போகிய தலைமகள் மீளற் பொருட்டு தாய் காகத்திற்குப் பராய்க்கடன் ஈத்தது’ என்று துறை விளக்கம் அமைந்துள்ளது.

காக்கை குறித்தான இந்த நம்பிக்கை ஓர் அபிபிரம்சா பிராகிருதப் பாடலிலும் கையாளப்பட்டுள்ளது. ஆனால் பாடல் சற்று வித்தியாசமாக அமைந்துள்ளது. அதனைப் பார்ப்போம்.

“காகம் கரைதலைக் கண்ட தலைவி அதனை விரட்டித் துரத்துகிறாள் (ஏனெனில் காகம் கரைதல் தலைவனுடைய வருகைக்கு நன்னிமித்தம் என்பது அவளுக்குத் தெரியும். ஆனால் அந்நேரத்தில் அவள் அதை நம்பவில்லை). அவ்வாறு காகத்தைத் துரத்திக் கொண்டேயிருக்கையில் தனது மெலிந்த கைகளிலிருந்த வளையல்கள் பாதி கழன்று தரையில்

விழுந்தன. திடீரென்று தன் தலைவன் வருவதைக் கண்ணுற்றாள். தலைவியின் உடலும் கைகளும் மகிழ்ச்சியில் பருத்துவிடுகின்றன. அதன் விளைவாக அவள் கையிலிருந்த மீதி பாதி வளையல்கள் உடைந்து சிதறுகின்றன”.¹ இது அபிபிரம்சா பாடல். காகம் தனக்குப் பொய்யான நம்பிக்கையூட்டுவதாகக் கருதி தலைவி காகத்தை விரட்டுகிறாள்.

தமிழ்ப் பாடல்களில் பறவைகளுக்கு (காகத்திற்கு) உணவளிக்கும் பண்பு வெளிப்படுகிறது. ‘வெண்ணெல் வெஞ்சோறு’ என்ற தொடரில் மனிதருக்கு சூடாக உணவு பரிமாறும் விருந்தோம்பல் பறவையிடத்திலும் காட்டுவதைக் காணமுடிகிறது. மாசில்லாத கரிய தூவியை உடைய காகம் என்றும், அவை உறவுகளோடு உண்ணும் உயர்ந்த பண்புடையவை என்றும் அழகாக வர்ணிக்கப்படுகின்றது. கலம் என்ற பெயர் பொலம் புனைகலம் (பொன்னாலாகிய வட்டில்) என்றும், காளை என்ற பெயர் ‘வெஞ்சின விறல் வேல் காளை’ என்றும் ஓதி என்ற பெயர் ‘அஞ்சில் ஓதி’ என்றும் சிறப்பான அடைமொழிகளைப் பெற்று வந்துள்ளன.

இலங்கு வளை நெகிழ்தல்

மேற்கண்ட அபிபிரம்ச பிராகிருத பாடலில் ‘வளையல் நெகிழ்தல்’ குறித்தும் வந்துள்ளது. நமது அகப்பாடல்களில் பல இடங்களில் வளைநெகிழ்தல் குறித்து வந்துள்ளது. அதுகுறித்தும் தொடர்ச்சியாகக் காண்போம். பழந்தமிழ் மகளிர் வளையல் அணிந்தனர். இதுகுறித்த ஆதாரங்கள் பல பாடல்களில் வருகின்றன. ஒரு பாடலில் தலைவன் தலைவியின் அழகைக் குறிப்பிடும்போது இளமையுடையவள்; ஒளி பொருந்திய பற்களை உடையவள்; வளையல் அணிந்த கையை உடையவள் என்று வர்ணிக்கிறான்.

இளையள் முளைவாள் எயிற்றள்

வளையுடைக் கையள் எம்அணங்கியோளே

(குறுந். 119)

வளையலின் பயன்பாடு அதிகமாக இருந்ததனால் உடைந்த வளையலைப் பிறை நிலாவுக்கு உவமையாகவே கூறியுள்ளார் ஒரு புலவர் (குறுந். 307). தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியின் உடல் மெலிவதும் அதனால் கைவளைகள் நெகிழ்ந்து மண்ணில் விழுவதும் அகப்பாடல்களில் அடிக்கடி காணமுடிகிறது. ‘சங்கினை அறுத்துச் செய்யப்பட்ட கைவளை உடல் மெலிவினால் நெகிழ்கிறது. நாள்தோறும் இமை பொருந்துதல் இல்லாமையால் உறக்கமின்றி கலங்குகிறேன்’ (குறுந். 11) என்று தலைமகள் சொல்கிறாள். இன்னொரு பாடலில் தலைவனால் ‘என் கைகளிலுள்ள வளைகள் கழல மேனியில் பசலை பரக்கப் பெற்றேன்’ (குறுந். 371) என்று புலம்புகிறாள். ‘காமநோய் வளர்பிறையைப் போல மேலும் மேலும் வளர்ந்து பெருகித் தோளில்

அணிந்த வளையலை நெகிழ்ச் செய்து துன்பத்தைத் தருகிறது' (குறுந். 289) என்று இரங்குகிறாள். இது மற்றொரு பாடல்: 'என் வளைகள் நெகிழ்ந்தன; தோள்கள் மெலிந்தன; என் நாணமும் முன்பே கழிந்தது இனி விடுவதற்கு ஒன்றுமில்லை' (குறுந். 239) என்று கூறித் திருமணம் செய்துகொள்ள வற்புறுத்துகிறாள். இவையாவும் குறுந்தொகையில் வரும் செய்திகள்.

ஐங்குறுநூற்றில் 'வளைப்பத்து' என்ற பகுதியில் வளை அணிகலன் குறித்து செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன. 'கடல் சங்கினை அறுத்துச் செய்த வளையலை முன்னங்கையில் அணிந்திருப்பவள்' (ஐங். 191) என்று தலைவன் கூறுகிறான். 'அணிந்து கொள் என்று நீ தந்த வளையல்கள் நல்லவைதானா (கழன்று போகும்படி நீ பிரியாமல் இருப்பாயா' - என்பது பொருள்) என்று தோழி வினவுகிறாள் (ஐங். 193). 'சங்கில் அறுத்த ஒளி வீசும் வளையலை உடையவள் தலைவி' (ஐங். 196) என்று மற்றுமோர் இடத்தில் தோழி விவரிக்கிறாள். 'வளையல்களைக் கழலச் செய்தவன் தலைவன்' (ஐங்.199) என்று இன்னொரு பாடலில் வருகிறது. சங்கப் பாடல்கள் அனைத்திலும் தேடினால் வளையல்கள் குறித்த விவரங்கள் ஏராளம் கிடைக்கும்.

ஒரு ஐங்குறுநூறு பாடல் மட்டும் மேலே எடுத்துக்காட்டிய அபபிரம்சா பாடலைச் சற்று ஒத்துக் காணமுடிகிறது. 'மரக்கலங்களைச் செலுத்தும் துறையையுடைய தலைவன் பிரிந்திருக்கிறான் என்று கழன்றோடிய என் வளையல், வந்திருக்கிறான் என அறிந்து வீங்கும் என் தோளில் செறிந்து கிடக்கின்றன' என்று தலைவி கூற்றாக வந்துள்ளது.

ஓடுகலம் உகைக்கும்
துறைவன் பிரிந்தென, நெகிழ்ந்தன
வீங்கின மாதோ தோழி-என் வளையே
(ஐங். 192)

மெலிந்தபோது கழன்று விழும் வளையல்கள் தலைவனைக் கண்டவுடனே (கைகள் பருத்ததால்) வெடித்துச் சிதறின என்பதும் செறிந்தன என்று சொல்வதும் மிகைபடக் கூறல் (Hyperbole) என்ற இலக்கிய உத்தியில் அமைந்துள்ளன.

இன்னொரு அபபிரம்சா பாடல் வளை நெகிழ்தல் குறித்து அருமையான கற்பனையுடன் அமைந்துள்ளது.

"வளையல்கள் தரையில் நெகிழ்ந்துவிடும் என்ற அச்சத்தினால் தலைவி கைகளை மேலே உயர்த்தியவாறே நடக்கிறாள். (அவ்வாறு செய்வது) தலைவனைப் பிரிந்து வாழும் பிரிவு என்கிற பெரிய குளத்தின் ஆழத்தைப் பிறருக்கு உணர்த்துவது போல (அக்காட்சி) இருக்கிறதாம்.² நீர்நிலைகளில் நீந்தத் தெரியாதவர்கள் மூழ்கிவிட்டால் கைகளை

உயர்த்தியவாறு தன்னைக் காப்பாற்றுமாறு சைகை செய்வரல்லவா? அத்தகைய ஒரு காட்சியைப் புலவர் நயத்துடன் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

செறிவளை (குறுந். 190), இறைவளை (குறுந், 289), இலங்குவளை (குறுந். 50), கோடு ஈர் இலங்கு வளை (குறுந். 11,31) ஆய்வளை, எல்வளை என்றெல்லாம் சிறந்த அடைமொழிகளுடன் வளையல் என்ற சொல் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அபபிரம்சா பாடல்கள் வேறு வகையில் சிறப்பானதாக காணப்படுகின்றன.

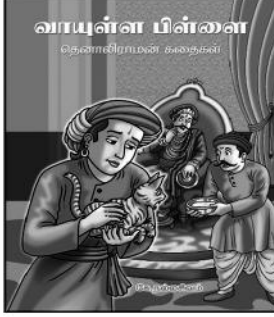
அடிக்குறிப்புகள்

1. The beloved was scaring away the crow (whose cawing raised in her false hopes of reunion with her husband), when she suddenly saw her dear husband (coming). (As she was scaring away the crow) half of her bracelets slipped down on the ground (So emaciated had she been during her period of separation), while the (remaining) half burst with a crackling sound (for, now, when she saw her lover, she was so overjoyed that her figure was suddenly transformed through intense joy and her hands become so plump that her bangles cracked (p. 68)

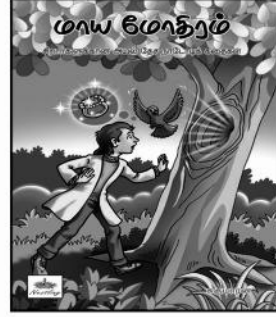
2. For fear of dropping her row of bracelets the fair lady moves with both hands raised - as if she is sounding the depth of the great pond of her separation from her beloved (p. 142).

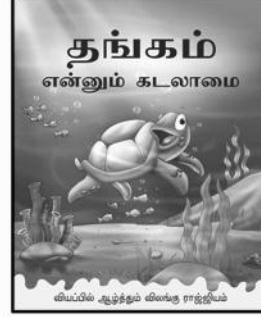
நெஸ்லிங் புதிய வெளியீடுகள்

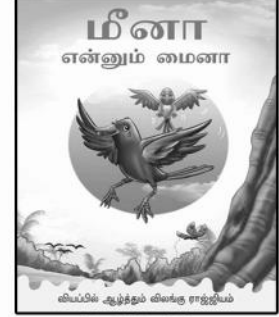
₹ 65.00

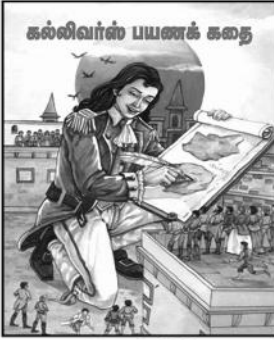
₹ 45.00

₹ 70.00

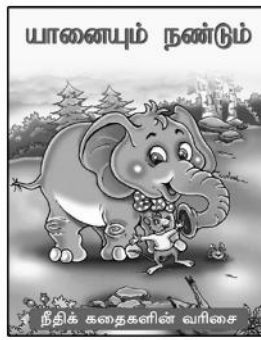
₹ 70.00

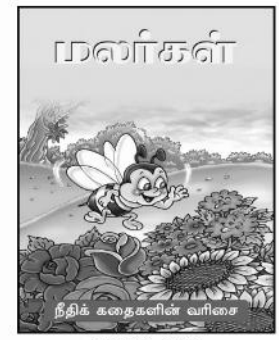
₹ 70.00

₹ 70.00

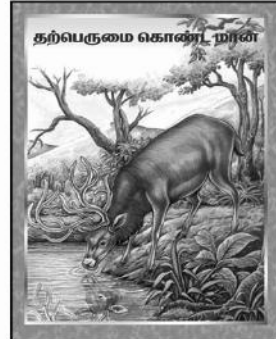
₹ 70.00

₹ 70.00

₹ 70.00

₹ 70.00

₹ 100/-

(இரண்டு புத்தகங்களும் சேர்த்து)

₹ 70.00

தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலத்தில்
சிறார்கள்க்கான நூல்களை வெளியிடும் சிறந்ததொரு புத்தக நிறுவனம்

நெஸ்லிங் புக்ஸ் பப்ளிஷிங் & டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்ஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050
☎: 044- 26251968, 26258410, 48601884,
Email: nestlingbooks@gmail.com | www.ncbhpublisher.in

பால் கூடாரம் : ஆட்டனத்தீ நாவல்

சுப்ரபாரதி மணியன்

கல்வி என்பது சுதந்திரத்தையும் மனித உறவுகளுக்கு இடையே நெருக்கத்தையும் ஏற்படுத்தக் கூடியதாகவும் இருக்கும். ஆனால் இன்றைய நவீன யுகத்திலும் இந்திய சமூகத்திலும் அதன் அர்த்தம் வேறாகி விட்டது.

ஆனால் இன்றைய கல்வி முறையில் வணிகமும் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளும் கல்வியை பிடித்திருக்கும் நோயாகிறது. சாதி இனம் மதம், வசதி உள்ளவர்களுக்கான கல்வி என்பது ஒருபுறம் கைக்கு வந்துவிட்டது. இந்தக் கல்வி தரும் சில இன்னல்கள், மனித உறவுகளைப் பிரிப்பது என்ற வகையில் இந்த நாவலின் மையத்தைக் கூட காணலாம்..ஆனால் இன்றைய மலைவாசி மக்களின் வாழ்வியலை கூர்ந்து கவனிக்கிற நாவலாசகத்தான் இது முக்கிய இடத்தை பிடித்திருக்கிறது.

கல்வி சார்ந்து முதுகலைப் பட்டம், ஆராய்ச்சி படிப்புகளில் இருக்கும் நீலகிரி மலைப் பிரதேசத்தைச் சார்ந்த ஒரே இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் ஆணும் பெண்ணும் இணைய முடியாமல் அந்த இனங்களின் மத்தியில் உள்ள உட்பிரிவுகள் திருமணத்திற்கு காதுக்கு தடையாக இருப்பது பற்றி இந்த நாவல் பேசுகிறது. அதேசமயம் நகரம் மற்றும் மலைசார்ந்த பிரதேச மனிதர்களின் வாழ்க்கைநிலை பற்றியப் பெரிய வேறுபாட்டையும் சொல்கிறது.

அவர்களுக்கு ஆடு மாடு தெய்வங்களாக இருக்கிறது. ஆடு மாடு மேய்க்கும் இடம்தான்

பால் கூடாரம் எனப்படுவது. ஆடு மாடு மற்றும் பக்கத்தில் உள்ள தாவரங்கள் மரங்கள் பிராணிகள் சார்ந்த இயற்கை உலகமும் அவர்களின் வாழ்வுடன் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த இயற்கை பல சமயங்களில் அவர்களுக்கு இடையூறாக இருக்கிறது

நதி சார்ந்த மகிழ்ச்சி இருந்தாலும் நதி பல உயிர்களை பலி வாங்குகிறது. யானை சார்ந்த பிரச்சினையும் பல சமயங்களில் பலருக்கு எமனாக ஆகிவிடுகிறது. அதேபோல் பாம்புகளின் தொல்லையும் உயிரிழப்பும் ஏற்படுவது பல சம்பவங்களில் தொடர்கின்றன. சிறுமிகள் சிறுவர்கள் காட்டுப் பன்னி மூலம் சிரமப்படுவது கூட சொல்லப்படுகிறதும் யானையை அடக்கி கொண்டு செல்கிற மாவுத்தன் நிறைந்த உலகம் ஆக அந்த ஊர் இருந்தாலும் அவர்கள் பல சமயங்களில் யானைகளின் பிடியில் சிக்க வேண்டியிருக்கிற சம்பவங்கள் இருக்கின்றன. சாவுகளை எதிர்கொள்கிறார்கள். அந்த யானைகள் ரோகன்ஸ், மக்கனா, கும்கி என்று பல வகையாக இருந்தாலும் அந்த வகையான யானைகளின் வாழ்வியல் சார்ந்த பல அனுபவங்களை இதிலுள்ள கதாபாத்திரங்கள் வாழ்வியலாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இயற்கை அவர்களோடு இணைந்து இருக்கிறது. கும்ப தேவா மற்றும் பொம்மா தேவர்கள் போன்ற சிறு தெய்வங்கள் தங்களை வழிகாட்டுவதாக அந்த மக்கள் நினைக்கிறார்கள். தாங்கள் வாழும் பிரதேசத்தின் தேயிலை பச்சை தங்கமாக அவருக்கும் தெரிகிறது. வழிகாட்டுகிறது

பால் கூடாரம்

ஆட்டனத்தி

பால் கூடாரம் - ஆட்டனத்தி
வெளியீடு: தாமரை பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை
விலை: ரூ.120/-

இந்தச் சூழலில் நகர வாழ்க்கைக்கு சமவெளிப் பிரதேசத்திற்கு வந்து மேல்படிப்பு படித்த விஜயன் மாண்பி ஆகியோரின் காதல் வாழ்வு திருமணத்திற்கு முந்திய வாழ்வும் என்ற வகையில் இந்த நாவல் வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

விஜயன் தான் விரும்புகிற மாண்பியை வேறு இன உட்பிரிவு இருக்கிற குழப்பங்கள் காரணமாக திருமணம் செய்து கொள்ள முடிவதில்லை. சென்னி என்ற அதிகம் படிக்காத ஒரு பெண்ணை திருமணம் செய்து கொள்கிறான். அவளின் ஆராய்ச்சி படிப்புகள் சமவெளிப் பிரதேசத்தில் இருக்கிறது. அவ்வப்போது மலைப் பிரதேசத்திற்குச் சென்று வருகிறான். இந்த சூழலில் அவன் மனைவி மீது ஏற்படுகிற ஒருவரை சந்தேகமோ வெறுப்போ அவனை வாழ்க்கையிலிருந்து துரத்துகிறது. விஜயனை காதலிக்கும் மாண்பி குடும்ப ஏற்பாட்டால் மின்சாரத் துறையில் வேலை செய்யும் மாரிச்சாமியை மணந்துகொள்ள இருக்கிறான். ஆனால் மின் துறைசார்ந்த ஒரு விபத்தில் அவன் மரணம் அடைகிறான்

அவன் நிர்க்கதியாகி படிப்பு சார்ந்த விஷயத்தை தொடங்குகிறான். விஜயனின் சோர்வான சூழலில் மாண்பி அவளின் தோழியுடன் சேர்ந்து விஜயனுக்கு ஊக்கம் தரும் நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னால் பொம்மி விஜயனின் வாழ்வில் குறுக்கிடுவதில்லை என்ற தீர்மானத்தை நாவலின் இறுதியில் சொல்லுகிறான்

பல மலைப்பிரதேச சார்ந்த மனிதர்களின் வாழ்க்கை இதில் இடம்பெற்றிருக்கிறது கேத்தன்

பொம்மியின் மகள் மாண்பி. தேக்கி காளான் என்ற தம்பதிகளும் இருக்கிறார்கள். யானைப்பாகன் மகள் என்றாலும் அவளுக்கு வாழ்க்கைப்படுகிறவன் வேறு ஒருவர் படித்தவராக இருக்க வேண்டும் என்று அவளின் பெற்றோர்கள் விரும்புகிறார்கள். செண்பகா சிவான் என்ற தம்பதிகளும் வருகிறார்கள். அதில் சிவான் குடிகாரனாக இருக்கிறான். எட்டு குழந்தைகளை பெற்றுக் கொண்டவனாக இருக்கிறான். அவன் சூழலும் ஒரு சித்தரைப் போல இந்த நாவலில் வந்து செல்கிறது.

இந்த நாவலில் வருகின்ற தங்களின் தெய்வங்கள் கும்பதேவா, பொம்மதேவர் போன்றவர்களின் வழிபாட்டுமுறைகள், யானைகளை பிடித்தலும் அடக்குவதும் என்ற வகையில் அவர்களின் அனுபவங்கள், யானை குழிகளுக்குள் மனிதர்கள் அகப்பட்டுக்கொண்ட விஷயங்கள், பாம்புப் பிடியில் மனிதர்கள் அவர்கள் கதைகள் - இவையெல்லாம் நேர்த்தியாக சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. வழக்கு மொழியும் தனித்தன்மையுடன் இருக்கிறது

மாயாறு நாவல்-மோயாறு ஒரு இயற்கை தேவதையாக ஆட்டனத்தியின் நாவல் முழுக்க வந்து செல்கிறது. பிஸ்கோத்து செடி என்ற ஒரு செடி பற்றிய பலதரப்பட்ட அனுபவங்களும் அறிமுகங்களும் விசித்திரமாக இருக்கின்றன எருமை -கலப்பின எருமை அதன் பயன்பாடு எல்லோருக்கும் பிடித்திருக்கிறது. ஆனால் ஆண் பெண் உறவு என்று வருகிறபோது ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் வெவ்வேறு வகை பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற வகையில் இந்தக் கலப்பின திருமண உறவு இல்லாமல் போகிற துயரம் இந்த நாவலில் வெளிப்படுகிறது. மலைப் பிரதேசம் சார்ந்த மனிதர்களின் தொன்மக் கதைகளும் பழக்கவழக்கங்களும் என்று பல பக்கங்கள் விரிகின்றன. காட்டிலாகா அனுபவங்களை தன் துறை சார்ந்த பணியின் மூலம் உள்வாங்கிக் கொண்டவர் ஆட்டனத்தி. அந்த அனுபவங்களை எல்லாம் இந்த நாவலில் கொட்டிப் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

பொதுவான மையங்கள், பொதுவான மனிதர்கள் என்று கதைத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தவர் சமீப ஆண்டுகளாய் காட்டிலாகா அனுபவங்கள் மற்றும் மலைப் பிரதேச மக்களின் அனுபவங்களைக் கொண்டு தொடர்ந்து கதைகள் எழுதிய போதிலும் அவற்றின் தேர்ந்த சித்திரப்பில் இந்த நாவல் ஒரு புதிய தளத்தை அடைந்திருக்கிறது என்று சொல்லலாம். இன்றைக்கும் மலைப்பிரதேசம் மக்களிடம் இருந்து வரும் உடல் சார்ந்த பழக்கங்கள், உணவு சார்ந்த பழக்கங்கள் கலாச்சாரப் பழக்கங்கள் போன்றவையெல்லாம் இந்த நாவலில் சரியாக பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன மலைப்பிரதேச மனிதர்களும் சமவெளி மனிதர்களும் என்று கலவையாக இந்த நாவல் நகர்ந்து இன்றைய சமூகத்தின் ஒரு குறுக்கு வெட்டுத் தோற்றத்தை கல்வித் துறை சார்ந்தும் மனித மனங்களின் விசித்திரம் சார்ந்தும் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறது.

color page

color page

color page

color page

color page

color page

color page

color page

சங்க கால அறிதலியல்

முப்பால்மணி

பொருள்

கடல்நீர், மேகம், மழைநீர், மேகம், ஆறு, மீண்டும் கடல் என நீரினது போக்குவரவைச் சங்ககால மக்கள் கவனித்து இருந்தனர். மலைத் தலைய கடற்காவிரி எனத் தமிழகம் சார்ந்து சுட்டினர்(பட்டின.6). உடலின் தலை, கழுத்து, நெஞ்சு, பல், இதழ், நாக்கு, மூக்கு, அண்ணம் என்ற எட்டு உறுப்புகளின் வழியாகக் காற்றானது வெளியே வரும்போது வேறுவேறாக ஆக்கம் பெற்று எழுத்துக்கள் பிறக்கின்றன(தொல்.எழு.83). நீரானது புறநிலையினில் பல்வேறு நிலைகளை அடைகின்றது. காற்றானது உடலின் அகநிலையினில் பல்வேறு நிலைகளாக ஆக்கம் பெறுகின்றது. நீர், காற்று என்ற பூதப் பொருள்களினுடைய இருப்பானது உண்மை என்பது அந்த மக்களுடைய ஏற்புரை. நீர், காற்று மட்டும் அல்லாது மண், தீ, விசம்பு ஆகியனவும் இவைகளோடு உண்மை என அவர்களால்

ஏற்கப்பட்டு இருந்தன. மண்ணில் பல வகை உண்டு. தீயும் பலநிலைகளில் உள்ளது. அகன்ற விசம்பு என்ற அளவினில் இது இருக்கின்றது என்று ஏற்றிருந்தனர். நிலம், தீ, நீர், வளி. விசம்போடு ஐந்தும் கலந்த மயக்கம் உலகம்(தொல்.பொருள்.635). இந்த உலகினில் இந்த ஐந்து பேரும் பொருள்களினால் பலவகையான பொருட்கள் ஆகி உள்ளன.

இந்த உலகியல் பொருட்கள் இலக்கியங்களில் பேசப்பட்டன. அவற்றினில் பேசப்பட்ட பொருட்களைப் புறம், அகம் என இருதிணைகளாக இலக்கண ஆசிரியர் பகுத்தனர். இதில் அகத்திணை இலக்கியப் பொருளை முதல், கரு. உரி எனப் பிரித்தனர். அகத்திணையானது ஐந்து நிலங்களுக்கு உரியது. அவற்றை மலை, கடல், காடு, வயல்,

கடற்கரை, பாலை எனக் காட்டினர். உதகமண்டலம் உறைபனி மலைப் பகுதி இதனில் அடங்க வில்லை. அகத்திணைச் செய்யுள்களில் குறிக்கப் படும் காலத்தினை ஆறு பிரிவாக வகுத்தனர். அவற்றினை இளவேனில், முதுவேனில், கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி என்ற பருவங்களாகக் கண்டனர். அவைகளோடு மாலை, யாமம், விடியல், நண்பகல், எற்பாடு என ஒவ்வொரு நாளினையும் பிரித்தனர். அகத்திணையினில் பயிலப்படும் நிலமும், காலமும் முதற்பொருள்கள் எனக் காட்டினர். அகத்திணைப் பாடல்களில் பேசப்படும் தெய்வங்கள், குலதெய்வங்கள் மற்றும் வரந்தரும் வழிபடு தெய்வங்கள் ஆவார். படைப்புக் கடவுள் அகத்திணை இலக்கியங்களில் உருவாகி இருக்கவில்லை. மலை, காடு, வயல், கடற்கரை, பாலைப் பகுதிகளில் வழக்கினில் இருந்த உணவு, மரம், பறவை, பறை, தொழில், யாழின் பண், பூ, நீர் ஆகியனவும், கடவுளும் கருப்பொருள்கள் ஆகும். ஐந்து நிலப் பகுதிகளில் வாழும் ஆண்-பெண் வாழ்வு சார்ந்து, புணர்தல், பிரிதல், ஊடல், இரங்குதல், இருத்தல் என்ற உரிப் பொருள்களைப் பாடினர். இவை உடல் மற்றும் அகம் சார்ந்த உணர்வுகளாகும். காலம், இடம், பொருள்கள், உணர்வுகள் என இவற்றைப் பொதுமைப்படுத்தலாம். இவை செய்யுள்களுக்கே உரிய பகுப்புகளாகும். இகஉலகிற்கும் இவை பொருந்தும் என உரையாசிரியர் கருதினர். அவ்வாறு வகுக்கப்பட்ட பொருளை உறுப்பினானும், தொழிலினானும், பண்பினானும் பாகுபடுத்தி நோக்க வரம்பிலவாய் விரியும். இக்கருத்தினானே இவ்வாசிரியர்(தொல்காப்பியர்) உலகத்துப் பொருள் எல்லாவற்றையும் முதல், கரு, உரிப் பொருள் என ஒதினார் என உணர்வு என்று இளம்பூரணர் இடைக் காலத்தில் கருதி உரைத்தார் (தொல்.பொருள்.முன்னுரை). உலகத்துப் பொருள்தொகுதி எல்லாம் உணர்தல் வேண்டுமெனின், அது முதல், கரு, உரிப்பொருள் எனப் பகுதிலையில் அடங்கும்.

பொருள், உறுப்புகள், தொழில், (செயல், வினை), பண்பு என்ற பகுப்பானது மெய்யியல் துறை சார்ந்த பகுப்பு ஆகும். சங்ககாலச் சமண நெறியினரும், வைசேடிக நெறியினரும் இதனை மேற்கொண்டு இருந்தனர். இடம், காலம், பொருள், சினை (உறுப்பு), குணம், தொழில் என்ற வினை சொற்கள் சார்ந்து இலக்கண ஆசிரியர் கூறியனவும் இதனோடு ஒத்ததே ஆகும். சமணரும், வைசேடிகரும் சங்க காலத்தினில் நிலவினர். இருவரும் அணுகக் கொள்கையர். ஓர் அணு என்பது உறுப்புக்களோ, பக்கங்களோ அற்றது. ஓரணுவிற்குள் நிலம், நீர், தீ, காற்று என்ற தன்மைகள் உண்டு. இரண்டு, மூன்று அணுக்கள் சேர்ந்து பெருகிப் பலப்பல தன்மை நிலவும் உலகியல் பொருட்கள் ஆகின்றன. இந்தப் பொருள்கள் உறுப்பு, பக்கம், செயல், குணம் ஆகியனவற்றைக் கொண்டு இலங்குகின்றன. இவை அனைத்தும் உண்மை. புறத்தையும், அகத்தையும் விவரித்த தொல்காப்பியம்

ஐந்து பெரும் பூதக் கொள்கையினை அனுசரித்தது. அணுகக் கொள்கையினை அனுசரிக்கவில்லை.

புறம், அகம், முதல், கரு, உரிப் பொருட்களுக்குள் காட்டலாகாப் பொருட்களைத் தொல்காப்பியம் எடுத்து உரைப்பது சிறப்புற அமைந்தது. உரு, ஒப்பு, வெறுப்பு, கற்பு, ஏர், எழில், சாயல், நாண், மடன், நோய், வேட்கை போன்ற அகவய உணர்வுத் தன்மைகள் புறவயமாக முன்வைத்துக் காட்டலாகாதவை. மக்களுடைய மரபின் வழியினில் நெஞ்சினுள் இவற்றை உணர்ந்தே உணர் வேண்டும். உரு என்பது முன்னர் இதுவரை அறியாத ஒரு பொருளைக் காணும் போது அகத்தினுள் வரும் மன நிகழ்ச்சி. ஒப்பு முதலான மற்றவை ஏற்கனவே அறிந்துள்ள பொருள் உணர்வுகள். எழில் என்பது அழகு. உறுப்புக்களின் அமைப்பினால் வருவது இது. இவன் அழகியன் என்றபோது உடல் உறுப்புக்களில் இருந்து அழகினைப் பிரித்துக் காட்டல் ஆகாது(தொல்.பொருள்.243.உரை). பொருளும் அழகும், உறுப்பும் அழகும் பிரிவற்றவை. பொருளும் பண்பும் பிரிவற்றவை.

புறத்தினை வாழ்வியல் பொருட்கள், அகத்திணை உணர்வியற் பொருட்கள் மற்றும் உரு என்பதனுடன் ஒப்பு முதலானவை நெஞ்சினுள்ளே உணரப்படும் உணர்வுகளும் என்ற இவை அனைத்தும் இகஉலகினில் மட்டும் அல்லாது, இமையோர் வாழும் மேலுலகிலும் உள்ள பொருள்களும், உணர்வுகளும் ஆகும். மேலும் இகஉலகினில் உள்ளது போல் மேலுலகிலும் காலம் என்பதுவும் உண்டு. இருஉலகிலும் பொருளும், காலமும் உண்டு(தொல்.பொருள்.244).

உணர்வுகள்

புல், மரம் ஆகியன ஓரறிவு உடையவை. மக்களுக்கு ஆறறிவு உண்டு (தொல்.பொருள்.572,577). மக்களுக்கு உள்ள ஐந்து பெரிபுலன் மட்டும் அல்லாது நினைவு, நினைத்தல், உணர்தல் என்ற அகவய பண்புகளையும் ஓர் அறிவாக மதிப்பிடப் பட்டது. இந்த அகவய தன்மைகள் புல், மரம் ஆகியனவற்றிற்கு இல்லை. கார்காலத்தினில் தன்னுடைய கணவன் வருவான் ஏன மனைவி எதிர் நோக்கி இருந்தாள். அகவய அறிவுடைய அவன் வரவில்லை. என்றாலும் அந்த முல்லை நிலப் பிடவு, கொன்றை, காந்தள் மலர்கள் அறிவின்றி மலர்ந்து விட்டன. அறிவு உள்ளதால் அவன் வரவில்லை என நையாண்டியாக அவன் புலம்பிக் கொண்டு இருந்தாள்(நற்.99). நினைவுணர்வு மக்களுக்கு அன்றிப் பிற உயிர்களுக்கு இல்லை. மரம் போன்றவற்றிற்கு இல்லை. தீக்கடைக் கோலானது மரம். அந்த மரத்தினைக் கடைந்து தீயினை உண்டாக்கலாம். இது ஒரு படைப்பு. முன்னர் இல்லாதது, படைக்கப் பட்டது(புறம்.331). தீக்கடைக் கோல்களை வீடுகளிலும், பயணச்சுமைப் பைகளிலும் குறிஞ்சி, முல்லை நில மக்கள் வைத்துக் கொண்டு இருந்தனர்(புறம்.315,நற்.142,அகம்.169). வெற்றிலை, பாக்கு, சுண்ணாம்பு அடங்கிய தம்பலத்தினைச் சிலர்

எப்போதும் வைத்துக் கொண்டு இருப்பர்(கலி.65). இல்லறத்தினர் தம்முடைய வீட்டினிலும் கொண்டு இருப்பர். உழவு நிலங்களில் கமுகு மரங்கள் தவறாது பயிரிடப்பட்டன (பட்டின.17, நெடுநல்.23, பெரும்.7). பாக்கு, வெற்றிலை, சுண்ணாம்பு என்ற இந்த மூன்றும் கலந்து கொள்ளும் போது சிவப்பு நிறமும், இனிய சுவையும் உண்டாகின்றன. இந்த இரண்டும் முன்பு அவைகளில் இல்லாதவை. இரண்டும் இங்கே புதியன. அது போல நிலமும், நீரும் சேரும் போது உணவு உண்டாகிறது. நிலனும், நீரும் சேர்ந்து உடம்பையும், உயிரையும் படைக்கின்றன. உணவானது உயிரை ஆக்குகிறது. உடலுக்கு நீர் இன்றியமையாதது(புறம்.18). பூதப் பொருள்களான நிலம், நீர், காற்று. தீ ஆகியன சேரும் போது முன்பு இல்லாத உயிர், உணர்வுடைய பொருளானது அவற்றால் படைக்கப் படுகின்றன. இயற்கைப் பொருள்களின் சேர்க்கையினால் அறிவுடைய உடல் உண்டாகிறது.

புறவய வாழ்வு நிகழ்வுகள் அகவய உணர்வுகளை மாற்றுகின்றன. வெளிநாடுசென்ற தன்னுடைய கணவன் வரும் பருவம் தவறியதால், அவளுடைய அறிவு மயங்கியது, வேறாகியது (நற்.397). வாடைக் காற்று துன்ப உணர்வைத் தருகின்றது(அகம்.243). அவளது நீர் போன்ற குளிர்ந்த சாயலானது அவளுள் தீயாக ஆகி அவளது வலிமையைக் கெடுக்கின்றது(குறுந்.95). எதிரான விளைவைத் தருகின்றது. அவளது பிரிவினால் அவள் அறிவு பேதுற்றாள்(அகம்.135). புறநிலையானது அகநிலையை ஆக்குகின்றது.

அளவு

காலம், இடம், பொருள், மக்கள் ஆகியன எல்லாம் அளவுக்கு உட்பட்டவை ஆகும். பொழுதினை அளந்து அறிபவரான கணியர் பெருமக்கள், பெய்யா மாக்கள் என்று மதிக்கப் பட்டனர்(முல்லை.55). சூரியனைச் சூழ்ந்த மண்டிலத்தினை, காற்று வீசும் திசைகளை, ஆகாய இடத்தினை நேரினில் சென்று அளந்து அறிந்தவர் போல, அவை இப்படி உள்ளன, இத்துணை அளவு உடையன என்று அளவறிந்து உரைக்கும் வானவியல் நுட்பவியலாளராக அவர் இருந்தனர்(புறம்.30). ஆட்சி நிர்வாகத்தினில் காவலர்கள் கணக்குகளை ஆய்ந்தனர்(குறுந்.261). பெருவழிகளில் சுங்கம் வசூலிப்பவர், பண்டகசாலைகளில் வரி வசூலிப்பவர், அளந்து அறியாப் பல பண்டங்கள் எல்லை அறியாது வந்து குவிந்த போது அரசு முத்திரை பெரித்து உரிய இடங்களுக்குப் போக விட்டனர் (பெரும்பாண் . 81, பட்டின . 125) . பெருவேந்தர்கள் முன்னே, சீறார் மற்றும் கானக வேந்தர்கள் நெல்லினை மரக்காலால் அளந்து அம்பாரமாகக் குவித்தனர்(பதிற்.66,71). மன்னரது குடியிருப்புகளில் மீன்வாய் நீர்க்குழல்களை அளந்து நிறுத்தப் பட்டதால் அருவியிசை ஒலி தந்து நீரானது வீழ்ந்தது(நெடுநல் . 66). தாழ்ந்த கூந்தலையும், ஒளிகொண்ட நெற்றியையும் கொண்டு குளிர்ந்த நீர்மை உடையவளாகத் திகழ்ந்தாள். அந்தப் பொலிவானது

அணங்கினது அழகாக அவனுக்கு உவகை அளித்தது. இத்தகையவள் என்று அவளைப் புனைந்து உரைக்க அவனுக்கு அளவு தெரியவில்லை (குறுந்.70). எந்த ஒன்றுக்கும் அளவுகள் உண்டு. அளவு அறியப் பட்டாலேயே எதையும் அறிந்து கொள்ள இயலும். அளத்தல் என்பது நிகழ்ந்தால்தான் பொருளை அதனது சொந்த அடுத்த நிலைக்கு மற்றும் பொருளினை நாம் மாற்ற விரும்பும் அடுத்த நிலைக்குக் கொண்டு செலுத்த இயலும். பொருளின் அடுத்தடுத்த நிலைகளைக் காணாமல் எந்த ஒரு தொழிலும் இல்லை.

பொருளின் மேலான சமூகசெயல்

கானகத்து இனக்குழு மக்களுக்கு உணவுக்கான பொருள் என்பது ஆமான்(காட்டுப்பசு) ஆகும். ஒரு கானவன் காட்டினில் அந்த இனப் பசுவை நோக்கி அம்பினைச் செலுத்தினான். பொருளின் மேல் அவன் புரியும் செயல் அது. ஆனால் குறி தவறிவிட்டது. அந்தப் பசுவானது அவனுக்கு அகப்படவில்லை. அப்படித் தவறியதானது தனது குல தெய்வத்தினது கோபம் என அவன் கருதிக் கொண்டான். வில், அம்பு எனக் கருவி கொண்டு பொருளின் மேல் செயல் மேற்கொள்ளப் படுவது இங்கே குறிப்பிடுவதற்கு உரியது. நாஞ்சில் (அகம்.42, பதிற்.19,25,26,58, பெரும்.199, புறம்.19,20,40,56,138,பரி.1:4,15,20), மேழி (புறம்.388, பட்டின.205), கலப்பை(பெரும்பாண்.186), கரும்பு அறவை ஆலை(பதிற்.19, பட்டின.9) ஆகிய கருவிகள் உழவுத் தொழிலில் வளத்தினைப் பெருக்கின. நிலத்தினில் நெல், கரும்பு, கமுகு, தெங்கு, வரகு, தினை, துவரை, ராகி, இருங்கு, கொள்ளு, எள்ளு, பயிறு, உளுந்து, அவரை, கடலை, மொச்சை, சோளம், கம்பு, காராமணி ஆகிய கூலங்கள்(நற்.93, பதிற்.23,29, புறம்.381) விளைந்து வணிகப் பண்டங்கள் ஆயின. இரும்பின் உபயோகம் கருவிகளைச் சாத்தியம் ஆக்கியது. ஊதுலையானது கருவிகளை வடிவமைக்க ஏற்பட்டது(அகம்.96). இவை எல்லாம் சம்பந்தப் பட்ட சமூகத்தின் வடிவமைக்கும் அறிவு நுட்பத்தை, செயல் படுத்தும் ஆற்றலைப் பெருக்கியது. எருது இழுக்கும் இரு சக்கரம் உள்ள அச்சுவண்டி இருப்பதினால் ஊருக்கு ஊர் பொருள்களைக் கொண்டு செல்ல இயலுகிறது(நற்.141, ஐங்.405). பண்டங்கள் ஏற்றப் பட்ட வண்டிச் சக்கரங்கள் பெருவழியில் உருண்டு முன்னே, சிறுமணற் கற்கள் நொருங்கித் தூள் ஆயின(புறம்.90). மேட்டிலும், பள்ளத்திலும் எருதுகள் பூட்டப்பட்ட வண்டிகளில் வாணிகப் பொருள்கள் கொண்டு செல்லப்பட்டன (புறம்.102). ஒரு நாளினில் எட்டுத் தேர்கள் செய்ய வல்லதச்சன் இருந்தான்(புறம்.87). கலன்களும்(கலி.5,புறம்.338,386), நாவாய்களும்(அகம்.110, நற்.295, புறம்.13,66,126, பட்டின.174, மதுரை.83, பெரும்பாண்.321, பரி.10:39). கடல் வழிகளில் கனிமங்கள், மணிகளோடு மூலிகைகளையும் பலமொழி பேசும் தேசங்களுக்குக் கொண்டு சென்றன. பொன்னையும், மணிக் கற்களையும், காசுகளையும் ஆராய்ந்து தரம் நோக்கும் வண்ணக்கன்மார், பொழுது

அறியும் கருவியினில் காலம் கணிக்கும் கண்யன்மாள் வாணிகராகத் திகழ்ந்தனர். பொருள்களை, கருவிகளைக் கொண்டு சென்றனர். இதனால் தொழில் நுட்பங்களின் திறன் கொண்டு பொருளின் மேல் மக்களின் செயல் மேம்பட்டது.

பொருளையும், அதன் நியதிகளையும் அறிவது செயல் வழியிலேயே இயலும். ஒரு பொருளினை உள்ளம் விழையும்போது., அந்தப் பொருளினைப் பற்றி முன்பு கேட்டு அறிந்து உள்ளவற்றை நினைவினில் கொண்டு, அந்தப் பொருளையும், அதனது தன்மை வழியினில் பிழைபடாது அணுகி, தனது தகுதியை அறிந்தபடி எண்ணியதைச் செயலில் முடிக்க வேண்டும். அந்த நிலையினில் பொருளின் உண்மை தெளிவாகும்(அகம்.286). செயலுக்கு உட்படுத்தப்படும் பொழுதே பொருளானது தனது உண்மையைப் புலப்படுத்தும். செயல் என்பதுவே பொருளோடுதான். யாரும் காணவில்லை என்று ஒரு கொடிய செயலைச் செய்துவிட்டு, அந்தச் செயலை மறைத்தாலும் நெஞ்சு அதனை அறிந்துள்ள சாட்சி ஆகிவிடும்(கலி.125). செயல், தன்னுணர்வு, தன்னைத் தானே உணர்தல், நினைவு ஆகியன இணைப்பானவை. செயலானது உணர்வினை நுட்பமாக்குகின்றது. இதனால் பொருளானது மேலும் அறிந்து உணரப் பட்டது.

ஒரு யானையானது புலியை வென்ற பின்னர், உடல் களைப்பினால் துயில் கொண்டது. வென்ற உணர்வானது அகத்தினில் நிலவியது. தூக்கத்தில் கனவினில் புலியைக் கண்டு திடுக்கிட்டு விழித்து எழுந்தது. எதிரில் வேங்கை மரம் இருந்தது. அதனைப் புலி என்று கருதிச் சிதைத்தது. பிறகு சினத்தினைத் தணித்துக் கொண்டது. ஆனால் மரத்தினைக் காண்பதற்கு அந்த யானையானது நாணியது(கலி.49). நனவினில் செயலாக நடந்ததே உண்மை. அதுவே பெருமிகத்தினை அளிக்கும். உணர்வில் கனவினில் நிகழ்ந்தது பொய். அதை உண்மை எனக் கொள்ளுவது நாணத்தினை அளிக்கும். படுக்கையினில் தன்னுடைய கணவனை எண்ணியபடியே அவள் தூங்கினாள். தூக்கத்தில் அவளது தோள் மேல் அவன் அவளை அணைத்தபடி கிடப்பதாகத் துணிபாக உணர்ந்தாள். இப்படித் துணிந்ததினால் உண்மை என்று நினைத்துத் தழுவ விழைந்தாள். ஆனால் அவனைக் காணாது, அது கனவு என அவள் கலங்கினாள்(கலி.126). செயலைக் கனவினில் காண்பது புலனுக்கு உவகையினை நல்காது. செயலை நனவினிலேயே காண்பது மனதிற்குக் கலக்கத்தினை அளிக்காது.

காட்சி

சொல்லால் புறவயமாகக் குறிக்கப்படும் பொருளும், பொருளின் பெயரும், அந்தப் பொருளினைப் பற்றி முன்னர் கேட்டதுவும், அகவயமாக முடிவு கொள்ளுவதற்காக ஏற்கப் பட்டன (பதிற்.21). அகவய நிலையினில் சுவை உணர்வுகள் கண்ணால் பொருளைக் காண்பதாலும், காதால் பொருளைப் பற்றிக்

கேட்பதாலும் உணரப் படுகின்றன(தொல்.பொருள்.271). மற்றும், தோல், மூக்கு, நாக்கு ஆகிய பெரிகளாலும் பொருளினில் நிலவும் சுவைகள் உணரப்படுகின்றன. பூதப்பொருள் தரும் அறிவை அறிதலில் கண்ணின் காட்சி அறிவும். செவியின் கேள்வி அறிவும் முன்னிலை வகிக்கின்றன. பொருளை நேராகக் காண்பது காட்சியறிவு. பொருளை நேராகக் கண்டவர் கூறச் செவியால் கேட்பது கேள்வியறிவு. பழங்காலமாகவே சூரியனானவன் தனது ஒளிக் கதிர்களாலே பொருளை விளக்கும்படியாகச் செயலாற்றுகிறது(கலி.147,148). கண் இருப்பதால் பொருள்கள் கண்ணால் நேரடியாகப் பார்க்கப் படுகின்றன. சூரியன் மறைந்தபின் இருளினில் கண் காண்பது இல்லை(கலி.123). காதானது இரவிலும், பகலிலும் கேட்கும் திறனுடையது.

மருத நிலத்தினில் உள்ள இல்லத் தலைவி, வெளி ஊர் சென்ற தன்னுடைய கணவனை எதிர் நோக்கியபடி இருந்தாள். அப்போது வந்த பாணன் அவளுடைய கணவனைப் பற்றிக் கூறினான். அதைக் கேட்ட அவள் “நீயே கண்டாயா அல்லது கண்டவர் கூறக் கேட்டு வந்தாயா” என வினவினாள். நேரடிக் காட்சியும், உரியவர் கூறக் கேட்டலும் அறிவுக்கு முகாந்தரம் ஆகின்றன. நல்ல புகழ் என்பதனைச் செவியால் கேட்டவர் உள்ளனர். ஆனால் கண்ணால் காணாது உள்ளனர். பொதிகை வேந்தன் ஆய் அண்டிரனைக் கண்டால் போதும். அவனே நல்ல புகழ் ஆவான்(புறம்.133). காதால் கேட்பது என்பதை விடக் கண்ணால் காண்பது அறிவினுக்கு உறுதி அளிக்கிறது. இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனது புகழானது கேட்பதற்கு இனிமையானது. அதனைக் கேட்ட குமட்டுர் கண்ணனார், விருப்பம் மேலிட அவனைக் காண வந்தார்(பதிற்.12). கேள்வியறிவானது காட்சியறிவிற்கு வழி கோலியது. கேள்வியறிவானது காட்சியறிவினால் உறுதி பெறுகின்றது. கேட்டது மட்டும் போதாது, நேரினில் காண வேண்டும். அதுவே இனிமையானது. அதே நேரத்தினில், கண்ணானது தொலைவினில் உள்ள பொருளைக் காணும். ஆனால் தன்னிடம் உள்ள வடுவைக் காண மாட்டாது. பிறர் காட்டினாலும் காணாது (கலி.99). பிறர் மற்றவர் கண்ணில் உள்ள வடுவைக் காண்பர். எனினும் கண்ணானது தன்னிடத்து உள்ள வடுவைக் கண்ணாடியின் பிம்பம் வழி காண இயலும். கண்ணாடி என்ற கருவி கொண்டு தனது முகத்தினையும். முதுகுப் புறத்தினையும் காண இயலும். கருவி மூலம் பொருளினுடைய நேரடிக் காட்சியைக் கண்ணானது காணும். ஓர் இளம் மனைவி தன்னுடைய உருவத்தினைக் கண்ணாடியின் நிழலில் கண்டு, தனது அணிகலன்களை அழகுறச் சீர்திருத்திக் கொண்டாள் (பரி.21: 23). ஒரு பொருளினை நேரடிக் காட்சியில் அறிய ஒரு கருவியானது கண்ணினுக்கு நம்பகமான துணை ஆகின்றது.

கேள்வி

புறவயப் பொருள் நிலைமைகளால் அகவயத்தினில் உணர்வுகள் பிறக்கும். அவற்றினை முகமானது வேறு

படுத்திக் காட்டும். இதனைக் கண்ணால் காண்பவர் அந்த முகத்தினில் புலப்படும் பொருள் கோளினை உணர்வர். மேலும், பேச்சும் வேறுபடுத்திக் காட்டும். இதனைச் செவியால் கேட்பவர் அந்தப் பேச்சினில் புலப்படும் பொருள்கோளை உணர்வர்(தொல். பொருள்.275 பேரா.உரை). கண்ணால் காண்பதுவும், காதால் கேட்பதுவும் புறவறப் பொருளின் உண்மை அறிவைப் பெற அறிதலியலும் உறுதி பெற்று இருந்தன. காதால் கேட்டு உறுதி பெறும் அறிவு என்பது கேள்வி அறிவு. நேரினில் கண்ட ஒருவர், தான் கண்ட ஒரு பொருளின் நிலைமையை அல்லது செயலின் நடப்பை அல்லது பண்பின் தன்மையை இன்னொருவருக்குச் சொல்ல, கேட்பவர் அது பற்றிப் பெறும் அறிவானது கேள்வி அறிவு. எவரிடத்தும் பொய் சொல்லாத அறிவாளியினுடைய செவியினில் நல்லவர் விதைத்த கேள்வியாகிய பயிர் நன்றாக விளைந்தது(புறம்.237). பொய்யில்லாத சொல்லானது கேட்பவர் செவியினில் நல்ல அறிவைத் தரும். ஆன்றோர் பொய் சாட்சி(சொல்) சொல்ல மாட்டார்(குறுந்.184). மேலும் நல்ல சொல்லைக் கூறுவதற்கு எப்போதும் அஞ்ச வேண்டியது இல்லை(குறுந்.392). தீமை செய்பவரே அதை உணர்ந்து அறிய வேண்டும் எனப் பெரியோர் பொறுமையுடன் கூறுவர். கேட்பவர் இதனைச் செவியால் கேட்டு அறிவர்(நற்.116). நேரினில் கண்டவர் கூறக் கேட்கும் கேள்வி அறிவு என்பது அறிதலியல் வகைப்பட்டது. இதைப் போலவே, ஒரு நூலைக் கற்றுத் தேர்ந்த ஒருவரிடம் இருந்து, இன்னொருவர் அந்த நூல் கருத்தினைக் கேட்டு அறிவதுவும் கேள்வி அறிவாகும். இது கல்வியியல் வகைப்பட்டது. வல்லார் வழிப்பட்டு ஒன்று அறிந்தான் என்பது இது(கலி.47). இப்படியாக, சங்க கால மக்களிடையே கேள்வி அறிதலானது இரு நிலைகளில் நிலவியது.

எதிரது அறிதல்

நேரடிக்க காட்சி அறிவும், கேள்வி அறிவும் ஒரு சேரக் கடந்த காலம் மற்றும் நிகழ் காலம் சார்ந்தவை. எதிரது அறிதல் பொருளின் மேலான செயலில் இருந்து பிரிக்க முடியாதது. சங்க கால இனக்குழு மக்களிடையே இனிய மற்றும் கெட்ட கனவுகள், கறவை ஒலி ஆகியன எதிரது அறிய அனுசரிக்கப் பட்டன. (அகம்.141, குறுந்.218). போரினில் வெற்றியும், தோல்வியும் ஒரு கேள்விக்குறியே. எமனானவன் உயிரினைப் பறிக்கக் காலம் பார்ப்பான். போரினில் உயிர்க் கொலையானது வலியோன் பக்கம் சார்ந்தது. கனவினில் எட்டுத் திசையும் எரிகொள்ளி எரிந்து வீழ்தல், பெரிய மரத்தினது கிளைகள் வரண்டு முறியவும், சூரியன் பல இடங்களில் தோன்றவும், பறவைகள் கொடிய குரலினில் ஓசையிடவும், பற்கள் உதிர்ந்து நிலத்தே வீழவும், தலைமுடியில் எண்ணெய் வார்த்து நீராடவும், ஆண் பன்றிமேல் அமர்ந்து செல்லவும், உடைகள் கலைந்து வீழவும், படைக்கொட்டிலில் படைக்கலன்கள் முறிந்து கவிழவும் என்பனவாகக் கனவுகள் கண்டால் தோல்வியும், உயிரிழப்பும் நிகழும்(புறம்.42). இதே

காட்சிகளை நனவில் கண்டாலும் அதே நிகழும். இல்லத்தின் முற்றத்தினில் காக்கை இருந்து கரைந்தால் வெளியூர் சென்ற கணவன் வருவான் எனக் கானகத்து ஆனிரை மக்கள் நம்பினர்(குறுந்.210). பல்லி ஒலித்தால் பிரிந்து சென்ற துணைவன் விரைந்து வருவான் எனச் சங்க நூல்கள் பரந்து காட்டுகின்றன(அகம்.9, நற்.169, கலி.11, குறுந்.16, புறம்.256). இடது கண் துடித்தால் நல்லதே நடக்கும்(கலி.11).

நற்சொல் கேட்டல் என்னும் விரிச்சியானது அடுத்து வரும் நன்மையைக் காட்டும் என ஆனிரை மக்கள் வெட்சித் திணைக் கால்நடைகளைக் கவர்ந்து வரப் புறப்படும் என்று நம்பினர். புறப்படும் போது ஏதேனும் ஒரு நற்சொல் கேட்டால் உற்சாகம் அடைந்து மேற் செல்வர்(தொல்.பொருள்.61).தாயர், இன்னே வருகுவர் என்ற நல்லமொழிகளைக் கேட்டனர், ஆதலால் அவளுடைய துணைவன் இப்போதே வருவான் என எதிர்பார்த்தனர்(முல்லை.17). கிடங்கில் என்பது நல்லியக்கோடனது வளமான நகரம். புகழ் மட்டும் அல்லாது புனிதமும் உடையது போலும். அந்த நகரத்தின் பெயரை அந்தப் பக்கத்து வீட்டுப் பெண் அவளது போக்கினில் கூறினாள். அதைச் செவிமடுத்த இந்தப் பக்கத்து வீட்டுப் பெண் தன்னுடைய கணவன் வந்து விடுவான் என மகிழ்ந்து அவள் அமுதம் உண்க என வாழ்த்தினாள்(நற்.45). முதுபெரும் பெண்டிர் நாழி அளவுள்ள பாத்திரத்தினில் நெல்லையும், முல்லைமலர்களையும் குவித்து, தொழுது விரிச்சி கேட்டனர் (முல்லை.10-11).

சங்க கால வேட்டை மற்றும் ஆனிரை மேய்ப்பு மக்கள் சிந்தனையிலும், உண்மையை அறிவதிலும், புறநிலையில் நிலவும் ஐந்திணைக் கருப்பொருள்களை நேரினில் கண்ணால் காணும் காட்சி அறிவும், உரியவர் கூறும்போது செவியால் கேட்கும் கேள்வி அறிவும் அவர்களால் முதன்மையாகப் போற்றப் பட்டன. உரியவர் கூற்றும் முன்னர் கண்ட காட்சி அறிவின் தொடர்ச்சி என்பது குறிப்பிடுவதற்கு உரியது. எதிரது அறியச் சகுனக் குறியும், விரிச்சிச் சொல்லும் நம்பகமாக ஏற்கப்பட்டு இருந்தன. இவை அனைத்தும் மூன்று கால உணர்வுடன் பொருள்களைப் பற்றிய அறிதலில் இனக்குழு மக்களிடம் விளங்கிய பொதுத் தன்மைகளாகும்.

அனுமானம்

இனக்குழு மக்களின் கேள்வி அறிவும், விரிச்சியும் உழவு சமூகத்தினில் அனுமானமாக விருத்தி அடைந்தது. புறநிலையை அறிய ஒரு வழி முறையாகக் கருதப்பட்டது. நேரடியாகக் கண்முன் தெரியும், செவியில் கேட்கப்படும் ஒன்றைக் கொண்டு அதனோடு தொடர்புடைய இன்னொன்றை அறிய முயல்வது அனுமானம். இஃது ஓர் அகவய உணர்வே. அதுவே புறநிலை சம்பந்தப்படுவதால் அறிவு என்று மதிக்கப்பட்டது.

கடலில் இருந்து நீரானது மேகமாக மேலெழுந்து வானில் மிதந்து சென்று மலையிடங்களில் மழையாகப்

பொழி;கின்றது. அந்த மழை நீர் மலைகளில் இருந்து கீழே வழிந்து இறங்கி ஆற்று வெள்ளமாகக் காட்டினில் ஓடி கடலில் கலக்கிறது. இது குறிஞ்சி, மருத நில மக்களுக்கு பொதுவான காட்சி. மழை இவர்களுக்குத் தேவையானது. உவப்பானது. எறும்புகள் தங்களது முட்டைகளையும், உணவையும் எடுத்துக் கொண்டு வரிசையாகச் செல்லும் காட்சி இவர்களுக்கு நேரடிக் காட்சி(புறம்.173). இந்தக் காட்சியைக் கொண்டு அவர்கள் மழை பொழியும் எனக் கருதினார்கள். இப்படிக் கருதுவதே அறிவு என அவர்களால் உறுதி செய்யப் பட்டது. இது உழவு மக்களிடையே வலுப் பட்டது. சிறிய வயலில் நெற்கதிர்கள் விளைய, அவற்றை எலிகள் கொண்டு சென்று தமது வளைகளில் சேமிக்கும்(புறம்.190). வளையினில் கதிர்களைக் கண்ட ஒருவர், அந்த வயலில் நெல்லானது முற்றி நன்கு விளைந்து உள்ளது என அறிகிறார். இப்படி அறிவது நெல்வயலைப் பற்றிய அறிவாக மதிக்கப்பட்டது. கானக இடத்தில் ஆற்றினில் வெள்ளமானது கரை புரண்டு வர, ஆற்றினது மலை இடத்தில் மழை பெய்தது என அறிவர்.

கண்ணில் தெரியும் சில குறிப்புகளைக் கொண்டு அதன் வழியே அந்தக் குறிப்புகளின் நிகழ்வை அறிதல் இனக்குழு மக்களால் முன்னுற உணர்தல் எனப்பட்டது(தொல்.பொருள்.125). அந்த இளம் பெண் தனது களவுக் காதல் நிலையில் அவனுடன் பாலியல் உறவு கொண்டாள். இதனைச் சில தோற்ற வேறுபாடுகளால் அவளுடைய தோழி அந்தப் பாலியல் உறவை அறிந்து கொண்டாள். நேரினில் காண்பதற்கு உரியது அன்று இது. இளம் உடலில் ஏற்பட்ட வேறுபாட்டுக் குறிப்புகளை நேரடியாகக் கண்டு தோழியானவள் பாலியல் உறவை அறிவது அறிவாகவே மதிக்கப்பட்டது.

அந்த இளம் கணவன் பொருள் சேர்க்கும் பொருட்டாகப் பெருவழியில் காட்டினைக் கடந்து சென்றான். செல்லும் வழியினில் கலங்கிய நிலையினில் உள்ள சிறிய குளத்து நீரினை ஆண் யானையானது தனது பெண்யானையினை முதலில் அருந்தச் செய்யும். அடுத்து, சுடுவேனில் நாளினில் ஆண் புறாக்கள் தமது சிறகு விரித்துத் தமது பெண் புறாக்களுக்கு வெப்பம் தணிக்கும். ஆண் மானானது தனது நிழலைத் தனது பெண் மானினுக்கு அளித்துத் துயர் துடைக்கும். இதனைக் கண்டு அவன் தன்னுடைய நலனைக் காத்துத் துயர் நீக்க வருவான் என அந்த இளம் மனைவி கருதினாள். வருவான் என்பதே அவளது எதிர்பார்ப்பு அறிவு. ஒத்தது கண்டு, ஒத்ததை அவள் நினைப்பாள் என்ற எதிர்பார்ப்பே அவளது அந்த அறிவினுக்கு ஆதாரம். பெண்யானை, பெண்புறா, பெண்மான் ஆகியனவற்றிற்கு அவற்றின் ஆண் துணைகள் அருளுகின்றன. அந்த அருட்செயல்கள் அவனுக்குத் தன்னுடைய மனைவியின் துயரை நினைப்பூட்டும். அது கொண்டு அவன் வருவான் என அறிந்தாள். ஒத்தது ஒத்த விளைவைத் தரும் என்பது அப்போதைய அனுமான

அறிதல் நிலை ஆகும். திருமணத்திற்கு முன்னர் மலையகம் மற்றும் கானக மக்கள் உடலால் கூடவர். முதல் இணைப்பு ஓர் இடத்தில், ஒரு பொழுதில், ஒரு நிகழ்வுப் போக்கினில் நிகழ்ந்தது. அடுத்து, பாலியல் இணைப்பு வேட்கை மிகுந்து எழ, அவள் அல்லது அவன் அதே மாதிரியான நிகழ்வுப் போக்கின் வாய்ப்பினில் அதே பொழுதில், அதே இடத்தில் அது நிகழலாம் என ஆவலுற்ற எதிர்பார்ப்பு அறிவுடன் இருவரும் மீண்டும் எதிர்கொள்வது இடந்தலைப்பாடு எனப் பட்டது(தொல்.செய்.487). ஒரு சூழ்நிலையினில் ஒன்று நிகழ, அதே சூழ்நிலையினில் மீண்டும் அது நிகழும் என்பது அதன் கருத்தில். அதற்குரிய எதிர்பார்ப்பு அறிவானது அனுமானம் ஆகும். எதிர்பார்ப்பு அனுமானமானது மீண்டும் நிகழும் போது அது உண்மையான அறிவு ஆகிறது. நிகழாத போது வெறும் நினைப்பு அறிவாகிறது.

செஞ்ஞாயிற்று மண்டிலத்தினில் கோள்கள் அங்கங்கு இடம் பெறுகின்றன. மழை பொழியும் காலம், வெப்ப காலம், காற்று வீசும் திசை, கடலின் நிலைமை இந்தக் கோள்களின் போக்கினால் அமைகின்றன. கோள்களின் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலை அமைப்பினில் இந்த நில உலகினில் நிகழ்வுகள் நிகழ்கின்றன. மீண்டும் மீண்டும் இவை இணைந்து நிகழும் போது, அப்படியே இனி மேலும் எதிர் காலத்திலும் நிகழும் என்ற அறிவானது வானவியல் கணியன்மாரிடம் பொலிவு பெற்றுத் திகழ்ந்தது(புறம்.30). இறப்பு நிகழ்ந்தால் அதே மாதிரியான கோள்நிலை இருப்பினில் மீண்டும் அப்படி ஒரு துக்கம் நிகழும் என உரைக்கப் பட்டது(புறம்.229). தூமகேது எரிமீன் வீழும் போது மாந்தரஞ் சேரல் இரும்பொறையனது வாழ்நாள் முடிவுறும் எனக் கூடலூர் கிழார் எதிர்பார்ப்பு அறிவு கொண்டார். இஃது அனுமானம் ஆகும்.

தொல்காப்பியம் கருதல் என்பது பற்றி மெய்ப்பாட்டியலில் குறிப்பிடுகிறது(தொல். பொருள்.256). கருதல் என்பதை ஒரு மெய்ப்பாடாக உணர்த்துகிறது. இளம்பருவ மகள் தனது காதல் உணர்வை உட்குறிப்புக் கருத்து இல்லாதவள் போல் அவனைக் கடைக் கண்ணால் நோக்குதல் என்ற பொருளில் இதனை உணர்த்துகிறது. தொல்காப்பியம் அனுமானம் என்பது பற்றிக் கருதவே இல்லை. ஐந்திணைக் கருப் பொருள்களில் வழங்கப் பெற்ற குலதெய்வம், அதிதெய்வம் அல்லாது படைப்புக் கடவுள் வழக்கிற்கு வரும் தான் போது அனுமானம் என்பது ஓர் அறிதல் அளவையாக அறிதலியல் வழக்கிற்கு வரத் தொடங்கியது. மேலும் அரச நிறுவப் பட்டு, அந்த அமைப்பு கொண்ட பெருவேந்தனது அகவய ஆற்றல் ஒப்பற்றது என உயரும் போது அறிவானது முதன்மை நிலையை அடையும் போக்கினில், அனுமானமானது தனி அறிதல் அளவையாக மேம்பட்டது.

சட்டி, கலையம் வளையும் வேட்கோ குலத்து இளையோர் பசிய மண்ணைத் திரளாக்கிச் சக்கரத்தின் மேல் வைப்பர். அந்தத் திரளானது அந்த இளையோர்

கருத்தைப் போலக் கலயமாக வளையப்படும். இந்தத் திரள் போல் நலங்கிள்ளியின் அகத்தினில் கொண்டிருக்கும் கருத்துப்படி அவனது நாட்டின் முடிவானது கொண்டு இருக்கும்(புறம்.32). நலங்கிள்ளி தனது அகக் கருத்தைச் செயற் படுத்தும் மேம்பாடு உடையவன். மண் உருண்டையானது வேட்கோ இளைஞனின் கருத்துப்படிக்க கலயமாக ஆக்கப்பட்டது. பெருவேந்தனான நலங்கிள்ளியின் முடிவுப்படி சோழநாடு இருந்தது. புறநிலையை உருப்படுத்தும் மேம்பட்ட அகநிலை அறிவானது முன்னிலைக்கு வரும் காட்சியே இது. அறிவானது பொருளை உருவாக்குகிறது. அகமானது புறத்தைப் பொருளாக்குகிறது. இந்த ஆதாரத்தின் மேல் அனுமானம் கட்டமைக்கப் பட்டது.

சூரியன் கிழக்கே உதித்து, மேற்கே மறைந்தது. இதனால் ஒளி மிகுந்து குறைந்தது. இதனைச் சூரியன் ஒளியை உமிழ்ந்து விழுங்கியது என உணரப்பட்டது. சூரியன் கதிர்களைத் தந்து, மீண்டும் மடங்கித் தன்னிடம் கொள்கிறது என விவரிக்கப்பட்டது. இது போன்றே படைப்புக் கடவுள் உயிர்களை, உலகைப் படைத்துத் தன்னுள் பெயர்த்தும் ஒடுக்கிக் கொள்ளுகிறது எனப் படைப்புக் கடவுளானது விளக்கப் பட்டது(கலி.119,129). ஐந்து பெரும் பூதங்களான மண், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் மற்றும் சூரியன், சந்திரன், கோள்கள் இவற்றை விட அளப்பரிய ஒன்றாகப் படைப்புக் கடவுளானது உணரப் பட்டது(பதிற்.14,15). இந்தக் கடவுளை நிறுவ அனுமானமானது ஓர் அறிதல் அளவையாக மேற்கொள்ளப் பட்டது. திங்களானது தேய்கிறது, பெருகுகிறது. அதுபோல் உயிரானது இறக்கிறது, பிறக்கிறது(புறம்.27). சந்திரன் வானிடத்தில் எப்போதும் நித்தியமாக இருப்பது போல் இறந்துவிட்ட உயிரானது மீண்டும் பிறந்து நித்தியமாக உள்ளது என உணரப்பட்டது.

அரசு அமைப்பு நிலைப் பட்ட பின்னர் பெரு நகரங்களில் பல்கேள்வித் துறைகளில் முதிர்ந்த அனுபவமும், சீரான பயிற்சியும் பெற்று, இயற்கையான மரபுகளில் பட்டறிவும் பொலிந்த நல்லாசிரியர்கள் தமக்குள் நிலவும் கருத்தியல் குறித்து வாத உரையாடல்கள் மேற்கொள்வார். இதனை முன்னிட்டுக் கொண்டு தமது புலமையின் உயர்சிறப்பினைப் புலப் படுத்தத் தாம் இருக்கும் இடத்தினில் கொடிகளை ஏற்றி வைத்தனர்(பட்டின.169-171). அவர்கள் தமது கருத்தினை நிலைநிறுத்த விரல்கள் காட்டி வாதிட்டுக் கொண்டனர். அப்போது அவரது விரல்கள் பிரிவு பட்ட வரகுக் கதிர்கள் போல் காட்சி அளித்தன(மலைபடு.112). விவாத வடிவியில் புறநிலைப் பொருள்கள் பற்றி கௌதமரின் நியாய நெறியானது அப்போது நிலவியது. மற்றும், வைசேடிகம் அதற்குத் துணை புரிந்தது. சமணமும், பௌத்தமும் புறத்திணைக் கருப்பொருள்கள் பற்றி விளக்கம் கூறின. சாங்கியமானது உலகியல் பொருள்களினுடைய பரிணாமத்தினை எடுத்து உரைத்தது. மதுரையில் சமணத் துறவிகளும், பௌத்த பிக்குகளும் தமது பணிகளை ஆற்றினர்.

நியாய நெறியானது உற்பத்தி செய்யப் பட்ட பொருள்கள் அழியும் என்றது. ஒரு கலயமானது அழியும் ஏனெனில் அது வேட்கோ கைவினைஞரால் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. வைசேடிகமும் இதனை அடி ஒற்றியது. படைப்புக்கடவுள் கொள்கையானது நிலைபெற்ற பின், கடவுள் இந்த உலகையும், பொருள்களையும் படைத்தது, படைக்கப் பட்ட பொருள்கள் நிலையற்றவை மற்றும் அழியும் எனக் கூறிப் படைப்புக் கடவுள் மட்டுமே நித்தியமானது என்பது உறுதிப் பட்டது. வேட்கோ கைவினைஞர் சட்டியைப் படைப்பது போல, படைப்புக் கடவுள் உலகையும், பொருள்களையும் படைக்கிறது. உலகும், பொருள்களும் அழியும், ஏனெனில் அவை படைக்கப் பட்டவை. படைக்கப் பட்டவை மற்றும் உற்பத்தி செய்யப் பட்டவை அழியும் என்ற வகையினில் அனுமானமானது உறுதிப்பட்டு, அனுமானமே அறிவைத் தரும் என்பது வலுவூடன் நிறுத்தப் பட்டது. மண்ணானது சட்டி ஆகி, அது அழிந்து மீண்டும் மண்ணாகின்றது. சூரியன் தனது கதிர்களைத் தந்து, மீண்டும் தன்னுள் வாங்கிக் கொள்ளுகிறது. படைப்புக் கடவுளானது உலகையும், பொருள்களையும் படைத்து மீண்டும் அவற்றைத் தன்னுள் மீட்டுக் கொள்ளுகிறது(கலி:119,129). உலகும், பொருள்களும் அறிவும், உணர்வும் அற்றவை. அவைகளின் செயலை ஆக்க உணர்வும், அறிவும் உடைய ஒன்றாலேயே முடியும். அதுவே படைப்புக் கடவுள். சமணமும், பௌத்தமும் அணுக்களின் சுயசெயலை வலியுறுத்திப் பொருளை விவரித்தன. அறிவும், உணர்வும் உடைய ஒன்றினாலேயே பொருள்கள் செயல்பட இயலும். ஆகவே அணுக்களின் செயலானது அறிவும், உணர்வும் உடைய கடவுளாலேயே நடை பெறுகிறது. பொருள்களானவை அறிவற்றவை. அவைகளைச் செயல்படுத்த அறிவுடைய ஒன்று இருக்க வேண்டும். அதுவே கடவுள். இந்த அடிப்படையினில் அனுமானமானது உறுதி படுத்தப் பட்டது. சாங்கியமானது மூலப்பிரகிருதி என்ற தொடக்கப் பொருளினில் உள்ளசைவு ஏற்பட, உலகும், பொருள்களும் வந்தன என்று எடுத்து உரைத்தது. மூலப்பிரகிருதியானது உணர்வும், அறிவும் அற்றது. ஆதலால் உலகும், பொருள்களும் உண்டாக, அதனுள் உள்ளசைவு தானாகவே ஏற்படாது. உணர்வும், அறிவும் உடைய கடவுளாலேயே உள்ளசைவை ஏற்படுத்த இயலும். பொருள்கள் உள்ளசைவு கொண்டு அவை தொழிற்பட அறிவுப் பொருள் ஒன்று வேண்டும். அதுவே கடவுள். உணர்வும், அறிவும் அற்ற பொருள்கள் உள்ளசைவு கொள்ளுகின்றன. ஆதலால் உணர்வும், அறிவும் உடைய பொருள் ஒன்று உண்டு. அதுவே கடவுள்(பரி.2:6). நாடானது அசைவும், தொழிலும் அடைய அரசு நிறுவனம் உடைய நலங்கிள்ளி போன்ற பெருவேந்தனது அறிவாற்றல் வேண்டும்(புறம்.32). நெல்லும் உயிர் அன்று, நீரும் உயிர் அன்று, மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம் என மன்னன் சிந்தனையின் மையப் பொருள் ஆனான்(புறம்.186). உலகானது

அசைவும், தொழிலும் அடையப் படைப்பு ஆற்றல் கொண்ட கடவுளது அருளாற்றல் வேண்டும்(பரி.3:1-10). அகவயத் தன்மை முதற்பொருளாகி புறவயத் தன்மையானது முதற்பொருளுக்கு உட்பட்ட நிலை உறுதி பெற்றதினால் அனுமானத்தினால் அடையப்பட்ட அறிவே, புறவயப் பொருளின் உண்மை எனவும் நிலைப்பட்டது.

கருத்தியல்

தண்ணீரைக் குடிப்பவர் இனிமைச் சுவையை உணர்வர். தன்னிடம் உள்ள அந்த இனிமையை அந்தத் தண்ணீர் உணர்வது இல்லை. பிறர் அந்த உணர்வைச் சுவைப்பதுவும், அந்தத் தண்ணீர் அறியாது(கலி.62). என்றாலும் பொருளின்பால் ஒன்று செய்தால் ஒன்று வரும்(மதுரை.197). ஒரு பொருள் இன்னொரு பொருளைத் தரும். கானவன் அல்லது வேடன் பன்றி வேட்டைக்குச் சென்று வேட்டை ஆடினான். பன்றி அகப்பட்டால் நன்மை ஆகும். நன்மை தராதது பயன் அற்றது(நற்.75). ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்று கிட்டா விட்டால் அந்தப் பொருளானது பயன் அற்றது. ஒரு பொருள் இன்னொரு பொருளைத் தருவதானது அந்தப் பொருளின் இயல்பும், போக்கும் ஆகும். நன்மை, பயன் என்பன அவற்றினைக் கைக் கொண்டவர் அறம் ஆகும். பொருளினை நன்மையாகவும், தீமையாகவும் கூறும் மரபு சங்க கால இனக்குழு மக்களிடையே நிலவியது(தொல் பொருள்.207). நல்லது செய்யும் போது, அதில் இருந்து தீயது வருவதில்லை என்பது அந்த மக்களிடம் அன்றாடப் பழமொழியாக வழங்கியது(கலி.101). நல்லது செய்தால் நல்லது வரும், தீயது செய்தால் தீயது வரும். அந்த இளம் மனைவியின் கணவன் தனது வாக்குறுதியில் இருந்து மாறான். வாய்மையில் இருந்து பொய் உண்டாகாது. திங்களில் இருந்து தீயானது உண்டாகாது. சூரியனில் இருந்து இருளானது உண்டாகாது(கலி.41). ஒரு பொருளில் இருந்து உண்டாகி வரும் இன்னொரு பொருளானது அந்தப் பொருளின் இனமே ஆகும். தங்கம் என்ற பொருளில் இருந்து வளையல், மாலை, காசு உண்டாகும். இவையும் தங்கமே. தங்கத்தில் இருந்து வெள்ளி உண்டாகாது. இதனைச் சங்க காலச் சமணச் சான்றோர் அனுசரித்தனர். நியாய-வைசேடிகப் பெரியோர் இதனையே உரைத்தனர். ஒன்றில் இருந்து அதே இனப் பொருளே வரும். வேறு வராது. ஒரே ஒரு ஒற்றைப் பொருள் எனக் கொண்டால் இது போற்றத்தலுக்கு உரியது. நெல் விதையில் இருந்து நெற் பயிரே வரும். தனி ஒரு பொருளை மட்டும் முன்னிட்டுக் கொண்டு இந்தக் கருத்தியலானது சங்க கால மக்களிடம் திகழ்ந்தது.

நிலையாமை

கரும் பின் இடைக் கண்ணானது யானையினுடைய பெரிய நகங்கள் உடைய காலடியில் மிதிபட்டு அழியும். ஒருவர் சேர்த்து வைக்கும் பொருட் செல்வமும் அதுபோல அழியும்(குறுந்.180). வெளிநாடு சென்று வாணிகத்தின் மூலம் ஈட்டும் பொருள்

கைவிட்டுப் போகும். அப்படி ஒருவரது கைவிட்டுப் போவதனையே பொருள் அழியும் என்று உரைக்கப் பட்டது. நிலையாமை என்பதுவே உறுதி பெற்றது. நல்ல புகழும், அருள்நெஞ்சமும் உடையவனது பொருளானது தங்குவதற்கு உரியது அன்று(குறுந்.143). ஒருவரிடம் உள்ள பொருளானது நிலையற்று நீங்கி விடும். பரிசில் பல பெற்றுப் பிரிந்து செல்வோர் கண்டு வருந்தி, நில்லா உலகம் எனக் கரிகால் பெருவளத்தான் உணர்கிறான். பொருட் செல்வமும், உலகியல் பொருட்களும் நிலையற்றன. பொருட்கள் அழியும் என்ற கருத்தியலுக்குப் பொருட் செல்வத்தின் நிலையற்ற தன்மை ஊற்று ஆகிறது. இதனால் பொருள் அழியும் எனப் பொருளொடு புணர்ந்த பக்கத்தின் மெய்ப் பொருளை உணர்ந்து, அருளொடு புணர்ந்த துறவறம் கண்டுப் பொருளை விடுத்து, ஆசை நீத்த பக்கம் காண்பது வாழ்வாயிற்று(தொல்.பொருள்.75).

ஒருவகைப்பட்ட பொருளில் இருந்து அதே வகைப்பட்ட பொருளே உண்டாகும். ஒரு பொருளானது உண்டாகி, இருந்து, அழியும் நிலைகளுக்கு உட்படுவதால் அந்தப் பொருளானது நிலையற்றது. ஒரு பொருளினை மட்டும் தனியாக முன்னிட்டுக் கொண்டு இவ்வாறு கருத்தியல் உருவாகி மேம்பட்டது.

உலகாயதம்

இரண்டு மற்றும் இரண்டுக்கு மேற்பட்ட பொருள்களின் சேர்க்கையை முன்னிட்டுக் கொண்டு உலகாயதமானது பொருளைப் பற்றி உரைத்தது. மலையக வேட்டை மற்றும் கானக ஆனிரை மக்கள் தம்மைச் சுற்றி நிலவிய பொருள்களை உண்மையானவை, எப்போதும் இருப்பவை என்றே ஏற்றுக் கொண்டனர். அகத்தினை இலக்கியப் பாடல்களுக்கு இலக்கணம் வகுத்த தொல்காப்பியமானது அந்தப் பாடல்களில் நிலவும் உலகியல் மற்றும் உணர்வுப் பொருட்களை மூன்று வகையாகப் பிரித்து விவரித்தது. காலத்தையும், இடத்தையும் முதற்பொருளாக உரைத்தது. தெய்வம், உணவு, மரம், விலங்கு, மக்கள், தொழில் ஆகியனவற்றைக் கருப்பொருளாகக் கூறியது. மக்களின் சந்ததித் தொடர்ச்சிக்குத் தொடக்க முகமாக உள்ள பாலியல் உறவின் உணர்வு நிலைகளான புணர்ச்சி, இருத்தல், இரங்கல், பிரிதல் மற்றும் ஊடல் ஆகியனவற்றை உரிப் பொருளாக உணர்ந்தது. இது இலக்கியப் பாடல்கள் தழுவிய பகுப்பாக இருந்தாலும், உலகத்துப் பொருள் எல்லாவற்றையும் ஒதினார் என இளம்பூரணர் மதிப்பிட்டார்(தொல்.பொருள்.இளம்.முன்னுரை). காலம், இடம், பொருள் பற்றி வைசேடிகம், நியாயம், சமணம், பௌத்தம் ஆகியனவும் முன்னிலைப் படுத்திக் கொண்டு தத்தமது கருத்தியல்களை விளக்கின. இவை பொருட்கள் அணுக்களால் ஆனவை என்று தொடங்கி, அணுக்கள் மட்டுமே நித்தியமானவை என்றன. அணுக்கள் பிரியும்போது, பொருட்கள் இல்லாமல் போய்விடும் எனக் கருத்தியல் வகுத்தன. சாங்கியமானது பொருட்களின் மூலத் தொடக்க நிலையான பிரகிருதி உண்மையானது, நித்தியமானது எனக் கூறி, அதில்

இருந்து உலகியல் பொருட்கள் பரிணமித்தன என விவரித்தது. உலகியல் பொருட்கள் இருந்து கொண்டே நிலவி மீண்டும் பிரகிருதியை அடையும் என விவரித்தது. உலகாயதமானது பொருள்கள் மண், நீர், தீ, காற்று ஆகியனவற்றினால் உருவாகி என்றும் இருப்பன எனக் காட்டியது. ஒரு பொருளானது அழியும் என்பதாக அல்லாமல் இன்னொரு பொருளுடன் சேரும், இன்னொரு பொருளாக ஆகும், அவை பிரியும், இன்னொன்றுடன் இணையும் என விளக்கியது. நான்கு பூதப் பொருள்களுள் ஒன்றான காற்று எழுத்துக்களாகப் பிறக்கின்றன. காற்றானது வயிற்றில் இருந்து தொடங்கி தலை, கழுத்து, நெஞ்சு ஆகிய இடங்களில் நிலை பெற்றுப் பல், இதழ், நா, மூக்கு, அண்ணம் ஆகிய உறுப்புகளுடன் சேர்ந்தும், பிரிந்தும் வெளி வரும் போது வேறு வேறு எழுத்துக்களாகப் பிறப்பின் ஆக்கம் பெறுகின்றது.(தொல் எழுத்..83). காற்று என்ற பொருளானது வேறு வேறாக ஆகின்றது. வேறு வேறாக ஆகி வந்த எழுத்துக்கள் முன்னர் இல்லாமல் கலந்துப் புதிதாக ஆக்கம் பெற்றன. நான்கு பூதங்களுள் ஒன்றாகிய நீரானது உடலுக்கு இன்றியமையாதது. உணவினை ஒருவருக்கு அளிப்பது என்பதானது உயிரினை அளிப்பது ஆகும். உடம்பானது உணவினை முதலாக உடையது, உணவால் ஆனது. உணவு என்பது நிலமும், நீரும் சேர்ந்து உண்டாவது. நிலத்தையும், நீரையும் சேர்த்து வைப்பவர் உடம்பையும், உயிரையும் படைத்தவர் ஆவார்(புறம்.18). உடம்பு, உயிர் ஆகியன நிலனாலும், நீராலும், உணவாலும் ஆனவை. உடம்பும், உயிரும் வேறு, வேறு, தனித்தனி அல்ல. நிலம், நீர், உணவு ஆகியனவற்றில் இவை இரண்டும் முன்னமேயே, ஏற்கனவே இல்லை. அவை மூன்றும் சேர்ந்ததினால் உடம்பும், உயிரும் ஒருங்கே படைக்கப் பட்டன. வாழும் நாட்களில் வாழும் தவச் செயலின் பயனை அந்த உடம்போடு கூடிய நிலையினிலேயே பெறுவர்(பொருநர்.91). இஃது உலகாயதம். வாழும் நாள் முடிவிற்குப் பின்னர் உயிரானது பெற வேண்டுமானால், இன்னொரு உடம்பு வேண்டும். இறந்த எந்தவொரு உடம்பும் மீண்டும் உயிரினைப் பெறாது.

சங்க கால வேந்தனான கோப்பெருஞ் சோழன் வடக்கிருந்து தனது வாழ்நாளினை முடித்துக் கொள்ள தன்னுடைய நண்பர்களுடன் அமர்ந்தான். அப்போது பல்லாற்றுர் எயிற்றியனார் கூறியது குறிப்பிடுவதற்கு உரியது. உயர்ந்த விருப்பம் உடையவர் தாம் ஆற்றிய நல்ல செயல்களின் பயனை மேலுலகில் அனுபவிப்பர். அந்த உலகினில் அனுபவித்தல் இல்லை எனில், மாறிப் பிறக்கும் மறுபிறப்பினில் அனுபவித்தல் கூடும். அப்படி எல்லாம் மேலுலகம், மறுபிறப்பு என எதுவும் இல்லை என்று சொல்லுவார் இருக்கின்றனர். தமது ஓங்கிய புகழினை இமயத்துச் சிகரம் போல் நிறுத்திவிட்டு உடம்போடு மாய்தல் தலை சிறந்ததாகும் என்று அவர் சொல்லுகின்றார். (புறம்.214). அப்படிச் சொல்லுபவர் உலகாயத நெறியினர் ஆவார். உடம்போடு உயிரானது வாழ்வதாகவே அப்போது கருதினர்(தொல். பொருள்.200).

கோப்பெருஞ்சோழனும், வெளியூரினரான பிசிராந்தையாரும் நண்பர்கள். ஆயினும் ஒருவரை ஒருவர் நேரினில் கண்டது இல்லை. கேள்வி அறிவாலேயே ஒருவரை ஒருவர் உணர்ந்து நண்பராயினர்.. சோழன் வடக்கிருந்து உயிர் துறக்க உறுதி கொண்டான். வடக்கிருக்கப் பிசிராந்தையார் வருவார் என்றும் உறுதியாகக் கூறினான். இது கண்டு, இந்த இருவரும் நேரினில் காணாது இருக்கும் நிலையை அறிந்திருக்கும் அவனுடைய உள்ளூர் நண்பர்கள் இது பற்றி வியப்புற்று வினவினர். நேரினில் காண்பதுவே உறுதியான அறிவிற்கும், முடிவிற்கும் சிறந்ததாகும் என்று உரைப்போர் சோழனுடைய நண்பர்களாகத் திகழ்ந்தனர். ஆந்த நண்பர்களது கருத்தியல் உலகாயதம்.

அரசு அமைப்பினை நிறுவி இனக்குழு மக்களை உள்ளடக்கியும், உடன்கிணைத்தும் ஆண்ட பெருவேந்தன் நலங்கிள்ளி. உழவைப் பெருக்க நிலத்தினையும், நீரினையும் இணைத்து முறைப் படுத்தியவன். இவனுடைய நண்பர் உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார். அரசு அமைப்புடைய அதன் தலைவனும் உயர்வானவன். அவனது அகவியல் ஆற்றலானது எட்டமுடியாதது என உணர்ந்த நுட்பமான கருத்தியலாளர். அரசு அமைப்பிற்கு உரிய செவ்வியோர் வாழ்வு பெறவும், கொடியோர் தண்டனை பெறவும் பெரிதும் விழைந்தார். நல்லது என்பதில் நன்மையோ, தீயது என்பதில் தீயதோ இல்லை என்பவர் கருத்தியலை அவர் ஏற்கவில்லை. நல்லதில் இருந்து நல்லதே விளையும், தீயதில் இருந்து தீயதே விளையும் என அப்பாலான அறிவு ஆற்றலும், அனைத்தையும் அகப்படுத்தி ஆளும் செயல் திறனும் உடைய அரசனை முதல்நிலை ஆக்கியும், சார்ந்தும் இந்த அறத்தினைச் சிரமேற் கொண்டார்(புறம்.29). பொருள்கள் சேர்ந்து தமக்குள் கலக்கும் போது, வேறுபட்ட வேறுபட்ட பொருள்கள் விளைவதுவும் கூட அரசனின் செயலாண்மைக்கு உட்பட்டது என மேம்பாட்டு உணர்வு கொண்டார். எனினும் பொருள்களின் இணைப்பினால் அவைகளில் இருந்து மாறுபட்ட பொருள்கள் விளைவதை உலகாயத நெறியினர் போற்றினர். இதனை உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார் அரசனுக்கு உகந்ததாக மதிக்கவில்லை. அரசின் அறத்திற்கு மாறான ஒன்று விளைவதை அவர் ஏற்கவில்லை. நல்லதில் இருந்து மாறுபட்டதும் விளையும், தீயதில் இருந்து வேறுபட்டதும் விளையும் என்போர் சோழ நாட்டினில் இருந்தனர். அவர் உலகாயதர் ஆவார்.

உய்யாலைக் கருத்தியல்

பிறர் நோயைத் தன் நோய் போலக் கருதுதல் கடன். பிறருடைய உணர்வுகளைத் தன்னுள் உட்கொண்டு, அவர் உணர்ந்ததாகத் தானும் உணர்தல் இது. இது வாரணவாசி பதம் என்று குறிக்கப்பட்டது(கலி.139). கண்ணிறைந்த இளம் பெண்ணைக் கண்ட ஒருவன் அகத்துள்ளே நோய் கொண்டு, உயிர் போகும்படியாகத் துயர் கொண்டு, இப்படித் துயர் தருவது பெண்தன்மை

என்று என நடுங்கினான், உருகினான் எனத் தோழி அவன் நிலையை விவரித்தாள். இதைக் கேட்ட தலைமகள், என்னைக் கண்டு, காரணம் இல்லாமலேயே சிலர் கலங்குவர். அவரைக் கண்டு உன்னில் இருந்து வேறாக இருப்பனவற்றை உன்மேல் ஏறிட்டுக் கொண்டு உள்ளாய். வாரணாசியில் உள்ளவரது அருளை உன்மேல் ஏற்றிக் கொள்ளுவது போல் உள்ளது. நமக்கு அதனால் என்ன விளைந்து விடப் போகிறது?” எனத் தனது சுயகருத்தை உரைத்தாள்(கலி.60). ஒருவருக்கு இனிமையாக இருப்பது, பிறருக்கு இனிமை அற்றதாக இருக்கும்(கலி.62). ஒருவர் போல இன்னொருவர் இல்லை. அவர் வேறாகத் தனியாக இருக்கிறார். அவரது உணர்வை, இவர் தனது உணர்வாகத் தன்னகத்தில் உட்கொள்ளும் போது என்ன விளைந்து விடப் போகிறது. மேலும் ஒவ்வொருவரும் உணர்வது அவரவருக்கு உரியது. இப்படியான ஒரு பன்மைத் தன்மை அகவயமான விளைவாக இருப்பது குறிப்பிடுவதற்கு உரியது. இன்னொரு இளம் தோழி அவன் செய்த நோயினுக்கு அவனே மருந்து ஆவான். மற்றொரு மருந்து இல்லை என்று அவள் சொல்லுவது குறிப்பிடுவதற்கு உரியது(நற்.247). ஒருவர் செய்த செயலுக்கு அவரே பொறுப்பு. இப்படியாக ஒவ்வொருவரும் அவரவர் செயலுக்கு உரியவர் ஆவது இனக்குழு சமூக வாழ்நிலையை விட உழவு சமூக வாழ்நிலையில் மேலும் உறுதி பெற்றது. நிலத்தின் உழவு உரிமையும், வாணிகத்தில் பண்ட உரிமையும், அரசின் ஆணை உரிமையும் உறுதி ஆகும் போது இது பொலிவு பெற்றது.

கூடவே படைப்புக் கடவுளானது காலம்--இடம், இயற்கை--அறிவு, பொருள்--உணர்வு, உடம்பு-உயிர், புறம்--அகம் ஆகியன அல்லாது வேறாகவும், அப்பாலாகவும் நித்தியத் தன்மை பெற்றுத் திகழ்ந்தது. அந்த ஒன்றில் இருந்து இயற்கையும், உலகும், பொருள்களும், உடம்பும், உயிரும் உண்டாகி வந்தன. வந்தவை மீண்டும் ஒவ்வொன்றும் அதனையே அடையும். இந்தப் போக்கிலேயே உயிர்களின் வாழ்க்கையானது நிலவுகிறது. எதில் இருந்து வந்தனவோ அதனையே மீண்டும் அடைகின்றன என்ற அப்பாலைக் கருத்தியல் வலுப் பெறத் தொடங்கியது(கலி.119,129).

முடிப்புரை

சங்க காலத்தில் பக்குடுக்கை நன்கணியார் இந்த உலகமானது இன்னாதது, இதைப் படைத்தோன் பண்பற்றவன் என்று வரைந்தார். ஏனெனில் மணமுழவு போலியும் இனிமையுடனும், மரணப்பறை ஒலிக்கும் இன்னாமையுடனும் ஒவ்வாமையாகப் படைப்புக் கடவுளானவர் இந்த உலகைப் படைத்து விட்டார். இதில் இனிமையை மட்டும் காண்க எனப் பக்குடுக்கையார் ஆலோசனையாகப் பரிந்து உரைத்தார். படைக்கப் பட்ட இந்த உலகமானது இன்னாதது. இந்த அறிவுக்கு ஆதாரம் காட்சிப் பிரமாணம். படைத்தவனைப் பற்றிய அறிவை கருத்து அளவையால் / அனுமானப் பிரமாணத்தால்

மட்டுமே அடைய இயலும். பக்குடுக்கை நன்கணியார் அனுமானப் பிரமாணத்தைப் போற்றி, கடவுளையும் பாடினார்.

திருவள்ளுவரது திருக்குறள் நூலினில் உலகியற்றியான், இறை என்ற சொல்லாட்சிகள் நயம் பொலிந்தவை. உலகியற்றியான் எனப் படைப்புக் கடவுளைச் சுட்டுகின்றார். இறை என அரசனை வைகின்றார். காட்சி அளவை மற்றும் கேள்வி அளவைகளால் இறையாகிய அரசனைப் பற்றிய அறிவை அடையலாம். உலகியற்றியானை அனுமான அளவை / கருத்து அளவை வழியினில் மட்டுமே அறிய வேண்டும்.இதனை முன்னிட்டுக் கொண்டு திருக்குறளினது முப்பாலையும் உற்று நோக்கினால்அந்தக் குறட்பாக்களில் காட்சிப் பிரமாணம், கேள்விப் பிரமாணம் ஆகியன மட்டுமே பொதிந்து உள்ளன. அனுமானப் பிரமாணம் / கருத்து அளவை கைக்கொள்ளப் படவில்லை. போற்றப் படவில்லை.

ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், பரிமேலழகர் குறட்பாக்களுக்கு நுட்பமான பதவுரை தந்தார். தொடர்ந்து விளக்கமும் நயந்தார்(உ-ம்:710). ஓரிடத்தில், ஆய்வு விளக்கமாக உபதை கூறிக் கருத்து அளவை முறையியலையும் கையாண்டார்(501). அனுமானப் பிரமாணம் / கருத்து அளவையானது திருக்குறட்பாக்களில் முறையியலாக இல்லை. எனினும், உரை விளக்கங்களில் பரிமேலழகர் கருத்து அளவை முறையியலைக் கையாண்டார்.

புத்தகங்கள் அச்சிட அற்புதத் தீர்வு குறைந்த செலவு அதிகபட்ச தரம்

அதிகபட்ச தரத்தில் மிகக்குறைந்த செலவில் புத்தகங்கள் அச்சிடுவதற்கு ப்ரிண்ட் ஆன் டிமாண்ட் (PRINT ON DEMAND) முறை ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். ப்ரிண்ட் ஆன் டிமாண்ட் முறையில் நேர்த்தியான தாள், அச்ச மற்றும் பைண்டிங்குடன் மிகக்குறைந்த விலையில், தரமாக அச்சிட்டுத் தருவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்.

**REAL IMPACT
SOLUTIONS, CHENNAI**

தொடர்பு கொள்ள

98412 93503

பயன்களைக் கடந்து உர்மைகளை வென்றெடுப்போமா?

க. பழனித்துரை

ஒரு சமூகத்தில் அல்லது நாட்டில் மக்களாட்சி அரசியலின் தரம் என்பது அந்த நாட்டில் நடைபெறும் ஆட்சியின் தரத்தை நிர்ணயிக்கும். அதே போல அந்த நாட்டில் நடைபெறும் ஆட்சியின் தரம்தான், அந்த அரசு செய்யும் மக்கள் சேவைகளின் தரத்தை நிர்ணயிக்கும் என பிலிப் கீபர் என்ற ஆய்வாளர் 2009ஆம் ஆண்டு தன் ஆய்வின் மூலமாக உலகுக்கு ஒரு செய்தியைக் கூறினார். மக்களாட்சி, மக்களாட்சி என முழுக்கமீடுவதை நிறுத்திவிட்டு, எந்த அளவுக்கு நம் மக்களாட்சி அரசியல் தரமானதாகவும், தகுதியுடையதாகவும் இருக்கின்றது என்பதைக் கவனியுங்கள் தலைவர்களே என்று மக்களாட்சியில் மக்களை வழி நடத்தும் தலைவர்களுக்கு வேண்டுகல் வைத்தார் அந்த ஆராய்ச்சியாளர். இந்தக் கருத்தாக்கத்தின் பின்னணியில் இன்று நம் நாட்டில் நடைபெறும் மக்களாட்சியை, ஆளுகையை, நிர்வாகத்தை மற்றும் அரசு செய்யும் மக்கள் சேவையை அலசி ஆராய்ந்து பாருங்கள் நமக்கு ஓர் உண்மை தெரியவரும். நாம் அரசால் பெறும் சேவைகள் அனைத்தும் தரமானதாக இருக்கிறதா? நம் பொது நிறுவனங்கள் அதாவது அரசு நிறுவனங்கள் அனைத்தும் தரமான செயல்பாடுகளின் மூலம் தரமான சேவையை மக்களுக்கு அளிக்கிறதா? அந்தச் சேவைகளும் கையூட்டு இல்லாமல் மக்களுக்குச்

சென்றடைகிறதா? என்பதைச் சற்று யோசித்துப் பாருங்கள். நாம் தரமற்ற சேவைகளையும், அந்த சேவைகளுக்கும் கையூட்டுக் கொடுத்துத்தான் பெறவேண்டியுள்ளது என்றால், நாம் குறை சொல்ல வேண்டியது மக்களாட்சி அரசியலைத்தான் என்பதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

67 ஆண்டுகள் இந்திய அரசியலை, மக்களாட்சியை, ஆளுகையை, நிர்வாகத்தை ஆய்வு செய்த மெய்ரோன் வெய்னர் கூறினார், உங்களுடைய மக்களாட்சியை இன்னும் அரசியல் தளத்தை விட்டு சமூகத்திற்கு எடுத்துச் செல்லமுடியவில்லை அரசியல் கட்சிகளால் என்று கூறினார். இதன் காரணமாகத்தான் சமூக ஜனநாயகம் இந்தியாவிற்குத் தேவை என்ற கூக்குரல் இன்னும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடமிருந்து வந்த வண்ணம் உள்ளது. எங்கள் வாக்குகள் உங்களுக்கு வேண்டும். ஆனால் உங்களுக்குப் பக்கத்தில் சமமாக எங்களை உட்கார வைத்து நடத்த உங்களால் முடியவில்லை என்ற கூக்குரல் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது. இதைச் செய்வதற்கான தலைமைத்துவத்தில் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு விட்டது என்பதை இந்திய தேர்தலை தொடர்ந்து ஆய்வு செய்து கட்டுரைகளை வெளியிடும் ஜாபர்லாட் தன் புத்தகத்தின் மூலம் 2012 ஆம்

ஆண்டில் வெளியிட்டார். இதற்கு முன்பே 2008 ஆம் ஆண்டில் பீட்டர் பர்னல் என்பவர் மக்களாட்சியை வளர்த்தெடுத்தல் என்ற தன் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையில் இந்திய மக்களாட்சி வியாபிப்பதற்கும் அது தன் முழுப் பயனை அனைவருக்கும் தந்துவிடாமல் குறிப்பாக ஒருக்கப்பட்ட மக்களுக்குச் சென்று சேர வேண்டிய அரசின் சேவைகள் சென்றுவிடாமல் தடுப்பணை கட்டுவதில் இந்திய சமூக ஆதிக்க சக்திகள் தொடர்ந்து அரசியல் கட்சிகளின் மூலம் செயல்பட்டதால் இந்திய மக்களாட்சியால் பயன் அடைய வேண்டிய கீழ் தட்டு மக்கள்பயன் அடைய முடியவில்லை என்பதுடன் அது இன்று பற்றாக்குறை மக்களாட்சியாகவே இருக்கின்றது என்பதை தெரிவித்து விட்டார்.

இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த ஐம்பதாவது ஆண்டைக் கொண்டாடும்போது ரவீந்திரகுமார் இந்திய மக்களாட்சி ஐம்பது ஆண்டு காலத்தில் செயல்பட்டு வந்த முறையை ஆய்வு செய்து ஒரு கருத்தை தன் ஆராய்ச்சி அறிக்கையில் முன் வைத்தார். இந்தியாவில், அரசாங்க அமைப்புக்கள் சந்தித்த பிரச்சினைகள் அளவிட முடியாத அளவுக்கு இருந்தன. இந்தியாவை கட்டமைப்பதிலும் மக்களாட்சி அமைப்புக்களை கட்டமைப்பதிலும் செலவிட்ட நேரங்கள்தான் அதிகம். இந்தப் பின்னணியில் பார்த்தால் பொதுத் தேர்தலை நடத்துவதில்தான் இந்தியா அதிக கவனம் செலுத்தியது, ஆகையால் தான் நாம் இன்றுவரை தேர்தல் அரசியல் நடத்துகின்றோம். தேர்தல் அரசியலைத்தாண்டி முன்னேற்றத்திற்கான அரசியலை முன்னெடுக்க முடியவில்லை. இதன் காரணமாகத்தான் அரசியல் கட்சிகள் தேர்தலுக்காக மக்களின் மேம்பாட்டுக்கான திட்டங்களை பயன்களாக மாற்றி, மக்களுக்குக் கொடுத்து மக்களை பயனாளிகளாக்கி தேர்தலுக்கு பயன்படுத்துகின்றன என்று அவர் தன் அறிக்கையில் கூறினார்.

இதனைக் கடந்து உலகமயமாக்கப்பட்ட பொருளாதாரம் மக்களை அடுத்த நிலைக்கு எடுத்துச் சென்றுவிட்டது. அரசாங்கத்தை சந்தையைப் பாதுகாக்க செயல்பட வைத்துவிட்டது. சந்தை மக்களை ஒட்டுமொத்தமாக வெறிபிடித்த நுகர்வோராக மாற்றிவிட்டது. அரசியல் கட்சிகளை சந்தை மெல்ல கார்ப்பரேட்டுகளிடம் நகர்த்திச் சென்று விட்டது. இதன் விளைவுதான் சந்தையின் மூலம் நாடு பொருளாதார வளர்ச்சி அடைகின்றபோது, அடைந்த பொருளாதார வளர்ச்சி முறையாக பங்கிடப்படாமல், புறந்தள்ளப்பட்ட ஏழைகளின் வாழ்வு சிதிலமடைய ஆரம்பித்தன. இதற்கான காரணங்களை பட்டியல் போட்டால் ஆளுகை சிதிலமடைந்ததுதான் காரணம் என சர்வதேச ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

மேற்கூறிய கருத்தாக்கங்களை இன்றைய சூழலுக்கு பொருத்திப் பார்க்கையில் நம் கண்முன் வந்து நிற்பவர் மகாத்மா காந்திதான். அவர் தான் 2000

கூட்டங்களில் தான் சந்தித்த சாதாரண மனிதர்களிடம் உரையாடியபோது கூறிய ஒரு வாசகம், சுதந்திரம் என்பது நமது சுயமரியாதை. எனவே சுதந்திரம் அடைந்தவுடன் இந்த நாட்டில் வாழ்கின்ற மக்களின் சுயமரியாதையை மீட்டெடுக்க வேண்டும். அதுவும் குறிப்பாக 80% மக்கள் வாழும் கிராமங்களை மீட்டெடுத்து அங்கு வாழும் மக்களுக்கு சுயமரியாதையுடன் கூடிய வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கான சூழலை உருவாக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் பிரதானப்படுத்தினார். இதே கருத்தை உள்வாங்கிய வராக நேரு, பஞ்சாயத்து அமைப்பு முறையை சுதந்திர இந்தியாவில் 1959ஆம் ஆண்டு ராஜஸ்தான் சந்திரநாகூரில் துவக்கி வைத்து உரையாற்றியபோது விளக்கமாக பதிவு செய்தார். இந்திய கிராம மக்களுக்கு மேல் நிலை அரசாங்கங்கள் பயன்களை தருவதில் செயல்படாமல், பஞ்சாயத்துக்களை உருவாக்கி அவைகளை வலுப்படுத்தி, அவைகள் மூலமாக பொதுமக்களிடம் வளர்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டுக்கான சிந்தனைச் சூழலை உருவாக்கி, எல்லா சமூகப் பொருளாதார மேம்பாட்டுச் செயல்பாடுகளிலும் பொதுமக்களை ஈடுபடுத்தி மரியாதையுடைய மேம்பாட்டை கிராம மக்கள் அடைகின்ற சூழலை உருவாக்க வேண்டும் என்ற ஆழமான பார்வையை முன் வைத்தார் பண்டிட் நேரு. இது அடித்தளத்தில் சமூக பொருளாதாரச் செயல்பாடுகளில் மக்கள் ஈடுபடுவதன் மூலம் பொதுமக்கள் தங்கள் வாழ்க்கைச் சூழலை மரியாதையுடன் மாற்றியமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் கோபிட்டுக் காட்டினார். அரசாங்கம் தங்களுக்கு சேவை செய்ய கடமைப்பட்டது, அது செய்கின்ற சேவைகள் எனக்குக் கிடைக்க வேண்டிய உரிமைகள் என்ற மனோபாவத்தில் பொது மக்களின் மனோபாவத்தை உருவாக்குவதன் மூலம் அவர்கள் மரியாதையுடைய வாழ்க்கைச் சூழலை உருவாக்கி வாழ்வதை உறுதி செய்ய வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். இதற்கான கட்டமைப்புக்களான பஞ்சாயத்து அமைப்பு, கூட்டுறவு அமைப்பு மற்றும் ஆரம்பப் பள்ளிக் கல்வி என்பதை தன்னுடைய பார்வையாக விளக்கினார். இந்த மேம்பாட்டுச் சிந்தனையை முழுவதும் உள்வாங்கிய காங்கிரஸ் முதலமைச்சராக செயல்பட்ட ஒரே முதலமைச்சர் தமிழகத்தை ஆண்ட கர்மவீரர் காமராஜ் மட்டும் தான். அவர் போட்ட அடித்தளம்தான் இன்றும் தமிழகம் சமூக மேம்பாட்டிலும், சமூக நீதியிலும், பொருளாதார மேம்பாட்டிலும் முன்னணி மாநிலமாகத் திகழ்கின்றது.

இந்த மூன்று அமைப்புகளும் மிகப் பெரிய மக்கள் இயக்கங்களாக மாற வேண்டும், அதற்கு கிராம அளவில் ஆற்றல் படைத்த மனிதர்கள் தயாராக வேண்டும் என்றும் வேண்டினார் நேரு. பஞ்சாயத்துக்கள் பற்றி கூறும்போது, சட்டம் இயற்றுவதைத் தவிர வேறு எந்தப் பணியையும் மக்கள் திறனுக்கு ஏற்றவாறு பணி செய்திட பஞ்சாயத்துக்களை வளர்ச்சி இயந்திரங்களாக செயல்பட

அனுமதிக்க வேண்டும் என்று மாநிலங்களைக் கேட்டுக் கொண்டார். கிராம புனரமைப்புக்குத் தேவை ஒரு புதிய சிந்தனை மற்றும் கனவு. அந்தக் கனவை காந்தியே கூறி விட்டார். அந்தக் கனவை அடைய நாம் முயல வேண்டும். அதற்கு அர்ப்பணிப்புடன் செயல்படக் கூடிய மக்கள் தலைவர்கள் அடித்தளத்தில் உருவாக வேண்டும். அதுதான் நாட்டின் தேவையாக இருக்கிறது என்பதை பதிவு செய்தார். அதேபோல் கூட்டுறவைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது இது ஒரு கிராமப் பொருளாதார வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கும் ஒரு இயந்திரம். எனவே இந்த அமைப்பு என்பது கிராம விவசாயிகள் கையிலும், சிறுதொழில் செய்யும் தொழில் முனைவோர் கையிலும், ஓட்டுமொத்த பயன்பாட்டாளர்கள் கையிலும் இருக்க வேண்டும். இதன் அடிப்படை என்பது மக்கள் கூட்டுறவாக செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். இதேபோல் பள்ளிக்கூடம் என்பது மிகப்பெரிய சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் நிலைக்கு செயல்படக்கூடியதாக அமைக்கப்படல் வேண்டும். பள்ளிக்கூடம் என்பதும் மக்கள் கையில் பஞ்சாயத்துக்கள் மூலமாக இயக்கப்படல் வேண்டும் என்று கோடிட்டுக் காட்டினார். எனவே இந்த மூன்று அமைப்புகளும் மூன்று மக்கள் இயக்கங்கள். அந்த மூன்று மக்கள் இயக்கங்களும் மக்கள் செயல்பாட்டை முன்னேற்றம் நோக்கிக் கொண்டு செலுத்த வேண்டும் என வேண்டிக் கொண்டார். இந்த உரை என்பது ஒரு உன்னத இலக்கியம்போல் விசாலமான பார்வை கொண்டதாக இருந்தது. அவர் ஆற்றிய உரை என்பது இந்தியில் தான். அந்த உரை பல மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. மிகப் பெரிய தரிசனம் மற்றும் கனவு அவருக்கு இருந்துள்ளது என்பதை அந்த உரை கூறுகின்றது.

இந்தப் பார்வையைக் கொண்ட ஜவஹர்லால் நேரு தங்கள் கட்சி ஆளும் மாநில முதல்வர்களை பஞ்சாயத்து அமைப்புகளை முறைப்படி அமைத்துருவாக்கும் படி வேண்டினார். இவர் கண்ட கனவை நடைமுறைப்படுத்த சமூகத்தில் உள்ள தடைக்கற்களை உடைத்தாலன்றி நடக்கப்போவது இல்லை என்பதை பலர் அதே காலத்தில் சுட்டிக்காட்டி இருந்தனர். பிரபுத்துவ மனோபாவம், நிலச்சுவான்தாரர்கள் மற்றும் சாதியப் பிரிவுகள் அனைத்தும் அடித்தளத்தில் உருவான மக்கள் அமைப்புகளை அதிகாரப்படுத்துவதற்கு தடைக்கற்களாக இருந்துள்ளன. ஆனால் மக்களாட்சியில் மக்களின் வாக்குகளைப் பெறுவதற்கு மக்களுக்கு மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் மூலம் வசதிகளையும் பயன்களையும் பல்வேறு வழிகளில் அரசாங்கம் நம் தமிழகம் போன்ற மாநிலங்களில் எடுத்துச் சென்றுள்ளன என்பதையும் நாம் கணக்கில் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் அவைகளும் முழுமையாக கடைநிலை மக்களை அடையவில்லை. அதற்கும் வழித்தடங்கள் அத்தனையிலும் முட்டுக் கட்டைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அதேபோல் அவைகளை

மக்களுக்குக் கொண்டு சேர்ப்பதிலும் ஊழல் நிகழ்ந்துள்ளன என்பதையும் நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த பயன்களைத்தான் மீண்டும் மீண்டும் ஆண்ட கட்சிகள் சாதனைகளாக மக்கள் மத்தியில் பிரச்சாரம் செய்து வாக்குகளைப் பெற்றன. ஏழைகள் பயன்பெறும் வகையில் திட்டங்களை உருவாக்கிச் செயல்பட்ட கட்சிகள் எவ்வளவு ஊழல் மலிந்த கட்சிகளாக இருந்தபோதும், மக்கள் அவர்களை நிராகரிக்கவில்லை. ஆனால் இந்த பயன்களை பயனாளிகள் பெறும்போது, அவர்கள் அரசை எஜமானனாகவும், தங்களை எஜமானர் தரும் இலவசங்களை அனுபவிக்கும் பயனாளியாகவும் கருதி அரசாங்கம் தங்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையைத்தான் செய்கிறது என்ற பார்வை இல்லாமல் சுயமரியாதை இழந்தவர்களாக வாழ வேண்டிய சூழலுக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். இந்தச் சூழலை மாற்றத்தான் மக்களை அதிகாரப்படுத்த இந்த புதிய பஞ்சாயத்து அரசாங்கத்தை உருவாக்கினார்கள். மக்களுக்கே அதிகாரம் என்ற முழுக்கத்துடன் வந்த இந்த பஞ்சாயத்து அரசாங்கத்தை ஓடுக்கப்பட்ட மக்களும் நலிந்த பிரிவினரும் பிடித்துக்கொள்ளும் வாய்ப்புக்களை மிக அதிகமாக உருவாக்கினர். ஆனால் இன்றுவரை அந்தப் பிரிவினர் இந்த வாய்ப்புக்களை பிடிக்க முடியாமல் அடித்தளத்தில் முட்டுக்கட்டைகள் தொடர்வதை இன்றும் நம்மால் காணமுடிகின்றது. இதற்குக் காரணம் நம் அரசியல் பாராளுமன்றம் நோக்கியதாகவும் சட்டமன்றம் நோக்கியதாகவும் இருக்கின்றதேயன்றி உள்ளாட்சி நோக்கியதாக செலுத்தப்படவில்லை. அங்கு அரசியலுக்கு ஒரு பெரும் வாய்ப்பு இருப்பதாக அரசியல் கட்சிகளே கருதவில்லை என்பதுதான் இன்று நாம் பார்க்கும் எதார்த்த நிலை. எனவே இந்தச் சூழல் மாற ஒரு புதுயுக அரசியல் தேவைப்படுகிறது. அதை நோக்கி நம் அரசியல் கட்சிகள் பார்வையைத் திருப்ப வேண்டும். இந்த அரசியலுக்கு ஒரு மக்கள் தயாரிப்பு தேவைப்படுகிறது.

இந்த மக்கள் தயாரிப்பு என்பது அரசியல் சாசன சட்டம் தந்த உரிமைகளையும், அதனைத் தொடர்ந்து முன்னேற்றத்திற்காக கொடுக்கப்பட்ட பல்வேறு உரிமைகளையும், ஏழைகளையும், புறந்தள்ளப்பட்டவர்களையும் பாதுகாக்க போடப்பட்ட சட்டங்கள் மற்றும் திட்டங்கள் அனைத்தையும் ஆயுதங்களாக மாற்றி கையிலெடுத்து உரிமைகள் பெறுவதற்கான ஒரு மீள்பார்வையை உருவாக்க ஒரு புது விவாதம் இன்று தேவைப்படுகிறது. பயன்கள் வாங்கி மக்கள் முன்னேறுவார்கள் என்ற நிலை மாறி உரிமைகள் பெற்று மரியாதையுடைய வாழ்க்கை வாழ மக்களைத் தயார் செய்ய வேண்டும். அதற்கான அரசியலைக் கட்டமைக்க வேண்டும். அந்தப் பணி-யினைத்தான் பஞ்சாயத்துக்கள் மூலம் முன்னெடுக்க வேண்டும். அந்த விவாதம்தான் இன்று பொது வெளியில் நமக்குத் தேவை.

கலைமாமணி முனைவர் தே. ஞானசேகரன்

பக்கம்...

தமிழக ஆர்ஜின் கலைமாமணி, சிறந்த கல்வியாளர், சிறந்த முத்திரை முதலிய விருதுகளைப் பெற்றவர். பாரதியார், பெரியார் பகைவைக் கழகங்களின் மேலாளர் ஆட்சிக்கு உறுப்பினராகவும், தஞ்சை தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகத்தின் மேலாளர் பேரவை உறுப்பினராகவும் செயலாற்றியவர். 210க்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும், 58க்கும் மேற்பட்ட நூல்களையும் தமிழகத்திற்கு அளித்து எழுத்தில்க்கல் அயராது இயங்கிக் கொண்டுள்ளார். 50க்கும் மேற்பட்டோர் இவரை ஆய்வு நெறியாளராகக் கொண்டு முனைவர் பட்டம் பெற்றுள்ளனர். தற்பொழுதும் பலர் இவரது நெறியடங்குதல்கலை முனைவாட்ட ஆய்விலைமேற்கொண்டு வருகின்றனர். இவர் பாரதியார் பகைவைக்கழகத்தின் தமிழ்த்தொடர்பு நேராளியாகவும், தலைவராகவும், கலையுலக முதன்மையானதாகவும், ஆராய்ச்சி மற்றும் வணிக மையத்தின் இயக்குநராகவும், கவாமி விவேகானந்தர் உயர்ப்பல மற்றும் கல்வி மையம், பாரதியார் ஆராய்ச்சி மற்றும் ஆலோசனைகாப்பக மையம் ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைப்பாளராகவும் விளங்கி வருகிறார். முத்திரை பதித்த இலருமைய சம்பந்திய நூல்கள்.....

கூர்வ்யா 2020

புதிய வெளியீடுகள்

16. இரண்டாம் குறுக்குத் தெரு, முரஸ்புரம், கோடம்பாக்கம், சென்னை - 600 024
 பேச : 044 - 23726882 , 9840480232
 மின்னஞ்சல் : kaavyabooks@gmail.com இணையம் : www.kaavyaa.com

மறுவாசிப்பில் பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்

ந.முருகேசபாண்டியன்

எந்தவொரு படைப்பும் புனிதமானது அல்ல; விமர்சனத்திற்கு அப்பாற்பட்டதும் அல்ல. படைப்பு என்பதே ஒருவகையில் அரசியல் செயல்பாடுதான். ஏதாவது ஒரு காரணத்தை முன்னிறுத்தி, படைப்புக் குறித்து உருவாக்கப்படுகிற புனைவுகளின் பின்னர் அரசியல் பொதிந்திருக்கிறது. ஒரு படைப்பு, காலந்தோறும் தொடர்ந்து வாசிக்கப்படும்போது, மரியுள்ள சமூகச் சூழலுக்கேற்ப வாசிப்பில் உணர்த்தும் பொருண்மையின் ஒத்திசைவு காரணமாகக் காலத்தைக் கடந்து, பிரதியாக நிலைபெறுகிறது. படைப்பாளியின் குரல் மட்டுமல்ல, வெவ்வேறு குரல்கள் பிரதிக்குள் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. பிரதியின் மையத்தில் குவிந்திருக்கிற அதிகாரத்தைக் கட்டுடைக்கும்போது, வேறுபட்ட கோணங்களில் அணுகிட முடியும்; புரிந்திட இயலும். நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் வெளியான படைப்பு என்றாலும் மறுவாசிப்புகள் மூலம், பிரதி சமகாலப் பிரதியாகிறது. 1879ஆம் ஆண்டில் அதாவது இன்றைக்கு

121 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை எழுதி பிரசுரித்த 'பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்' நாவலை மறுவாசிப்புக்குட்படுத்தும்போது, சமகாலத்துடன் நாவலின் பிரதி உறவாடுவதைக் கண்டறிய முடியும். இந்தியாவில் பிரிட்டிஷாரின் காலனியாதிக்க ஆட்சியின்போது பிரிட்டிஷாரின் ஆங்கில மொழி, உணவு, உடை, பழக்கவழக்கம் போன்றவை, தமிழர்களின் அன்றாட வாழ்க்கையில் செல்வாக்குச் செலுத்தின. ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி அதிகாரத்தின் மீதான ஈடுபாடு காரணமாக ஆங்கில மொழியைக் கற்று, அரசியந்திரத்தில் பங்கேற்றிட முயன்ற பார்ப்பனர் உள்ளிட்ட உயர் சாதியினரின் எண்ணிக்கை, கணிசமாகப் பெருகியது. அதேவேளையில் ஆங்கில இலக்கியப் படைப்புகள் உன்னதமானவை என்ற கருத்தியல், ஓரளவு ஆங்கிலக்கல்வி கற்றவர்களிடம் பரவலானது. அன்றைய காலகட்டத்தில் செய்யுளில் எழுதுவதுதான் புலமைமிக்கது என்ற பொதுப்புத்தி, தமிழ்ப்

பண்டிதர்களிடம் பரவலாக இருந்தது. பெரும்பாலான பண்டிதர்கள் உரைநடையில் எழுதுவதைப் புலமைக் குறைவாகக் கருதினர்; தமிழ் உரைநடை எழுதிடச் சிரமப்பட்டனர். தமிழகத்தில் திண்ணைப் பள்ளிகள் வழக்கிலிருந்தபோது, ஆங்கிலேயரின் புதிய கல்விமுறை அறிமுகமானது. குறிப்பாக 1857 இல் தொடங்கப்பட்ட சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், புதிய வகைப்பட்ட கல்வி கற்றலைப் பரவலாக்கியது. இத்தகு சூழலில்தான் நீதிமன்றத்தில் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும், பின்னர் 'முன்சீப்' என்ற நீதியரசராகவும் விளங்கிய மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை, தமிழின் முதல் நாவலான 'பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்' படைப்பை 1879 ஆம் ஆண்டில் எழுதினார். வசனத்தில் நீண்ட கதை சொல்கிற மனநிலை, பிள்ளைக்கு எப்படி உருவானது என்பது முக்கியமான கேள்வி. நாவலின் முதல் பதிப்புக்குப் பிள்ளை ஆங்கிலத்தில் எழுதியிருக்கிற முன்னுரை, ஆய்விற்சூரியது. "தமிழில் உரைநடை நூல்கள் இல்லையென்பது ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது. இந்தக் குறையை நீக்கும் நோக்கத்துடன்தான் இந்தக் கற்பனை நூலை எழுத முன்வந்தேன். மேலும், ஏற்கனவே வெளிவந்துள்ள எனது நூல்களான நீதி நூல், பெண்மதி மாலை, சமரசக் கீர்த்தனை ஆகியவற்றில் குறிப்பிட்டிருக்கிற அறநெறிக் கொள்கைகளுக்குச் சான்றுகள் காட்டவும் தான் இந்த நாவலை எழுதினேன்." தமிழில் உரைநடை நூல் இல்லை என்ற குறையைப் போக்கிடவும், அறநெறிகளுக்குச் சான்றுகள் காட்டவும் தான் நாவல் என்ற புதிய இலக்கிய வகைமையில் எழுதியதாகப் பிள்ளை தரும் ஒப்புதல், கவனத்திற்குரியது.

தமிழில் கதைசொல்கிற மரபில் அதியற்புதப் புனைவென்றாலும் முன்னொரு காலத்தில் நடந்த கதை என்று சொல்கிற வழக்கு, பெரிதும் நிலவியது. இந்தப் போக்கினை இந்தியக் கதையாடலின் பொதுத்தன்மையானதாகக் கருத முடியும். எடுத்துக்காட்டாக மகாபாரதம் கற்பனைக் கதையல்ல என்றும், கி.மு. 1000த்தில் நடைபெற்ற உண்மைச் சம்பவம் என்றும் சராசரி இந்தியர்கள் நம்புகின்றனர். வைதிக சநாதன மதத்தின் மேலாதிக்கத்தை இந்தியாவில் வாழ்கிற பாமரரிடம் பரவலாக்கிட அன்றும் இன்றும் இதிகாசங்கள் பயன்படுகின்றன. இடைக்காலத்தில் கடவுள்களை முன்வைத்துக் கட்டுக்கதைகள் நிரம்பிய புராணங்கள், அதிக எண்ணிக்கையில் எழுதப்பட்டன. புராணம் என்ற சொல்லுக்குக் 'கடந்த காலத்தின் கதை' என்று பொருள். அந்த மரபில் கதைசொல்லி, பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் நாவலையும் முன்னர் நடந்த கதைபோலச் சொல்லியுள்ளார். நம்ப முடியாத சம்பவங்கள் நிரம்பிய புராணங்களின் அதியற்புதப் புனைவுகளுடன் ஒப்பிடும்போது, முன்னொரு காலத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்வுகளின் தொகுப்பு என்று நாவலைச் சொல்வதற்கான சாத்தியமுள்ளது.

பிரதாப முதலியார் என்ற தனிமனிதனின் வாழ்க்கை வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள நாவல், ஒற்றைத்தன்மையான போக்கில் விவரிக்கப்படவில்லை. ஏகப்பட்ட கதைகளின் தொகுப்பாகச் சொல்லப்பட்டுள்ள பிரதியில் யதார்த்தக் கதைசொல்லலுக்கு முக்கியத்துவம் இல்லை. கதைக்குள் கதையாக விவரிக்கப்படும்போது மூலக்கதையிலிருந்து விலகினாலும், மீண்டும் எடுத்துரைப்பியலாகக் கதை சொல்லப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய கதைசொல்லல் முறையானது இந்தியக் கதைசொல்லல் மரபிலிருந்து எடுக்கப்பட்டதாகும். நாவலில் கதையாடல் சூழலுக்குத் தக்கவாறு வெவ்வேறு பாத்திரங்கள் கதை சொல்கின்றன. அன்றைய காலகட்டத்தில் வழக்கிலிருந்த நாட்டார் வாய்மொழிக் கதைகள், கர்ண பரம்பரைக் கதைகள், செவிவழிக் கதைகள், பஞ்சதந்திரக் கதைகள், விக்கிரமாதித்யன் கதை போன்ற பல்வேறு கதைகள், தாராளமாக நாவல் ஆக்கத்தில் பயன்பட்டுள்ளன. கதைசொல்லல் முறையில் கதைக்குள் கதையாக விரிந்திடும் பல்வேறு கதைகளும், துணுக்குகளும், நகைச்சுவைச் சம்பவங்களும் பிரதியைச் சுவராசியமானதாகியுள்ளன. வேடிக்கைக் கதைகள், கேலியான கதைகள் என விவரிக்கப்பட்டுள்ள பிரதியில் மையத்திற்கு முக்கியத்துவம் இல்லை. கதைசொல்லி கதை சொல்கிறபோது, மூலக்கதையைவிட்டு விலகி, குட்டிக் கதைகளால் நிரம்பிய ஓர் இயல் தனித்து இருக்கிறது. நாவலின் இரண்டாம் இயல் முழுவதும் பிரதாப முதலி சொல்லியுள்ள வேடிக்கைக் கதைகளும், சொந்த அனுபவக் கதைகளும் என 22 கதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. வாசகர்களுக்குக் குறுங்கதைகள் மூலம் உற்சாகம் அளிப்பதுதான் பிள்ளையின் நோக்கமாக இருக்கிறது.

ஆங்கில நாவல்களை வாசித்துள்ள வேதநாயகம் பிள்ளை, நவீன வடிவமான நாவல் மூலம் கதை சொல்லும்போது, மேலைநாட்டு நாவல் வடிவத்தைப் பின்பற்றாமல், சுயேச்சையான முறையில் பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் நாவலை எழுதியுள்ளார். அவர், நாவலின் முன்னுரையில் இத்தகைய கதைசொல்லல் முறையைத் தேர்ந்தெடுத்தமைக்கான காரணத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர், விக்கிரமபுரி நாட்டில் பிரதாப முதலி எதிர்கொண்ட விநோதமான வழக்குகளும், சிக்கல்களும், ஆண் வேடமிட்ட ரூனாம்பாள் அரசியானதும் என விவரிக்கப்பட்டுள்ள கதை, ராஜா ராணிகள் பற்றிப் படிப்பதில் ஆர்வமுடைய இந்திய வாசகர்களைத் திருப்தி செய்வதற்காக எழுதப்பட்டுள்ளது என்கிறார். பிள்ளை, தன்னுடைய நாவலின் வாசகர்கள் யார் என்ற புரிதலுடன்தான் கதையைச் சொல்லத் தொடங்கியுள்ளார்.

நாவல் என்ற புதிய வடிவில் கதை சொல்ல முயன்ற பிள்ளைக்குப் பருண்மையான அரசியல் நோக்கம் இருக்கிறது. பிள்ளை, நாவல் எழுதியதற்கான தனது நோக்கத்தை ரூனாம்பாள் பாத்திரம் மூலம்

குறிப்பிட்டுள்ளார்: “இங்கிலீஷ், பிரான்சு முதலிய பாஷைகளைப் போலத் தமிழில் வசனகாவியங்கள் இல்லாமலிருப்பது, பெருங் குறைவென்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்கிறோம். அந்தக் குறைவைப் பரிகரிப்பதற்காகத்தான் எல்லாரும் ராஜபாஷைகளுந் தமிழ் கலந்து படிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். ராஜபாஷைகளும் சுதேச பாஷைகளும் நன்றாக உணர்ந்தவர்கள் மட்டும் உத்தமமான வசனகாவியங்களை எழுதக் கூடுமேயல்லாது இதரர்கள் எழுதக் கூடுமா? வசன காவியங்களால் ஜனங்கள் திருந்த வேண்டுமேயல்லாது, செய்யுட்களைப் படித்துத் திருந்துவது அசாத்தியமல்லவா? ஐரோப்பிய பாஷைகளில் வசனகாவியங்கள் இல்லாமலிருக்குமானால் அந்தத் தேசங்கள் நாகரிகமும் நற்பாங்கும் அடைந்திருக்கக் கூடுமா? அப்படியே நம்முடைய சுயபாஷைகளில் வசனகாவியங்கள் இல்லாமலிருக்கிறவரையில் இந்தத் தேசம் சரியான சீர்திருத்தம் அடையாதென்பது நிச்சயம்.” நாவல் இலக்கிய வடிவத்தை வசன காவியம் என்று குறிப்பிடுவதிலிருந்து, உரைநடைப் படைப்பு, செய்யுள் மரபின் தொடர்ச்சி என்ற பிள்ளையின் கருத்து புலப்படுகிறது. இந்திய நாட்டின் நாகரிகமும், நற்பாங்கும் வசன காவியத்தின் அடிப்படையிலானவை என்று மேலைநாடுகளுடன் ஒப்பீட்டுநிலையில் ஞானாம்பாள் சொல்வது, நாவல் இலக்கிய வடிவத்தின் தேவையையும், முக்கியத்துவத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது. வெறுமனே கதை சொல்வது மட்டும் பிள்ளையின் நோக்கமன்று; கதையின் வழியாகத் தமிழர் வாழ்க்கை குறித்த விசாரணையையும், விமர்சனத்தையும் முன்வைத்துள்ளார்.

நாவலின் தொடக்க வரிகள், கதையாடல் நிகழ்ந்த காலத்தைக் கண்டறிந்திட உதவுகின்றன. ஒருவகையில் உண்மையில் நிகழ்ந்த சம்பவம் என்ற புரிதலை வாசிப்பில் உருவாக்குவது நாவலாசிரியரின் நோக்கமாக இருக்கிறது. “இந்தத் தேசம் இங்கிலீஷ் துரைத்தனத்தார் சுவாதினமாகிச் சில காலத்திற்குப் பின்பு, சத்தியபுரி என்னும் ஊரிலே, தொண்டை மண்டல முதலிமார் குலத்திலே நான் பிறந்தேன். என் பாட்டனாராகிய ஏகாம்பர முதலியார், இந்தத் தேசத்தை ஆண்ட நவாபுகளிடத்தில் திவான் உத்தியோகஞ் செய்து, அளவற்ற ஆஸ்திகளையும், பூஸ்திகளையும் சம்பாதித்தார்.” கதைசொல்லியின் பாட்டனார் ஏகாம்பர முதலியார், ஆற்காடு நவாபின் ஆட்சிக் காலத்தைச் சேர்ந்தவர். மூன்று தலைமுறையினர் வாழ்க்கைக் கதைகளால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற நாவல், நவாபுகளின் காலத்தில் தொடங்குகிறது. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் நவாபுகளின் ஆட்சியின்போது, பிரிட்டிஷாரின் அதிகாரம் மெல்ல வலுவடைந்து கொண்டிருந்தது. அந்தக் காலகட்டத்தில் தெருவில் குதிரையில் பயணித்த இஸ்லாமியன் கீழே விழுந்து, மயக்கமடைந்தான். அங்கிருந்தவர்கள், “அவன் யாரோ

பிரதாபமுதலியார் சரித்திரம்

(முதல் தமிழ் நாவல்)

மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை

பிரதாபமுதலியார் சரித்திரம்
(முதல் தமிழ் நாவல்)
மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை
வெளியீடு: நியூ செஞ்சுரி பூக் ஹவுஸ்
விலை: ரூ.150/-

பக்கிரி, அவனைத் தொட்டால் ஜாதிப் பிரஷ்டத்துவம் உண்டாகும்” என்று சொல்லிக்கொண்டு அப்பால் போய் விட்டார்கள். உடல் நலமற்றிருக்கிற இஸ்லாமியனைத் தொட்டால் சாதியிலிருந்து விலக்கப்படும் நிலை என்பது வைதிக சநாதனத்தின் ஆதிக்கத்தைக் காட்டுகிறது. கதைசொல்லியின் பாட்டனார், தொண்டை மண்டல முதலியார் சாதியைச் சார்ந்தவர் எனினும் சாதிய விலக்கைப் பொருட்படுத்தாமல் பக்கிரிக்கு உதவினார். நாட்டையாண்ட நவாப்தான் பக்கிரியாகக் குதிரையில் வந்தவர். அதனால் ஏகாம்பர முதலியார், நாட்டின் திவானாக நியமிக்கப்பட்டார். ஆட்சியின் முக்கியப் பொறுப்பான திவானாக ஒருவர் நியமிக்கப்படுவதற்குக் கல்வி, நிர்வாகத்திறன், அந்தஸ்து போன்றவை தேவை இல்லை என்பது திவான் நியமனத்தில் இருந்து தெரிகிறது. அதிகாரத்தில் இருக்கிற நவாப் ஏன் ஒற்றையாகக் குதிரையில் வந்தார் என்ற கேள்விக்குக் கதையில் இடமில்லை. சரி, போகட்டும். நாட்டார் கதைகளில் ஒருவருக்குத் திடீரென அதிர்ஷ்டம் எப்படியாவது வரும். அந்த மரபில் கதைசொல்லியின் தாத்தாவான ஏகாம்பர முதலிக்குத் திவான் பதவி கிடைத்திருக்கிறது. அப்புறம் என்ன? அவருக்கு ஏகப்பட்ட சொத்தும் பொருளும் குவிந்தன. நாவலின்

தொடக்கம் கட்டுக்கதையாக விரிந்தாலும், வைதிக சமயத்திற்கு எதிரான சமூகச் சூழல், பதிவாகியுள்ளது.

வேதநாயகம் பிள்ளையின் பெற்றோர் கிறிஸ்தவ சமயத்தினர். கிறிஸ்தவப் பின்புலத்தில் வளர்ந்து, கல்வி பயின்ற பிள்ளை, மாயவரத்தில் மாவட்ட முன்சீப்பாகப் பணியாற்றியபோது, 1873 ஆம் ஆண்டில் திருவருள் அந்தாதி, திருவருள் மாலை, தேவமாதா அந்தாதி ஆகிய செய்யுள் நூல்களைக் கிறிஸ்துவைத் துதித்தும், கிறிஸ்துவ வரலாற்றைப் போற்றியும் எழுதியுள்ளார். ஆங்கிலேயரின் காலனிய ஆட்சி குறித்துப் பிள்ளைக்கு உடன்பாடான மனநிலைதான் இருந்தது. பிள்ளை, ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்திய அரசாங்கத்தை எதிர்க்கவோ, விமர்சிக்கவோ, கண்டனம் செய்யவோ பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் நாவலில் எந்தவொரு இடத்திலும் முயலவில்லை. கிறிஸ்தவ சமய நெறிகள், விவிலிய வாசகங்கள் போன்றவை நாவலில் இடம் பெற்றுள்ளன. அதேவேளையில் வைதிக சமயத்திற்கு எதிரான கருத்துகளைப் பாத்திரங்களின் மூலம் நாவலில் பிள்ளை பதிவாக்கியுள்ளார். அன்றைய காலகட்டத்தில் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியில் மறு தருமத்தின் அடிப்படையிலான வைதிக சநாதன தருமம் விமர்சனத்திற்குள்ளானது; இதுவரை சமூக அடுக்கின் உச்சியில் வசதியாக இருந்த பார்ப்பனர்களின் நிலை கேள்விக்குள்ளானது. குறிப்பாகப் பிறப்பின் அடிப்படையில் உயர்வு, தாழ்வு கற்பித்த வருணாசிரமத்தை எதிர்த்திடும் போக்கு உருவாகிப் பரவலானது. தமிழகத்தில் சாதிய மேல் X கீழ் அமைப்பில் இருந்த பார்ப்பனர், பிள்ளைமார், முதலியார் போன்ற உயர் சாதியினருக்கு இடையில் நிலவிய சமூக அடையாளத்திற்கான முரண்பாடுகள் கூர்மையடைந்தன. சமூக அமைப்பில் பார்ப்பனர் வகித்த உயரிய இடத்தைக் கைப்பற்றிட பிள்ளைமார் போன்ற உயர்சாதியினர் முயன்றனர். பிள்ளைமார் X பார்ப்பனர் எதிர்கொண்ட அரசியல் அதிகாரப் போட்டி, நாவலின் கதையாடலில் அழுத்தமாகப் பதிவாகியுள்ளது.

நாவலின் முதல் பத்து இயல்களில் கல்வியின் முக்கியத்துவம் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. கல்வி குறித்த பிரசங்கம் வெவ்வேறு வழிகளில் வெளிப்பட்டுள்ளது. பிள்ளைக்குக் கல்வியின் மீதான அக்கறை காரணமாக கதைமாந்தர்கள், கல்வி கற்றல் பற்றிய விவரிப்பு, பத்து இயல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. ஏழு வயதுச் சிறுவனான பிரதாப முதலியிடம் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போக விருப்பமா? என அவனுடைய தந்தையாரான கனகாசல முதலியார் கேட்பது, வேடிக்கையாக இருக்கிறது. அப்போது அவன், “ஐயா, நானும் படிக்க வேண்டுமா? எனக்கிருக்கிற சுயபுத்தி போதாதா? ஏழைகள் ஜீவனஞ்செய்து பிழைக்க வேண்டியதற்காக அவர்களுக்குக் கல்வி அவசியந்தான்! நான் படிக்க வேண்டிய அவசியமென்ன? ஏதாவது வாசிக்க வேண்டியிருந்தால் வாசிக்கவும், எழுத வேண்டி-

யிருந்தால் எழுதவும், நமக்குக் காரியஸ்தர்கள் இல்லையா? கணக்கர்களில்லையா?” என்றான். அவனுடைய பேச்சைக் கேட்ட பாட்டி உள்ளிட்ட பலரும் பாராட்டுகின்றனர். ஆனால், அவனுடைய அம்மா சுந்தரத்தண்ணியின் நீண்ட அறிவுரையைக் கேட்டு, வீட்டில் ஆசிரியரிடம் பாடம் கேட்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. பிரதாப முதலியின் சேட்டைகளைப் பொறுக்க முடியாமல், பன்னிரண்டு ஆசிரியர்கள் விலகிப்போய் விட்டனர். அன்றைய காலகட்டத்தில் ஆசிரியர்களின் அவலநிலைக்கு எடுத்துக்காட்டாகப் பிரதாப முதலியின் கல்வி கற்றல் சூழல் அமைந்திருந்தது. முதலியின் உறவுக்காரர் சிறுமியான ஞானாம்பாள் கல்வியில் சிறந்து விளங்கினாள். அவளுடைய கல்வியறிவைக் கண்டு பிரதாப முதலி வருத்தப்பட்டபோது, தேறுதலாகச் சொன்னாள்: “ஸ்திரீகள் எவ்வளவு படித்தாலும் புருஷர்களை வெல்ல மாட்டார்கள்; ஸ்திரீகள் சொற்ப காலத்தில் வளர்ந்து, புஷ்பித்து, சீக்கிரத்தில் கெட்டுப்போகிற செடிகளுக்குச் சமானமாயிருக்கிறார்கள்...” பெண்களைக் கல்வி கற்றவர்களாகவும், பொது விஷயத்தில் அக்கறை மிக்கவர்களாகவும் சித்திரித்திருக்கிற கதையாடலின் மையப் போக்கில், ஞானாம்பாள் பேச்சை எப்படிப் பொருத்துவது என்ற கேள்வி தோன்றுகிறது. கல்வி கற்றலில் பின்தங்கியிருந்த முதலிக்கு ஏற்பட்டிருந்த தாழ்வு மனநிலையைப் போக்குவதற்காக ஞானாம்பாள், பெண்களை மட்டமாகச் சொல்லியிருக்க வாய்ப்புண்டு.

சோதிடம் பொய், சாஸ்திரம் பொய் என்று அழுத்தமாகப் பிள்ளையின் கருத்துகள் நாவலில் பதிவாகியுள்ளன. பிரதாப முதலியும், ஞானாம்பாளும் வெளித்திண்ணையில் அமர்ந்து பாடம் படிக்கையில், அங்கு வந்த ஜோதிட சாஸ்திரியார், தன்னைப் பற்றி வீண் பெருமையாகப் பேசியதுடன், கரடி, புலி போன்ற கொடிய விலங்குகளின் வாய்களை மந்திரத்தால் கட்டி விடுவேன் என்று தற்பெருமையாகப் பேசினார். அப்பொழுது அருகில் கட்டியிருந்த வேட்டை நாய், சங்கிலியை அறுத்துக்கொண்டு, சாஸ்திரியின்மீது பாய்ந்து கடித்தது. நாயிடமிருந்து சாஸ்திரியைக் காப்பாற்றிய ஆசிரியர், மந்திரத்தால் நாயின் வாயைக் கட்ட முடியாதா? என்றார். அதற்கு சாஸ்திரியார் சொல்கிறார்: “எங்கள் வித்தையெல்லாம் சுத்தப்பொய்; உலகத்தில் உதர நிமித்தமாக பலபேர் பல வேஷங்கள் பூண்டுகொண்டு ஜீவிக்கிறார்கள்; அப்படியே நானும் இந்த வேஷம் போட்டுக்கொண்டு திரிகிறேன்... எனக்கு நாலு புத்திரிகள்; சாஸ்திர சகுனங்கள் பார்த்து, சாதகங்கள் பார்த்து, பொருத்த நிமித்தங்கள் பார்த்து, அவர்களைக் கல்யாணஞ் செய்து கொடுத்தேன். அவர்கள் நாலு பேரும் அமங்கலியாகி விட்டார்கள்...” சாஸ்திரியின் வாக்குமூலத்தின் வழியாகச் சாதகம், சோதிடம் என்ற பெயரில் எதிர்காலப் பலன்களைச் சொல்கிற செயல் பொய்யானது என்று பிள்ளை நிறுவிட முயலுகிறார்.

ஆசிரியர், சோதிடம் பொய்யென்று நிரூபிக்கும் வகையில், எதிர்காலம் குறித்த தீர்க்கதரிசனத்தைச் சாஸ்திரி போன்ற சர்வ மூடர்கள், கோணங்கிக்காரர்கள், குறத்திகள் போன்றவர்களுக்குச் சுவாமி கொடுத்திருப்பாரா? என்கிறார். மேலும் அவர், அசேதன ஜந்துக்களாகிய பல்லிகளுக்கும், பட்சிகளுக்கும் எப்படி எதிர்காலத்தை முன்னறிவிக்க முடியும் என்று கேள்வியை முன்வைக்கிறார். தஞ்சை நகரில் வசித்த சுப்பையனுக்கு இரு புதல்வர்கள். மூத்தவனின் ஜாதகபலன் தகப்பனுக்கு ஆகாதென்று குறிக்கப்பட்டதை அறிந்த தகப்பன் அவனைக் குழந்தைப் பருவத்தில் இருந்து புறக்கணிக்கிறான். ஆனால் அவன் நெருப்பில் சிக்கியபோது, மூத்தவன்தான் காப்பாற்றினான் என்ற கதையின் மூலம் ஜாதகபலன் போலியானதென்று நாவல் சித்திரிக்கிறது. பிள்ளை, ஆங்கிலேயரின் தொடர்பினால் அன்றைக்கு நிலவிய மூடநம்பிக்கைகளை விமர்சிக்கும்வகையில் பல சம்பவங்களை நாவலில் எழுதியுள்ளார். சாஸ்திர சம்பிரதாயம் என்ற பெயரில் அறியாமையில் மூழ்கியிருந்த தமிழ்ச் சமூகத்தில் நாவல் மூலம் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதே பிள்ளையின் நோக்கமாகும்.

பிரதாப முதலியாரின் வீட்டுக்குப் பின்புறம் பல்லாண்டுகளாக மனிதர்கள் புழங்கிடாத மண்டபமும், அதைச் சுற்றிலும் அடர்த்தியான காடும் இருந்தன. அந்த மண்டபத்தில் தற்கொலை செய்துகொண்டவன், பிசாசு வடிவில் இருப்பதாகவும், விநோதமான ஒலிகள் கேட்பதாகவும் நிலவிய நம்பிக்கை காரணமாகப் பகலில்கூட அங்கே செல்வதற்குப் பயந்தனர். மனப் பேய் தவிர வேறு பேய் இல்லை என்று சொன்ன ஆசிரியர், பிரதாப முதலியின் கையைப் பிடித்து இழுத்துக்கொண்டு காட்டுக்குள் போனார். பேய் என்று எதுவும் இல்லை என்று பிரதாப முதலி சிறுவனாக இருக்கும்போதிலே அறிந்துகொண்டான். பேய், பிசாசு, முனி என்று தீய ஆவிகளுக்குப் பயந்து, பெரும்பாலானோர் நடுங்கிக்கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில், அவையெல்லாம் இல்லையென்று ஆசிரியர் பாத்திரம் மூலம் கதைத்த பிள்ளை, உண்மையிலேயே சமூக சீர்திருத்தவாதிதான்.

பிரதாப முதலிக்கும், ஞானாம்பாளுக்கும் போதித்த ஆசிரியர், இதுவரை கற்றது புத்தக அறிவு. பாடசாலையை விட்டபிறகுதான் படிப்பு ஆரம்பமாகிறது என்று கூறிய அறிவுரை, நடைமுறை வாழ்க்கைக்குப் பொருத்தமானது. மேலும் அவர், “கல்வியின் பிரயோஜனம் எல்லாங்கூடி கடவுளை அறிவதுதான்... கல்விமானுக்குத் தெய்வபக்தியே சிறந்த பூஷணமாயிருக்கின்றது... அவருடைய கிருபை இல்லாவிட்டால் ஒரு நிமிஷம் நாம் சீவிக்கக்கூடுமா? அவர் நம்மை அசைக்காமல் அசையக்கூடுமா?...” என நெடிய பிரசங்கம் செய்தார். பொருளாதாரரீதியில் வசதியானவர்களின் தயவை எதிர்பார்த்திருக்கிற

ஆசிரியர், கடவுள் பற்றிக் கூறிய சேதிகள், வேதாகமத்தின் சொற்கள்.

சென்னை நகரில் தர்ம சத்திரத்தில் உணவு சமைத்து விற்று வாழ்ந்த ஏழைப் பார்ப்பனரான சுப்பையனின் மகனான அனந்தையன் பள்ளிக்கூடத்தில் ஆங்கிலத்தைக் கற்றதனால் தன்னைப் பெரிய ஆளாக நினைத்துக்கொண்டான். அற்பப் படிப்பாளியான அனந்தையனின் இழிவான செயல்கள் குறித்து தேவராஜப் பிள்ளை சொன்ன கதை, கவனத்திற்குரியது. அனந்தையன் எப்பொழுதும் ஆங்கிலத்தில் பேசுதல், பல் விளக்காமல் இருத்தல், குளிக்காமல் இருத்தல், சுருட்டுக் குடித்தல், வாயில் புகையிலையைத் திணித்தல், கள், சாராயம் குடித்தல் போன்றவற்றை விருப்பத்துடன் செய்தான். ஆங்கிலேயரிடம் வேலை செய்த வேலைக்காரர்கள், சமையல்காரர்கள், வசதியற்ற சட்டைக்காரர்கள் என்று அழைக்கப்பட்ட ஆங்கிலோ இந்தியர்களுடன் அனந்தையன் எப்பொழுதும் சேர்ந்திருந்தான். லெக்கி எல், ஸ்டீபன், பெயின், டார்வின், கம்டிஎச், மில், ஹெர்பர்ட், ஸ்பென்ஸர், ஹக்ஸ்லி, ஹ்யூம், காலின்ஸ், டிண்டால், வால்டேர் போன்ற வேத விரோதிகளுடைய கிரந்தங்களை அவன் படித்ததினால் தெய்வம் இல்லை; வேதம் இல்லை; பாவபுண்ணியங்கள் இல்லை; நரகம் மோட்சம் இல்லை; உலக சுகமே சுகமென்கிற சித்தாந்தம் உள்ளவனானான்.” அவனுக்குத் தாலுகா முன்சீப் பணி கிடைத்தவுடன் தனது பெற்றோரையும் குடும்பத்தினரையும் புறக்கணித்தான். இறுதியில் வேலையும் போய், சொத்தும் இழந்து, மனைவியும் பிரிந்துபோன பிறகு உடல் நலக்குறைவினால் துயரமடைந்தான். ஆங்கில மொழியைக் கற்றதனால் எல்லாம் தெரிந்ததுபோல நடக்கிறவனின் அற்பச் செயல்களை விளக்குவதற்குப் பார்ப்பனர் சாதியைச் சார்ந்த அனந்தையனின் கதை சொல்லப்பட்டிருப்பதில் நுண்ணரசியல் உள்ளது. ஆங்கிலேயரின் விசுவாசியாகி அவர்களைப் போற்றி, உயர் பதவிகளைப் பெற்றுச் சௌகரியமான வாழ்க்கை வாழ்வதில் உயர் சாதியினரான பிள்ளை, பார்ப்பனர் இடையில் நிலவிய மோதுதல்தான், அனந்தையன் கதையின் அடிப்படை என்றார். ஆங்கிலேயரின் காலனிய ஆட்சியின்மீது நம்பிக்கை வைத்திருந்த பிள்ளை, ஆங்கிலேயரைப் போலச் செயல்பட்ட இந்தியர்கள் குறித்து எதிர் மனநிலையுடனும், கண்டனத்துடனும் இருந்தார். வால்டேர், டார்வின் போன்றோர் எழுதிய காத்திரமான புத்தகங்களை வேதத்திற்கு எதிரானவை என்றும், அவற்றை வாசித்ததனால் நாத்திகனாக மரிய அனந்தையன் கேடான செயல்களைச் செய்தான் என்றும் கதைக்கிற பிள்ளையின் குரலில் கிறிஸ்தவ மத அடிப்படைவாதம் பொதிந்துள்ளது. வறுமையில் வாடிய சுப்பையனின் மகனான அனந்தையன், அந்தச் சூழலிலிருந்து மீள்வதற்காகக் கற்ற ஆங்கிலக் கல்வியும்,

வாசித்த புத்தகங்களும் அவனைச் சீரழித்து விட்டன என்ற கிளைக்கதையைத் தேவராஜப் பிள்ளை சொல்வது உள் நோக்கமுடையது. ஆங்கிலக் கல்வி கற்றல், ஆங்கிலேயர் போல நடத்தல் குறித்த எதிர்மறையான கருத்துகளைப் பாமரரிடம் உருவாக்கிடுவதற்காக அனந்தையன் கதை பயன்பட்டுள்ளது.

தையற்காரனிடமிருந்து ஒரு ரூபாய் திருடியதற்காக ஒரு காதை இழந்த திருடன், விசாரணைக்காகத் தேவராஜப்பிள்ளை முன்னர் நிறுத்தப்பட்டான். அப்பொழுது குடும்பத்தினரின் பட்டினி, வறுமை காரணமாக வேறு வழியில்லாமல் திருடியதாகக் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்ட திருடன் பேசிய பேச்சு, அன்றைய சமூகம் குறித்த குறுக்குவெட்டுத் தோற்றம். ஒரு திருடன் புத்திசாலித்தனமாகச் சமூகத்தை விமர்சித்து இப்படியெல்லாம் விரிவாகப் பேசுவது, நாட்டார் கதைசொல்லல் மரபில் சாதாரணம். அந்தத் திருடன் சொன்ன அன்றைய சமூகத்தில் நடைபெறும் திருட்டுகள், கபடங்களில் சில:

பிறரிடம் பணத்தை லட்சக்கணக்கில் கடன் வாங்கிக்கொண்டு, திருப்பித் தராமல் ஏமாற்றுகிறவர்கள்.

அடுத்த நாட்டின் மீது படையெடுத்துக் கொலை செய்வதுடன், பொருட்களைக் கொள்ளையடிக்கிற மன்னர்கள்.

நீதிபதிகளுக்கு அரசாங்கம் போதுமான சம்பளம் கொடுத்தபோதிலும், வாதியிடமும் பிரதிவாதியிடமும் லஞ்சம் வாங்குதல்.

சில அதிகாரிகள் திருடர்களின் கொள்ளைப் பணத்தில் இருந்து பெரும் தொகையை லஞ்சமாகப் பெறுதல். சில அதிகாரிகள் அவர்களுடைய வீட்டில் அடிக்கடி நடத்துகிற கலியாணம், ருது சாந்தி, உபநயனம், பிதுர் சிரார்த்தம் மூலம் பெரிய அளவில் பணத்தைத் திரட்டுதல்.

துணி வியாபாரிகளின் ஏமாற்று வேலை, நவரத்தினக் கல் வியாபாரிகள் துண்டைப் போட்டுப் பேசும் பரிபாஷைகள், தங்க வேலை செய்கிற தட்டார்களின் களவாணித்தனம், கோவில் சொத்தைத் திருடுகிற அலுவலர்கள்.

பிள்ளை, திருடன் மூலம் அன்றைய சமூகத்தில் நிலவிய கேடுகளையும், அநியாயங்களையும் விமர்சித்துள்ளார். உபநயனம் என்ற பூணூல் போடுகிற வைதிகச் சடங்கு மூலம் பணத்தைத் தவறான வழிகளில் சம்பாதிக்கிற பார்ப்பன அதிகாரிகளின் கேடான செயல்களை அம்பலப்படுத்தியுள்ளார். ருது சாந்தி என்பது முதல் இரவு. அது, எப்படி அடிக்கடி நிகழும்? அதிகாரிகள் முதல் இரவைச் சொல்லி பணம் வசூலிப்பது நிகழ்ந்ததா? வேடிக்கையாக இருக்கிறது. பார்ப்பன அதிகாரிகள் மீதான பிள்ளையின் வெறுப்பு, ருது சாந்தி என்று எழுதிட வைத்துள்ளது. சரி, போகட்டும். வைதிக சநாதன நெறி, வருணாசிரமத் தருமம் என்றெல்லாம்

போதிக்கிற பார்ப்பனர் வேதம் ஓதுதல், யாகத்தீயை வளர்த்தால்தான் செய்ய வேண்டும். ஆனால், பார்ப்பனர்கள் ஆங்கிலேயரின் காலனியாதிக்கத்தில் ஆங்கிலம் பயின்று, அரசின் அதிகாரிகளாகி, எல்லோரையும் சுரண்டுவதற்குச் சடங்குகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். யார் ஆட்சியில் இருந்தாலும் அரசின் ஆதரவுடன் செயல்படுகிற பார்ப்பனர்களின் தந்திரமான செயல்பாடுகளைத் திருடன் மூலம் நாவலில் பதிவாக்கியுள்ளார், பிள்ளை. அந்த நிலைமை இன்றளவும் வெவ்வேறு வழிகளில் தொடர்கிறது. சமூக நீதி என்ற பெயரில் இட ஒதுக்கீட்டிற்காக ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினர் பல்லாண்டுகள் போராடிச் சில சலுகைகள் பெற்றிருக்கின்றனர். ஆனால் ஆண்டுக்குப் பத்து லட்சம் வருமானமுடைய பார்ப்பனர்களுக்கு 10% இட ஒதுக்கீட்டை எவ்விதமான போராட்டமும் நடைபெறாமல், மோடி தலைமையிலான பி.ஜே.பி. அரசு வழங்கியிருக்கிறது. அதுதான் வருணாசிரமத்தின் ஆதிக்கம். சரி, இருக்கட்டும்.

நாவலின் களம் பிரதாப முதலியின் பூர்வீகக் கதையில் தொடங்கி, பிறப்பு, வளர்ப்பு, கல்வி கற்றல், திருமணம், குடும்ப வாழ்க்கை என விரிந்துள்ளது. முதலியின் அன்னை சுந்தரத்தண்ணியும், மனைவி ஞானாம்பாளும் நாவலின் கதையாடலில் பிரச்சினையும், சிக்கலும் உருவாகும்போது, அவற்றைத் தீர்க்கிற வல்லமை பொருந்தியவர்களாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஞானாம்பாளாக்கும் பிரதாப முதலிக்கும் திருமணம் செய்வதற்காக நிச்சயதார்த்தம் நடைபெறுகிறது. அப்பொழுது சம்பந்தி சண்டை என்ற விஷயம் அரங்கேறியது. வீணாகப் பேசிய சம்பந்திகள் ஒருவருக்கொருவர் பகையாகினர். நிச்சயதார்த்தம் நின்று விட்டது. அப்புறம் கல்யாணம் தொடர்பாகப் பிள்ளை விவரிக்கிற சம்பவங்கள், முழுக்கப் புனைவாக உள்ளன. பிரதாப முதலி-ஞானாம்பாள் திருமணம் முடிந்த பின்னரும் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. கர்ப்பமடைந்துள்ள ஞானாம்பாளாக்கு முதல் பிரசவத்தில் ஆண் குழந்தை பிறக்குமென்று ஜாதகத்தில் இருக்கிறது. அந்தக் குழந்தையைத் தத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவளின் தந்தை சம்பந்த முதலியார் வலியுறுத்துகிறார். மீண்டும் சம்பந்திகளிடையில் சண்டை. இதனால் இருவரும் அவரவர் தந்தையாரின் வீட்டில் தங்குகின்றனர். இளம் வயதில் திருமணம் செய்துகொண்ட தம்பதியினர் மீது பெற்றோர் செலுத்தும் ஆதிக்கமும், அதிகாரமும் அன்றைய காலகட்டத்தில் சாதாரண விஷயமாக இருந்திருக்கிறது. வயதானவர்களின் அடாவடி மனநிலைக்குக் குழந்தைகளின் கல்யாணமும், குடும்ப வாழ்க்கையும் இலக்காகியுள்ளது.

அற்பப் படிப்பினால் ஆங்கிலேயரைப் போல வாழ முயன்ற அனந்தையனின் அரசு வேலை பறிக்கப்பட்டதற்குக் காரணம் அவன் தனது

குடும்பத்தைப் பராமரிக்காமல் இருந்ததுதான் என்று கதைத்த தேவராஜப்பிள்ளை, தன் மகனுக்குத் திருமணம் செய்ய கலெக்டர், ரிவினியூ போர்டு அலுவலர்களுக்கு பல மனுக்கள் அனுப்பிவிட்டுக் காத்திருக்கிறார். பாளைப்பட்டுக் குடும்பத்தினர் தன்னிச்சையாகத் திருமணம் செய்துகொள்வதற்குச் சுதந்திரமற்ற நிலையில் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் வைத்திருப்பதைக் கதைசொல்லி கண்டிக்கவில்லை. பிள்ளையும் சம்பிரதாயம் என்ற சொல்லில் பிரிட்டிஷாரின் அதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறார். சிரேஸ்தார் என்ற அதிகாரியின் சதிக்கு உடந்தையாக கலெக்டரும், இரு விசாரணை அலுவலர்களும் செயல்பட்டு தேவராஜப்பிள்ளையும் அவருக்கு ஆதரவாகச் சாட்சி சொன்ன இரு நூறு சாட்சிகளையும் தீவாந்திரத் தண்டனைக்குட்படுத்துவதுடன், சொத்துக்களையும் பறிமுதல் செய்ய உத்தரவிட்டனர். அதைக் கேட்டுப் பெண்கள் அழுது புலம்பினர். சுந்தரத்தண்ணி, சென்னை நகருக்கு ஐநூறு வாகனங்களில் பெண்களுடன் சென்று கவர்னரைச் சந்தித்துப் பிரச்சினையை முன்வைத்தார். தமிழ்நாட்டில் சுமார் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பெண்கள் ஆவேசத்துடன் சென்ற எழுச்சியான முதல் ஊர்வலம் அதுதான். மரி வரும் தமிழக அரசியலில் பெண்களின் தன்னெழுச்சியான பயணமும், கவர்னரிடம் துணிச்சலாக நியாயத்தை எடுத்துரைத்த சம்பவமும் பிள்ளை காண விரும்பிய புனைவுக் காட்சிகள். பெண்களின் தகப்பனுக்குச் சமமானவராகக் கருதப்பட்ட ஆங்கிலேயரான பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் கவர்னர், பிரச்சினையை நியாயமாகத் தீர்த்து வைத்தார். அப்பொழுது அவர், ஸ்திரீகளும் குழந்தைகளும் நிரம்பிய அவையில் சுந்தரத்தண்ணி எழுந்து நின்றன்கொண்டு நியாய வாதம் செய்த காட்சியைப் படமாக வரையச் சொல்லியிருக்கிறேன் என்று பாராட்டினார். ஒருக்கால் அந்த ஓவியம் வரையப்பட்டிருந்தால், தமிழகத்தின் முதல் பெண்ணிய ஓவியமாக இருந்திருக்கும்.

கனகசபை கல்யாண விஷயத்தில் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள் தீர்ந்தபோது, அந்த நேரத்தில் இன்னும் மூன்று திருமணங்கள் நடக்கவிருந்தன என்று கதைசொல்லி சொல்கிறார். திருமணம், கணவன் - மனைவி பிரிவு என்று கதையை நீட்டித்துச் செல்வதில் பிள்ளைக்கு அதிக ஆர்வமிருக்கிறது. கனகசபை உள்ளிட்ட நால்வரின் திருமணம் இரவில் நடைபெற்றபோது, ஒரு மாப்பிள்ளை தாலி கட்டவில்லை என்ற விஷயம், பிராமணப் புரோகிதனுக்கு வீட்டுக்குப் போனதும் தெரிகிறது. கல்யாண வீட்டுக்குத் திரும்பிய புரோகிதன், பெண்கள் தூங்குகிற அறைக்குள் நுழைந்து ஒவ்வொரு பெண்ணின் கழுத்தையும் தடவி, தாலி இல்லாத ஒரு பெண்ணின் கழுத்தில் தாலியைக் கட்டி விட்டான். அந்தப் பெண் விதவை. பிள்ளை, இப்படிப்பட்ட விநோதமான சம்பவத்தைப் பகடியாக விவரித்திருப்பது, வெறுமனே

நகைச்சுவைக்காக மட்டும் இல்லை. வேறு ஏதோ நோக்கம் இருக்கிறது. புரோகிதனின் கை, நல்லவேளை பெண்களின் கழுத்துக்குக் கீழே இறங்கவும் இல்லை; பெண்களும் தூக்கத்தில் இருந்து விழிக்கவும் இல்லை. நாவலின் கதையாடல், திருமணம் தடைபடுவதும் பின்னர் நீங்குவதும் இன்பமும், துன்பமும் என விரிந்திருக்கிறது. ஒருவகையில் கல்யாணத்தை மையமாகக்கொண்டு நாவலின் கதைப் பின்னல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பிரதாப முதலி, காட்டுக்கு வேட்டைக்குச் சென்றபோது, காடு, மலைகள் சூழ்ந்த விக்கிரமபுரி என்ற நாட்டுக்கு வழி தவறிச் சென்றான். அந்த நாட்டில் அவன் ஏகப்பட்ட சிக்கல்களில் மாட்டிக்கொண்டு துயரப்பட்டான். அவனைத் தேடிக்காட்டுக்குச் சென்ற ஆண் வேடமிட்ட ஞானாம்பாளின் கழுத்தில் பட்டத்து யானை மாலையைப் போட, அவள் விக்கிரமபுரியின் மன்னனாகி ஆட்சி செய்தாள். முதலியும் ஞானாம்பாளும் மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தனர். முழுக்க நாட்டார் மரபில் சொல்லப்பட்டுள்ள விக்கிரமபுரி கிளைக்கையில் தர்க்கம் எதுவுமில்லை. பெண், ஆண் உடையில் மாறுவேடத்தில் வந்தால், ஒருவராலும் கண்டு பிடிக்க முடியாத காட்சிகள், இன்றைக்கும் தமிழ்த் திரைப்படங்களில் சாதாரணமாக இடம் பெறுகின்றன. ஞானாம்பாள் பாத்திரம் ஆண் வேடமிட்டு, அரசனாகி அரசாண்ட சாத்தியப்பாடு குறித்துப் பேசிட சொற்கள் எதுவுமில்லை. அவ்வளவுதான். பிள்ளை, விக்கிரமபுரியின் கல்வித்துறை, நீதித்துறை பற்றிய பேச்சுக்களின்போது, தாய் மொழியான தமிழ் மொழியின் முக்கியத்துவத்தை நுணுக்கமாக விவரித்துள்ளார். முழுக்கப் புனைவெனினும் நாவல் என்பது சமகாலத்தின் பிரச்சினைகளை விவாதிக்க வேண்டுமென்ற கருத்து, விக்கிரமபுரி கிளைக் கதையில் இடம் பெற்றுள்ளது.

ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியின்போது நிறுவப்பட்ட தமிழ் நீதிமன்றங்களில் சில வழக்கறிஞர்கள் தமிழில் வாதிடாமல், ஆங்கிலத்தில் வாதிடும் சூழல் குறித்து ஞானாம்பாள், வக்கீல்களிடம் பேசிய பேச்சு, இன்றையச் சூழலுக்கும் பொருத்தமாக இருக்கிறது. அவளுடைய உரை, நீதிமன்றத்தில் தமிழில் வாதிட வேண்டியதன் அவசியத்தை அழுத்தமாக எடுத்துரைக்கிறது. “தமிழ் நியாயபதி முன்பாக இங்கிலீஷில் வாதிக்கிற தமிழ் வக்கீல்கள் இந்தத் தமிழ்நாட்டையும், தமிழ் பாஷையையும், மற்ற வக்கீல்களையும், கட்சிக்காரர்களையும், சகல ஜனங்களையும் மெய்யாகவே அவமானப்படுத்துகிறார்.” நீதிமன்றத்தில் மொழிபெயர்ப்பாளராகப் பணியாற்றிய பிள்ளை, தான் எதிர்கொண்ட அனுபவங்களின் அடிப்படையில், மக்கள் மொழியில் வழக்காட வேண்டியதன் தேவையைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பிரிட்டிஷாரின் ஆட்சியதிகாரத்தில் ஆங்கில மொழி, உயரிய நிலையில் போற்றப்பட்டது. தமிழ் மொழி, இரண்டாம் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுப் புறக்கணிப்பிற்குள்ளாகியிருந்தது. ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்குச் சார்பானவரான பிள்ளை, தமிழ் மொழி ஒதுக்கப்படுகிற சூழலுக்கு எதிரான கருத்துகளை அழுத்தமாக நாவலில் பதிவாக்கியுள்ளார். தமிழ் மொழியைக் கற்க வேண்டியதன் அவசியத்தை ஞானாம்பாள் விரிவாகப் பேசியிருப்பது, மொழி அரசியல் வெளிப்பாடு. ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு போன்ற இராஜ பாஷைகளைக் கற்கிறவர் எண்ணிக்கை பெருகுவதும், தமிழ் போன்ற சுதேச பாஷையைக் கற்பதற்கான அரசின் ஆதரவு குறைவதும் என்ற சூழலின் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கிற சீரழிந்த அன்றையச் சூழல், நாவலில் சுட்டப்பட்டுள்ளது. தமிழ் மொழியைக் கைவிட்டு, பிற மொழியைக் கற்றலை உன்னதமானதாகக் கருதுகிற மனநிலை, அந்தக் காலத்திலே இருந்ததை அறிய முடிகிறது. “தமிழ்ப் பாஷையைப் பேசுகிறது வேப்பிலைக் கஷாயங் குடிப்பது போலிருக்கும். தமிழ் வார்த்தைகளைக் கேட்பதும் அவர்களுக்குக் கரணகரூமாகயிருக்கும். அவர்கள் தமிழ்ப் பாஷையைப் பேசினாலும் முக்காற்பக்கு இங்கிலீஷும் காற்பங்கு தமிழுமாகக் கலந்து பேசுவார்கள்.” பொதுப் புத்தியில் தமிழர்கள் ஆங்கில மொழிக்குத் தந்த முக்கியத்துவம் நுண்ணரசியலுடன் தொடர்புடையது. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம், உடலால் இந்தியனாகவும், மனதினால் ஆங்கிலேயனாகவும் வாழ்கிற இந்தியர்களை உருவாக்கிட ஆங்கில மொழியைக் கையாண்டது. ஆங்கிலேய அரசு தொடர்பான அனைத்து விஷயங்களும் உன்னதமானவை என்ற கருத்து, காலனிய ஆட்சிக்குச் சார்பான உடல்களைத் தயாரிக்க உதவியது. இந்நிலையில் நாவலாசிரியரான பிள்ளை, தமிழ் பற்றிய பேச்சுகளை ஞானாம்பாள் கதைமாந்தர் மூலம் உருவாக்கிட முயன்றிருப்பது, குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ் மொழியைப் படிக்காமல் புறக்கணிக்கிறவர்கள் குறித்து ஞானாம்பாள் சொன்ன கருத்துகள், மொழி அரசியலில் முக்கியமானவை. “தமிழ்ப் படிக்காதவர்கள் தமிழ்நாட்டில் வசிக்க யோக்கியர்கள் அல்ல. அவர்கள் எந்த ஊர்ப் பாஷைகளைப் படிக்கிறார்களோ, அந்த ஊரே அவர்களுக்குத் தகுந்த இடமாகையால், சுய பாஷையைப் படிக்காமல் இங்கிலீஷ் மட்டும் படிக்கிறவர்களை இங்கிலீஷ் தேசத்துக்கு அனுப்பி விடுவோம். பிரான்சு மட்டும் படிக்கிறவர்களை பாரீசுப் பட்டணத்துக்கு அனுப்புவோம். லத்தீனுக்கு... சமஸ்கிருதத்துக்கு... சொந்த ஊர் இல்லாதபடியால், அந்தப் பாஷைகளைப் படிக்கிறவர்களை அநாமகரணத் தீவுக்கு அனுப்புவோம்.” இன்றைக்கும் தமிழ்நாட்டில் பள்ளி, கல்லூரி போன்ற கல்வி நிறுவனங்களில் தமிழ் மொழியை ஒரு பாடமாக

எடுத்துப் படிக்காமல் பட்டம் பெறுகிற நிலைமை நிலவுகிறது. தாய் மொழியான தமிழ் வழியாக உயர்கல்வி பயிலுவது, நடைமுறையில் இல்லை. தமிழ் பயன்பாட்டுக்குரிய மொழி அல்ல என்று கருதுகிற மனநிலை, மேல்தட்டுத் தமிழர்களிடம் பரவலாகிக் கொண்டிருக்கிறது. வசதியான தமிழர்களின் குழந்தைகள் ஆங்கிலத்தில் பயிலுவதும், பேசுவதும் எனச் சூழல் மரியுள்ளது. அன்றைய காலகட்டத்தில் பிள்ளை, ஞானாம்பாள் பாத்திரம் மூலம் தமிழ் படிக்காதவர்கள் தமிழ்நாட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டுமெனக் குரல் கொடுத்திருப்பது புரட்சிகரமானது. தமிழ் நாட்டில் அரசினால் நடத்தப்படுகிற மருத்துவக் கல்லூரிகள், ஐ.ஐ.டி., அண்ணா பல்கலைக்கழகம் போன்ற உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் குறைந்த செலவில், மக்களின் வரிப்பணத்தில் படித்துப் பட்டம் பெற்று, மேலைநாடுகளுக்குப் போய் வேலையில் சேர்ந்து, அங்கேயே தங்கிவிடத் துடித்திடுவோர் எண்ணிக்கை பெருகிடும் இன்றையச் சூழலில், 1879இல் பிள்ளை, நாவலில் முன்வைத்த கருத்துகள் காத்திரமானவை.

நாவலில் பல்லக்கில் செல்லுதல், குதிரைச் சவாரி போன்றவை இடம் பெற்றுள்ளன. தாசில்தார், சிரேஸ்தார், கலெக்டர் போன்ற அதிகாரிகளுடன் கூடிய பிரிட்டிஷ் ஆட்சி நிர்வாக முறை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அந்த அதிகாரிகளின் செயல்பாடுகள் குறித்துப் பிள்ளைக்கு எப்பொழுதும் எதிர்மறையான கருத்துகள்தான். சுவர்க் கடிக்காரத்தின் மணி ஓசை, கதை நிகழ்ந்திடும் காலத்தை விடியற்காலம் நான்கு மணி, இராத்திரி எட்டு மணி என நாவலாசிரியர் குறித்துள்ளார். பொதுவாக நாவலின் கதையாடல் விவரணை, சமகாலத்துடன் இயைந்திருக்கிறது.

நாவலின் நிறைவில் கதைசொல்லியான பிள்ளைக்குக் கதையை முடிக்க மனமில்லாமல் திண்டாட்டம் ஏற்பட்டுள்ளது. கூத்துக் கலை நிகழ்த்து மரபில் இறுதியாக மங்களம் இசைக்கும்போது, பார்வையாளர்களையும் உள்ளடக்கிப் பேசுவது இயல்பு. அந்தவகையில் நாவலின் இறுதி வரிகள், வாசகர்களுடன் நேரடியாக உரையாடுகின்றன.

“இந்தச் சரித்திரத்திலே பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட பலரும் இந்த நிமிசம் வரையில் ஒரு குறையும் இல்லாமல் சுகஜீவிகளாயிருக்கிறார்கள். அப்படியே இதை வாசிக்கிறவர்கள் எல்லாரும் வச்சிர சரீரிகளாய் நித்திய மங்களமாய் வாழ்ந்திருக்கக் கடவார்கள்.”

இந்தியக் கதையாடல் மரபில் படைப்பு என்பது முன்னர் எப்பொழுதோ நடைபெற்ற சம்பவங்களின் பதிவு. பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் நாவலைப் புனைவு என்று நம்புவதும், நம்பாமல் இருப்பதும் வாசகர்களின் விருப்பம்.

நூல் அறிமுகம்

பெண்மை ஒரு வரம்

பொன்னீலன்

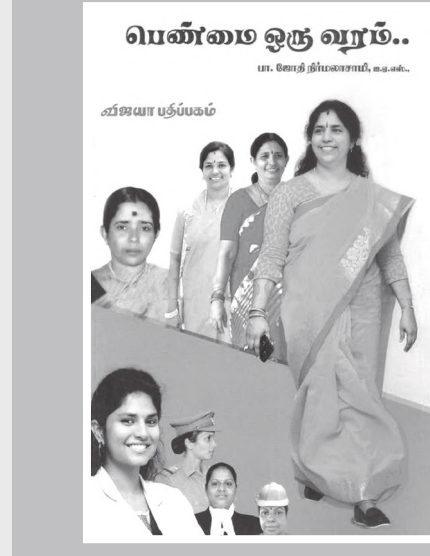
உடல்நலக் குறைவால் நான் சென்ற மாதம் மருத்துவமனையில் இருந்த காலத்தில், போழுதுபோக்கிற்காக நான்கு நூல்கள் எடுத்துச் சென்றிருந்தேன். பெண்மை ஒரு வரம் என்ற நூல் பா. ஜோதி நிர்மலா சாமி இ.ஆ.ப. அவர்கள் எழுதி, விஜயா பதிப்பகம் வெளியிட்டது. ஒரு தமிழ்ச் சிற்பியின் பயணம் என்னும் நூல் குமரி ஆதவன் அவர்களால் எழுதப்பட்டு நாஞ்சில் பதிப்பகம் வெளியிட்டது. நலம் தரும் நாற்பது என்றும் நூல் கோயில்பட்டி இரா. ராஜாராம் அவர்களால் எழுதப்பட்டு ஜீவா பதிப்பகம் வெளியிட்டது.

பா.ஜோதி நிர்மலா சாமி ஐ.எ.எஸ் அவர்கள் தமிழ் நாட்டின் பல பகுதிகளில் மாவட்ட ஆட்சியாளராகப் பணிசெய்து சிறப்புப் பெற்றவர். அவர் தன் சுய அனுபவம் சார்ந்து நூற்றிஎண்பத்தி நான்கு பக்கங்கள் கொண்ட பெண்மை ஒரு வரம் என்ற நூலைச் சிறப்பாக எழுதியிருக்கிறார்.

தாய்மையின் முக்கியத்துவத்தை, தாய்மையின் புனிதத்தை, அருமையாகச் சொல்லியிருக்கிறார் ஆசிரியர். பெண் குழந்தைகளுக்கு நல்ல தொடல் கெட்ட தொடல் பற்றித் தாய் தெளிவுப்படுத்த வேண்டும் என்கிறார். ரசிப்பு கண்ணியத்துடன் அமைய வேண்டும் என்கிறார்.

பண்டைக் காலத்தில் வாழ்கையைக் களவு, கற்பு என இரண்டாகப் பிரித்ததாக சொல்லுகிறார் இவர். திருமணத்திற்கு முந்திய பாலியல் உறவு களவு என்றும், பிந்தியக் குடும்ப உறவு கற்பு என்றும் பிரிக்கப்பட்டதாகச் சொல்லுகிறார். ஆனால் காதல் குழந்தையின் கல்வியை கெடுத்துவிடக்கூடாது என்று எச்சரிக்கிறார். தன் குழந்தைகளின் கல்வியை எல்லாவற்றையும் விட முக்கியமானதாகக் கருதியதாகச் சொல்லுகிறார் அவர்.

இன்று கிட்டத்தட்ட முப்பத்தி மூன்று சதவீதத்திற்கு அதிகமான உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் பெண்கள் பொறுப்பேற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் பல இடங்களில் மனைவிக்குப் பதிலாகக் கணவனே

பெண்மை ஒரு வரம்
நிர்மலாசாமி
விஜயா பதிப்பகம், கோவை
விலை.ரூ.145/-

அதிகாரத்தைக் கையில் எடுப்பது துரோகத்தனமானது என்று கண்டிக்கிறார்.

பல சுவையான சுய அனுபவங்களையும் பதிவு செய்திருக்கிறார் ஆசிரியர். 1995ல் பத்மநாபபுரம் கோட்ட ஆட்சி அதிகாரியாக அவர் இருந்தபோது, குழித்துறை ஆற்றில் நடந்த மணல் கொள்ளையைத் தடுப்பதற்காக அவர் முயன்றார். இந்த முயற்சிக்கு எதிராக அவர் எதிர்கொண்ட ஆபத்துக்களை விரிவாகச் சொல்லுகிறார்.

கேரளம் கொச்சியில் ஒரு மாணவனின் பணம் காணாமல் போயிற்று. அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. தலைமை ஆசிரியர் மீனாட்சி குட்டி அம்மை பள்ளிக்கூட மாணவர்கள் அனைவரையும் கூட்டி அவர்கள் முன்னிலையில் பிரம்பால் தன்னைத் தனே அடித்துக்கொண்டார். பயன் இல்லாததால், உண்ணாவிரதம் இருந்தார். குற்றம் செய்த மாணவன் உண்மையை ஒப்புக்கொண்டு பணத்தைத் திருப்பிக்கொடுத்தான். இவ்வாறு மனச்சாட்சியை துலக்கிவிட முயற்சிப்பது நல்லது என்பதை உளவியல் ரீதியாகச் சொல்லுகிறார் ஆசிரியர்.

தான் பத்மநாபபுரம் கோட்ட ஆட்சியராக இருந்த காலத்தில் உதவியாளர் செல்லப்பன் தன்னைப் பாதுகாத்த முறைகளை நன்றியோடு விவரிக்கிறார். இன்னும் பல சம்பவங்களை அடுக்கடுக்காக சொல்லுகிறார். தேர்வுக்குப் பணம் கேட்டு வாங்கி அந்தப் பணத்தில் சினிமாவுக்குப் போனவர்களின் திருட்டுக் கதையைச் சொல்லுகிறார்.

இறுதியாகக் குடும்பத்தை பற்றி அவர் சொல்லுவது அழகானது. அன்பால் கட்டமைக்கப்பட்டு, நம் பி க க ய ா ல் வ லு வே ற் ற ப் ப ட்டு விட்டுக்கொடுத்தலால் அழகுபடுத்தப்பட்டு, பரஸ்பர உயிரூட்டப்படலால் இனிய மண வாழ்கையானது சொர்க்கத்தையே கொண்டுவரும் என்று தன் நூலை கவித்துவமாக முடித்திருப்பது அருமை. ஆசிரியரை மனமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

நியூ செஞ்சுரியின்

விற்பனை சாதனைத் தொகுப்பு நூல்கள்

மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ்
தேர்வுநூல்கள் மற்றும் வாழ்க்கை
வரலாறுகள்

**நான் சொன்னால் உனக்கு ஏன்
கோபம் வர வேண்டும்?**

மொழி, கலை, பண்பாடு, இலக்கியம், தத்துவம் பற்றிய தொகுப்பு

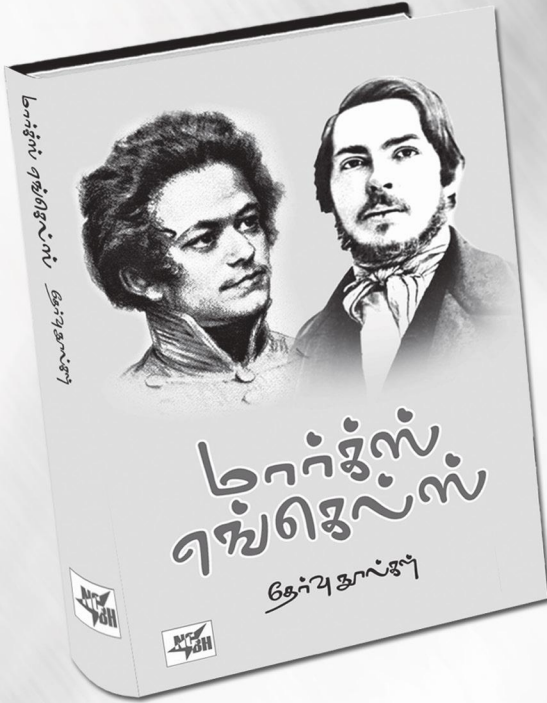
20 தொகுதிகள்

பெரியார் ஈ.வெ.ராமசாமி

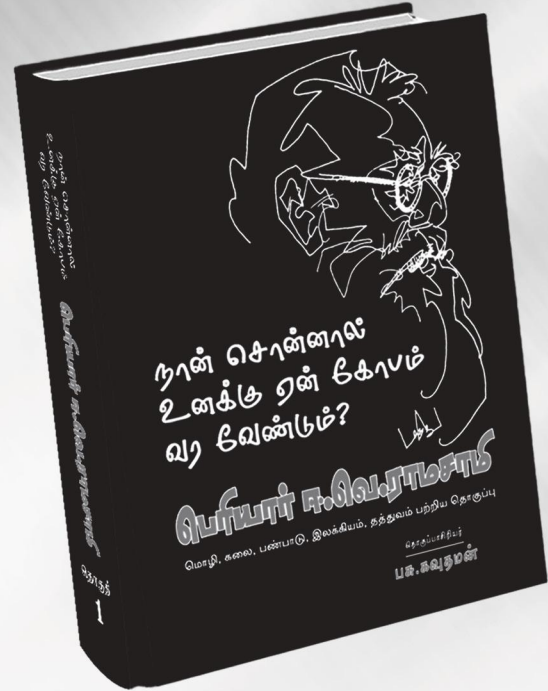
பதிப்பாளியர்: ந.முத்துமோகன்

5 தொகுதிகள்

தொகுப்பாளியர்: பசு.கவுதமன்

₹ 5000/-

₹ 4500/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050

☎ 044-26251968, 26258410, 48601884 | Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

கிளைகள்

அம்பத்தூர் 044 - 2835 9906, ஸ்பென்ஸர் பிளாசா 044-28490027, மதுரை 0452 - 2344106, 4374106, திருநெல்வேலி 0462 - 2323990, 4210990, திண்டுக்கல் 0451-2432172, கோயம்புத்தூர் 0422 2380554, சேலம் 0427-2450817, ஈரோடு 0424-2256667, கிருஷ்ணகிரி 04343-234387, ஓசூர் 04344 - 245726, ஊட்டி 0423 - 2441743 திருச்சி 0431 - 2700885, தஞ்சாவூர் 04362-231371, புதுக்கோட்டை 04322-227773, விழுப்புரம் 04146-227800, பாண்டிச்சேரி 0413 2280101, வேலூர் 0416-2234495, நாகர்கோவில் 04652 -234990.

தொல்குடித் தழும்புகள்

ச. வின்சென்ட்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆப்பிரிக்கத் திரைப்படத்தின் தந்தை என்று போற்றப்படுகிற உஸ்மான் சாம்பேன்(னு) ஒரு சிறந்த நாவலாசிரியரும் கூட. அவருடைய பன்னிரெண்டு சிறுகதைகள் தொல்குடித் தழும்புகள் (Tribal Scars) என்ற தொகுப்பாக ஃபிரெஞ்ச் மொழியில் வந்தது. சாம்பேன் செனகால் நாட்டவர். அந்நாடு ஃபிரெஞ்ச் ஆதிக்கத்தில் இருந்ததால் அந்நாட்டவர் இலக்கியம் ஃபிரெஞ்ச் மொழியில் எழுதப்பட்டது. சுதந்தர செனகாலின் முதல் அதிபரான செங்கார் சிறந்த கவிஞர். கறுப்பர்களுக்குக் கண்ணியமான இடம் வேண்டும் என்று பாடுபட்டவர். பொதுவுடைமைச் சிந்தாந்தத்தில் ஊறிப்போயிருந்த சாம்பேன் பலகருத்துகளில் அவரோடு மாறுபட்டிருந்தார்.

தொன்மைக்காலம் தொட்டே பல தொல்சமயங்கள் இயங்கிவந்த நிலையில் இஸ்லாம் செனகாலுக்கு 14ஆம் நூற்றாண்டில் வந்தது. சாம்பேன் தனது மூதாதையரின் செரர் மதச்சடங்குகளில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தாலும் மதரசாவில் தனது படிப்பைத் தொடங்கினார். அதிகம் படிக்கவில்லை. கூலிவேலை பார்த்தார். நாட்டின் தலைநகர் டாகருக்குச் சென்றார். பிறகு கள்ளத்தனமாக, பல ஃபிரெஞ்ச் காலனியரைப்போலவே ஃபிரான்ஸ் வந்தார்.

நமது தேசத்திற்கு வழிகாட்டும் கேரளா

முனைவர் தி. ராஜ் பிரவின்

நமது நாட்டின் வளர்ச்சித் திட்டங்களில் உலகம் முழுவதும் நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றது கேரள மாநிலத்தின் வளர்ச்சி முன்மாதிரித் திட்டமாகும், (Kerala Model of Development). பல சமூக வளர்ச்சிக் குறியீடுகளான கல்வி, உடல் நலம், சுகாதாரம், நீண்ட ஆயுள், மிகவும் குறைந்தளவு குழந்தை இறப்புகள், மட்டுமல்லாமல் உருவாக்கப்பட்ட சமூக மற்றும் பொருளாதார கட்டமைப்புகளில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்களே இதற்கு முக்கிய காரணம். இத்தகைய வளர்ச்சிக் குறியீடுகள் (Growth indicators) பல வளர்ந்த நாடுகளுக்கு இணையாக உள்ளதாக பல ஆராய்ச்சி ஏடுகள், பொருளாதார அமைப்புகளின் அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. அங்கு செயல்படுத்தப்படும் பல நலத்திட்டங்கள் மக்கள் மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் பங்களிப்புடன் செயல்படுத்தப்பட்டு, அனைத்துத் தரப்பு மக்களிடமும் வளங்களை சென்று சேர்க்கிறது அல்லது பகிர்ந்து

வழங்கப்படுகிறது. இதனால் தான் கேரள மாநிலம் பிற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் சமூகத் துறைகளில் வளர்ந்து காணப்படுகிறது. தன்னிடம் உள்ள குறைந்தளவு நிதி ஆதாரங்களைக் கொண்டு தனது குடிமக்களுக்கு நல்ல கல்வி, நல்ல உடல் நலன் போன்றவற்றை சாதித்துக் காட்டியுள்ளது என்றால் மிகையாகாது. தற்போது உலகத்தையும், நமது நாட்டையும் அச்சுறுத்தி உள்ள கொரோனா நோய்ப் பரவலையும் வெற்றிகரமாகத் தடுத்து நிறுத்தி தற்போது மீண்டும் உலகையும், நமது நாட்டையும் தன்னுடைய ஆக்கப்பூர்வமான செயல்பாடுகளால் திரும்பிப் பார்க்கச் செய்துள்ளது. நமது நாட்டில் முதன் முதலாக கொரோனா வைரஸ் தாக்குதலை தனது மண்ணில் ஜனவரி 20இல் அறிவிப்பு செய்தது கேரளா மாநிலம். உடனடியாக நிலைமையின் நிலவரத்தை உணர்ந்து சுமார் 30 ஆயிரம் மருத்துவமனைகள், மருத்துவப் பணியாளர்கள், சுகாதாரப் பணியாளர்கள்,

வளர்ச்சித்துறைகள், உள்ளாட்சி அமைப்புகள் இணைந்து செயல்பட்டதன் விளைவாக இன்று கொரோனா பரவல் தடுக்கப்பட்டு விட்டது. தற்போதைய நடைமுறை சூழலில் கொரோனா பரவல் காரணமாக நமது நாட்டிலும், உலகின் பல முக்கிய நாடுகளிலும் தொடர்ச்சியாக ஊரடங்கு நடைமுறையில் உள்ள காரணத்தால் மிகப் பெரிய அளவிலான பொருளாதார இழப்புகள், மந்த நிலை சூழல், உற்பத்தி மற்றும் வேலை வாய்ப்பு இழப்புகள் ஏற்படும் என்று பல பொருளாதார ஆய்வுகள், வணிக அமைப்புகள் தெரிவித்த நிலையில் நமது நாட்டில் மற்றும் அனைத்து மாநிலங்களும் மிகப் பெரிய அளவிலான வீழ்ச்சி ஏற்படும் சூழல் நிலவுகிறது. இதனை சந்தித்து நமது நாட்டு மக்களின் உணவு, உறைவிடம் மற்றும் வேலை வாய்ப்புகள், தொழில்கள், முதலீடுகளை பாதுகாக்க வேண்டிய சூழலுக்கு நாம் தள்ளப்பட்டுள்ளோம்.

கேரள மாநிலம் காட்டும் புதிய பொருளாதாரப் பாதை

கடந்த சில ஆண்டுகளாக பணம் மாற்று பிரச்சினை (Demonetization), புதியதாக அறிமுகம் செய்யப்பட்டு நடைமுறைக்கு வந்துள்ள சரக்கு மற்றும் சேவை வரி விதிப்புகள் (Goods and Services Tax) போன்றவை காரணமாக நமது பொருளாதாரத்தில் மிகப் பெரிய அளவிலான சரிவுகள் மற்றும் வீழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டுள்ளது. மறுபுறம் உலகம் முழுவதும் ஏற்பட்ட பொருளாதார மந்த நிலை, ஐரோப்பிய யூனியன் மற்றும் பிரிட்டன் நாடுகளிடையே ஏற்பட்ட, பிரச்சிபிரச்சினைகள், அமெரிக்கா மற்றும் பிற நாடுகளிடையே ஏற்பட்டுள்ள வர்த்தக தகராறுகள் காரணமாக நமது இந்தியப் பொருளாதாரமும் கடும் சவால்களை சந்தித்து வந்தது. இத்தகைய நடைமுறை சூழலில் தான் தற்போதைய கொரோனா வைரஸ் பரவல் பிரச்சினை காரணமாக மிகப் பெரிய அளவிலான பொருளாதார இழப்புகள் நமது நாட்டிலும், மேலை நாடுகளிலும் ஏற்படும் என்று கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய நடைமுறை சூழலில் கேரள மாநிலத்தில் இடது ஜனநாயகக் கூட்டணி ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்தபின் மேற்கொண்ட பல பொருளாதார நடவடிக்கைகள் உருவாக்கிய தொழில் மற்றும் முதலீடுகளுக்கு உதவும் புதிய கட்டமைப்புகள் போன்றவை இன்று நமது தேசத்தில் பல மாநிலங்களுக்கு நல்ல வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது. தற்போது நமது நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதார வீழ்ச்சிகள் காரணமாக சரக்கு மற்றும் சேவை வரி விதிப்புகள் நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட அளவை விட குறைந்தே காணப்படுகிறது. இதனால் மாநிலங்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட வருவாய் மற்றும் இழப்பீடுகள் பெறுவது தாமதமாகி வருகிறது. தற்போதைய கொரோனா தொற்று காலகட்டத்தில் நமது நாட்டில் பெருவாரியான

மாநிலங்கள் மத்திய அரசு தங்களுக்குத் தர வேண்டிய நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட தொகைகளைத் தரும்படி வலியுறுத்தி வருகிறது. தற்போது கொரோனா ஊரடங்கு காரணமாக பெருவாரியான தொழிற்சாலைகள், வணிக நிறுவனங்கள் மூடப்பட்டுள்ள நிலையில் சர்வதேச சந்தைகளிலும் தொழில் வீழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டுள்ள நிலையில் நிச்சயம் நமது வரி வருவாய் வெகுவாகக் குறையும். மறுபுறம் நமது மத்திய மற்றும் மாநில செலவினங்கள் (Expenditure) நிச்சயம் பெருகும் சூழலில் மிகப் பெரிய அளவிலான நிதிப் பற்றாக்குறை ஏற்படும் நிலை, நமது நாட்டில் உள்ள பல மாநிலங்களிலும் ஏற்படும் சூழல் நிலவுகிறது. நமது நாட்டில் மக்கள் மிகப் பெரிய அளவிலான பொருளாதார இழப்புகளை சந்தித்து வரும் சூழலில் புதிய வரி விதிப்புகளையும் மேற்கொள்ள முடியாத நடைமுறை சூழல் நிலவுகிறது. இத்தகைய சூழலில் கேரள மாநிலம் கடந்த சில ஆண்டுகளாக கடுமையான நிதிப் பற்றாக்குறை சூழலில் பல புதிய தொழில் மற்றும் வணிக கட்டமைப்புகளை உருவாக்கி, மேற்கொண்டு வந்த பல பொருளாதார முயற்சிகள் காரணமாக தங்கள் மாநிலத்தின் அடிப்படைக் கட்டமைப்பு வசதிகளுக்கு தேவைப்படும் நிதிகள், புதிய தொழில் முயற்சிக்கு தேவைப்படும் முதலீடுகளைத் திரட்டி தனது குறுகிய காலத் தேவைகள் மற்றும் நீண்ட கால வளர்ச்சிக்குத் தேவைப்படும் முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டு முந்தைய பொருளாதார வீழ்ச்சிகள் மற்றும் வரும் காலங்களில் ஏற்படப் போகும் பொருளாதார மந்தநிலை சூழலை சமாளிக்க, வழி வகை செய்துள்ளது.

கேரள மாநில அரசின் புதிய ஆக்கப்பூர்வமான வளர்ச்சி நிறுவனங்கள்

தற்போது கேரள மாநிலம் சந்திக்கும் நிதிப் பற்றாக்குறை சூழலையும் சந்தித்து தனது நீண்ட நாள் தொழில் வளர்ச்சிக்கு தேவைப்படும் கட்டமைப்பு வசதிகளை உருவாக்கும் நோக்கில், கேரளா கட்டமைப்பு முதலீடு நிதி மன்றம் (Kerala infrastructure investment board) கடந்த 1999 ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டு கேரள மாநில கட்டமைப்பு வசதிகளை பெருக்கும் நோக்கிலும், கேரள மாநிலத்திற்குத் தேவைப்படும் புதிய கட்டமைப்பு வசதிகளை உருவாக்க நிதி திரட்டி செயல்படுத்தும் அமைப்பாகவும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. மாநில அரசின் முன்னுரிமைத் திட்டங்களுக்குத் தேவைப்படும் நிதி இவ்வமைப்பு வாயிலாகத் திரட்டப்பட்டு கல்வி, போக்குவரத்து, மின்சாரம், குடிதண்ணீர் போன்ற மக்கள் நலன் மற்றும் தொழில் வளர்ச்சிக்குத் தேவைப்படும் திட்டங்களில் முதலீடு செய்யப்படுகிறது. தற்போது நமது நாட்டில் முதலாவதாக இவ்வமைப்பு வாயிலாக சர்வதேச சந்தைகளில் நிதிப் பத்திரங்கள் வெளியீடு

செய்யப்பட்டு மாநில வளர்ச்சிக்குத் தேவைப்படும் நிதி திரட்டப்பட்டுள்ளது. இது லண்டனில் உள்ள சர்வதேச பங்குச் சந்தைகளில் பட்டியலிடப்படும் சிறப்பையும் பெற்றுள்ளது. இவ்வாறு கேரள மாநில அரசால் தனது கட்டமைப்பு வசதிகளைப் பெருக்கவும், புதிய கட்டமைப்பு வசதிகளை உருவாக்கவும் தேவைப்படும் முதலீடுகள் (Investments) மற்றும் மூலதனத்தை (Capital) எளிதாகத் திரட்ட முடியும். கடந்த டிசம்பர் 20, 2019 முதல் “Kerala Nirmithi” என்ற விழிப்புணர்வு பிரச்சாரம் துவங்கப்பட்டு கேரள மக்களிடம் கட்டமைப்பு வசதிகள் பற்றிய விழிப்புணர்வு பிரச்சாரங்கள், வல்லுனர்களைக் கொண்டு விளக்கங்கள் போன்றவை கேரள மாநில மக்களிடம் இடதுசாரி அரசு மேற்கொண்டு, அவற்றில் மாநில மக்கள் பங்கு பெறும் நோக்கில் பல போட்டிகளும் நடத்தப்பட்டு பரிசுகளும் வழங்கப்பட்டது.

கேரள வங்கி புதிய துவக்கம்

தற்போது மாநில இடதுசாரி அரசின் நீண்ட நாள் கனவுத் திட்டமான ‘கேரள வங்கி’ மத்திய ரிசர்வ் வங்கியின் ஒப்புதலைப் பெற்று கேரளாவில் துவங்கப்பட்டுள்ளது. இப்புதிய வங்கி கேரளா மாநிலத்தில் செயல்படும் மாவட்ட அளவிலான கூட்டுறவு வங்கிகளை இணைத்து அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வெகு விரைவில் கேரள மாநிலத்தின் மிகப் பெரிய வங்கியாக இது உருமாறும். தற்போது கேரள கூட்டுறவு வங்கிகளில் உள்ள அனைத்து முதலீட்டாளர்களும் இணைவதால் இது மிகவும் பெரியதாகவும், சிறப்பாகவும் இயங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தற்போது உலகம் முழுவதும் தொழில் மந்த நிலை காரணமாக முதலீடுகளுக்கு பாதுகாப்பற்ற சூழல் மற்றும் குறைந்தளவு வட்டிகளே வழங்கப்படும் சூழல் நிலவுகிறது. இதனால் மாநில அரசின் சார்பில் துவங்கப்பட்டுள்ள புதிய கேரள வங்கி, அவர்களின் முதலீடுகளுக்கு பாதுகாப்பு மற்றும் அதிகளவு வட்டி வழங்குவதால் பல வெளிநாடுகளில் வசிக்கும் இந்தியர்கள் (Non Resident Indians) மற்றும் மலையாளிகள் இதில் முதலீடு செய்வதால் வங்கி வளர்ச்சி அதிகம் இருக்கும் என்று கணிக்கப்படுகிறது. இதன் வாயிலாகவும் கேரள மாநிலத்தின் பல வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு எளிதாக நிதி திரட்ட முடியும். தமது மாநில மக்களுக்கு புதிய தொழில் மற்றும் வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்கவும் முடியும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

கேரள வானொலி

கேரள மாநில அரசின் தகவல் தொடர்பு மற்றும் பொது மக்கள் தொடர்புத் துறையின் சார்பில் Radio Kerala (வானொலி கேரளா) என்ற புதிய இணையதள வானொலி துவங்கப்பட்டு உலகம் முழுவதும் உள்ள

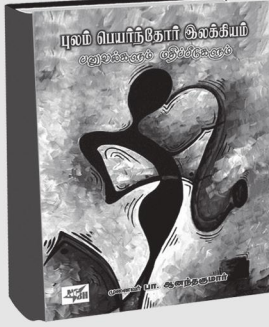
மலையாளிகளுக்கு 24 மணி நேரமும் தனது சேவைகளை வழங்கி வருகிறது. இவ்வானொலி வாயிலாக கேரள மாநில அரசு உலகம் முழுவதும் உள்ள தனது மாநில மக்களிடம் நல்ல தொடர்பில் உள்ளது. மாநில அரசின் பல நலத் திட்டங்களில், வளர்ச்சித் திட்டங்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வு பிரச்சாரங்கள், கேரளாவின் கலை, இலக்கிய, பண்பாட்டு நிகழ்வுகள் தொடர்ச்சியாக ஒலிபரப்பு செய்யப்பட்டு உலகம் முழுவதும் உள்ள கேரள மக்களை இணைத்து வருகிறது. கேரள அரசின் பல முதலீட்டு திட்டங்களுக்கும் வளர்ச்சித் துறைகளுக்கும் தேவைப்படும் முதலீடுகள் திரட்டவும் பெரிதும் துணை செய்கிறது.

கேரளா பரிசுச் சீட்டுத் திட்டம்

இந்தியாவில் கேரள மாநிலத்தில்தான் முதன் முதலாக அனைத்து தனியார் பரிசுச் சீட்டுகளும் தடை செய்யப்பட்டு, கேரள மாநில பரிசுச் சீட்டு அறிமுகம் (Kerala state lottery) செய்யப்பட்டு, தொடர்ந்து இயங்கி வருகிறது. இதனை ஒரு அரசுத் துறையாக உருவாக்கி மாநில அரசின் செலவினங்களுக்குத் தேவைப்படும் நிதி திரட்டுவது, பல பொருளாதார விளிம்பு நிலையில் உள்ள மாற்றுத் திறனாளிகள் போன்றவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு வழங்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. தற்போது மாநில அரசு பரிசுச் சீட்டு வாயிலாக திரட்டப்படும் வரிகள் வாயிலாக காரூண்யா (Karunya) என்ற நலத் திட்ட பயன்பாட்டிற்கு நிதி உதவிகள் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இதன் வாயிலாக பெரும் நோய்களால் பாதிக்கப்பட்ட சுமார் 27 ஆயிரம் பேரின் சிகிச்சை செலவுகளுக்கு உதவிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு பல புதிய தொழில் கட்டமைப்புகள் மற்றும் நிதி திரட்டும் முயற்சிகள் வாயிலாக, தனது மாநிலத்தின் குறுகிய கால நிதித் தேவைகள், நீண்ட கால கட்டமைப்பு வசதிகள் மற்றும் நிதிப் பற்றாக்குறை சூழலை சந்தித்து தனது மாநில மக்களின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதுடன், புதிய தொழில்கள் துவங்கவும், புதிய வேலை வாய்ப்புகளை நகர் மற்றும் கிராமப்புறங்களில் உருவாக்கி வெற்றியும் பெற்றுள்ளது. தற்போது கொரோனா நோய் பரவல் காரணமாக உலகம் முழுவதும் பொருளாதார மந்தநிலை சூழல் ஏற்படும் நிலையில் மாநில அரசுகள் மற்றும் மத்திய அரசு தற்போதைய கேரளா முன்மாதிரி தொழில் வளர்ச்சி முறைகளைப் பின்பற்றுவதன் வாயிலாக நமது நாட்டின் தொழில் நிறுவனங்கள் மூடப்படுவது தடுக்கப்படுவதுடன், தொழில் வளர்ச்சி மற்றும் வேலை வாய்ப்புகள் இழப்புகள் ஏற்படாமல் நமது நாட்டின் ஏழை எளிய மற்றும் நடுத்தர உழைப்பாளி மக்களை பொருளாதார வீழ்ச்சியின் பிடியில் இருந்து பாதுகாக்க முடியும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

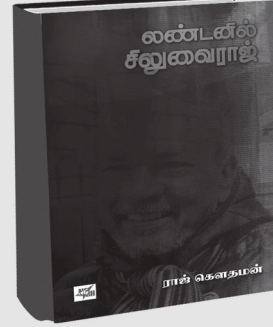
நியூ செஞ்சுரியின் விற்பனை சாதனை நூல்கள்

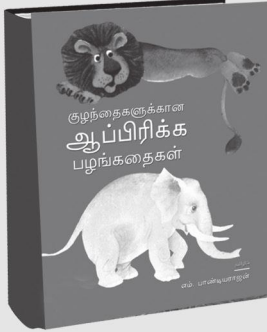
**புலம் பெயர்ந்தோர்
இலக்கியம்**
முனைவர் பா.ஆனந்தகுமார்
விலை ₹ 80/-

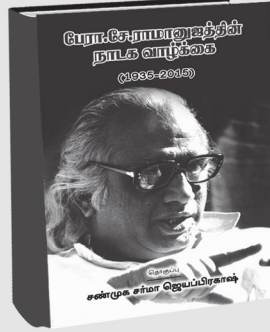
**எண்பதுகளில்
தமிழ்க் கலாச்சாரம்**
ராஜ் கௌதமன்
விலை ₹ 100/-

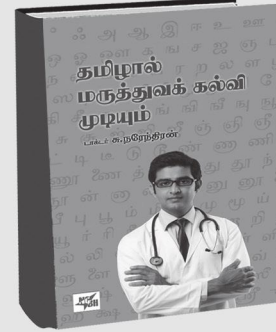
லண்டனில் சீலுவைராஜ்
ராஜ் கௌதமன்
விலை ₹ 145/-

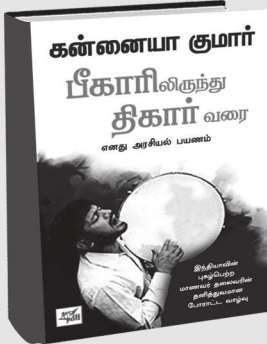
**குழந்தைகளுக்கான
ஆப்பிரிக்கக் கதைகள்**
தமிழில் : எம். பாண்டியராஜன்
விலை ₹ 99/-

**சே.ராமானுஜத்தின்
நாடக வாழ்க்கை**
சண்முக சர்மா ஜெயப்பிரகாஷ்
விலை ₹ 365/-

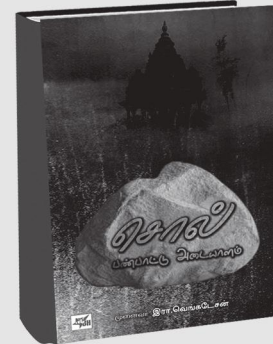
**தமிழால் மருத்துவக்
கல்வி முடியும்**
டாக்டர் சு.நரேந்திரன்
விலை ₹ 165/-

**பீகாரிலிருந்து
திகார் வரை**
கன்னையா குமார்
விலை ₹ 110/-

**பழந்தமிழில்
எழுத்தியல் ஆய்வுகள்**
முனைவர் சுபாஷ் சந்திரபோஸ்
விலை ₹ 155/-

**சொல் பண்பாட்டு
அடையாளம்**
இரா.வெங்கடேசன்
விலை ₹ 200/-

தனித்துவமான குரலிசைக் கலைஞன் எஸ்.பி.பி

ஜி.சரவணன்

தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், இந்தி உள்ளிட்ட 15 மொழிகளில் 42 ஆயிரம் பாடல்களுக்கு மேல் பாடி இசை ரசிகர்களின் மனதில் நீக்கமற நிலைத்திருக்கும் அபூர்வக் குரலிசைக் கலைஞன் எஸ்.பி.பாலசுப்பிரமணியத்தின் மறைவு பெரும்பான்மைத் தமிழ்ச்சமூகத்தையே ஆழமான துயரத்தில் இருத்தியுள்ளது. எல்லா சமூக ஊடகங்களிலும் லட்சக்கணக்கான புகழஞ்சலிகள் நிரம்பி வழிகின்றன. இவற்றை அடைவதற்கான அத்தனை தகுதிப்பாடுகளையும் கொண்டவர் அவர். பொதுவான சினிமாப் பாடகர்களைப்போல இவரும் ஒரு திரை இசைப் பாடகர்தானே என்ற மட்டத்தில் வைத்துப் பார்க்கப்படக்கூடியவர் அல்லர் அவர் என்பதை அவரது மரணத்திற்குப் பிறகான நிகழ்வுகளிலிருந்து அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது. சமீபத்திய வருடங்களில் மறைந்த பிரபலமான பல பாடகர்களுக்கெல்லாம் நிகழாத பெரும் ஜனத்திரள் அஞ்சலி எஸ்பிபிக்கு எப்படி சாத்தியப்பட்டதென யோசித்தால் தமிழ்ச்சமூகத்தில் தனது பாடல்களால் ஆகப்பெரிய ஊடுருவலை அவர் நிகழ்த்தியிருப்பது புரியும். ஒவ்வொரு தனிமனிதனுக்கும் உவப்பாகவும் உடன்பட்ட வகையிலும் பல்வேறுவித பாவங்களில் ஏதேனும் ஒருசில பாடல்களையேனும் காற்றலையில் தவழவிட்ட அதிசயமானதொரு மேதைமை கொண்ட கலைஞனாகவே கருதத்தக்கவர் எஸ்பிபி.

தமிழ்த்திரையிசை ரசிகர்களின் மனஉணர்வுகளோடு இடைவெளியற்றுத் தொடர்ந்து பயணிக்கும் சகபயணியாகவே அவர் திகழ்ந்தார். அவர் பாடிய வரிகளைத் தம் வாழ்நாளில் ஒருமுறையேனும் முணுமுணுக்காத உதடுகள் இங்கே சொற்பம். இந்திய சமூகமே உச்சத்தில் வைத்துக் கொண்டாடத் தக்க மகத்தான ஆளுமை மிக்க குரலுக்கு உடைமையாளர் எஸ்பிபி. பாடல்களுக்கிடையே ஓரிரு வினாடிகள் அவர் செய்யும் குறும்பும் சிரிப்பும் அவருக்கு மட்டுமே உரித்தானவை. ஒரே பாடல்வரியை இருவிதமான பாவங்களில் பாடும்போது அத்தனை வித்தியாசங்களை வெளிப்படுத்துவார். இதன் காரணமாகவே அவரது பாடல்களின் எண்ணிக்கை இவ்வளவு நெடியதாக அமைந்தன.

பொதுவாக சமூகப் பிரபலங்களின் மரணங்கள் தொலைக்காட்சிகளில் நேரலை செய்யப்படுகிறபோது தொடர்புடைய தரப்பாரைத் தவிர ஏனையோருக்கு ஒருவித சலிப்பை ஏற்படுத்தும் நிலை உண்டாவது இயல்பே. மாறாக, தொலைக்காட்சிகளில் எஸ்பிபியின் இறப்புச் செய்தி அறிவிக்கப்படும் வேளையிலும் தொலைக்காட்சியின் இன்னொரு பகுதியில் அவர் பாடிக்கொண்டிருக்கிறார். ஆம், காற்றில் கரையும் கலாபூர்வ பாடல்களைப் பாடியவருக்கு இறப்பென்பதேது? மக்களுக்கு ஏகமாக அறிமுகமாகி அவ்வப்போது அவர்கள் வாயசைத்துப் பாடிக்கொண்டிருந்த ஜீவன் மிகுந்த அந்தப் பாடல்கள் அவரது மறைவுக்குப் பின்னும் அதே உயிர்த்துடிப்போடு உலவுகின்றன. தம்

பாடல்களால் மௌனத்தைத் தழுவிக்கொள்வதும் மௌனத்திலிருந்து விடுதலையும் பெற்றுத் தருவதுமான சாதுர்யம் கொண்டவையல்லவா அவரது குரல். அவரது மறைவுக்கு ஆறுதலாக அவரது பாடல்களையே காணிக்கையாக்குவதுபோல, அப்பாடல்களைக் கொண்டே இசை ரசிகர்கள் தங்களைத் தேற்றிக்கொள்ள விழைகின்றனர். சிறார்கள் தொடங்கி பெரியோர் வரை அசைவற்று அமர்ந்தபடி ஊடக அஞ்சலி நிகழ்வுகளைக் கண்டுகண்டுக் கரைகின்றனர். தமிழ்ச்சூழலில் இதுவொரு அபூர்வமான காட்சியாகவே படுகிறது.

தொடக்ககாலத் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் நாடக வடிவத்திலேயே உருவாக்கப்பட்டு வெளிவந்தன. அதனால் குரல்வளம் வாய்க்கப் பெற்றவர்களே பாடல்களைப் பாடி நடிக்கவேண்டிய சூழலிருந்தது. பின்னர் வந்த காலகட்டங்களில் பின்னணிப் பாடகர்கள் உருவாகி பாடல் வரிகளுக்கேற்ப நடிக்கர்கள் வாயசைத்து நடித்தனர். அதனால் பாடும் திறம் பெற்றிருந்த பாடகருக்குக் கிடைக்கவேண்டிய பெருமைகள் வெறுமனே வாயசைத்த அந்தந்த நடிக்கர்களுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தன. டி. எம். சௌந்திரராஜன் எனும் அற்புதமான பாட்டுக்கலைஞன் பாடிய நூற்றுக்கணக்கான பாடல்கள் எம்ஜிஆர் பாட்டு, சிவாஜி பாட்டு, ஜெமினிகணேசன் பாட்டு என்பதாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டு கொண்டாடப்பட்டன. நல்வாய்ப்பாக எஸ்.பி.பி திரையிசைப் பாடல்களைப் பாட வந்த காலகட்டத்தில் இந்தப் பாடலைப் பாடியவர் யார் என்பதைக் கண்டறிந்துகொள்வதில் நம் மக்களுக்குக் கவனம் கூடியிருந்தது. இதற்குக் காரணம் இளையராஜாவால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பல்வேறுபட்ட வகைமையான பாடகர்களின் குரல்வளமையே எனலாம். எஸ்பிபியை தன் இசை வாகனமேற்றி தமிழ் மக்கள் உள்ளமெல்லாம் கொண்டுசென்ற பெரும்பங்கு இளையராஜாவுடையது என்பதில் மாற்றில்லை.

ராகம், தாளம், பாவம், சுதி, ஆலாபனை, இன்னபிற என்பவையெல்லாம் சங்கீதம் அறிந்தவர்களுக்கானவை. ஆனால் எளிய மக்களுக்கு இசையறிவு என்பது திரைஇசைப்பாடல்கள்தாம். அவ்விசையறிவை உறுதியாக அனைத்துத் தரப்பு மக்களிடமும் கொண்டு சேர்த்தவை எஸ்பிபியின் பாடல்கள். பகலில் தங்கள் வேலைகளின்போது பாடல்களை ரசித்துக் கேட்டபடியே பணியாற்றியவர்கள் ஒவ்வொரு இரவையும் கடத்துவதற்கான கருவியாகவும் அவற்றைப் பாவித்தனர். ஏனைய பாடகர்களின் பாடல்களை இதுபோலத் தொடர்ச்சியாகக் கேட்பது அரிதானது. அதுவே எஸ்பிபியின் குரல் ஏற்படுத்திய தாக்கமெனலாம்.

42 ஆயிரம் எனும் மலைக்கவைக்கும் எண்ணிக்கையிலான பாடல்களைப் பாடியுள்ள எஸ்பிபியின் தனித்த சிறப்பு எல்லாவித மனநிலைக்கும் அவரது பாடல்கள் பொருந்திப்போவதேயாகும். பெரும்பாலான பாடகர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட

வகைமைப் பாடல்களை மட்டுமே திறம்படப் பாடுவதில் வல்லமைகொண்டவர்களாக இருப்பர். ஆனால் உற்சாகம், விரக்தி, துயரம், மோகம், சந்தோஷம், வெறுப்பு, சோகம், கோபம், வெறுமை, கொண்டாட்டம் என பலவேறுபட்ட உணர்ச்சிகர சூழலுக்கும் எஸ்பிபியின் பாடல்கள் ஒத்திசைந்தமையே அவரது தனித்த பேராளுமை. தெலுங்கைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர் என்றாலும் தமிழில்தான் அவர் ஏராளம் பாடினார். அதேயளவு மேலதிகமாகத் தமிழர்களால் கொண்டாடப்பட்டார்.

80, 90களில் காதல் மையலில் சிக்குண்டு தாடிவாலாக்களாகத் திரிந்த ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்களைத் தற்கொலைகளிலிருந்து காப்பாற்றியவை அவரது பாடல்கள் எனச் சொல்வதில் வியப்பேதுமில்லை. இளமையில் தங்கள் காதலை இழந்தவர்களுக்கு எஸ்பிபியின் காதல் தோல்விப் பாடல்கள் ஆற்றுதலையும் தேற்றுதலையும் தருபவையாக விளங்கின. துயரமான பொழுதுகளில் இரவுகளை இட்டு நிரப்பும் அரிய சாதனமாகவும் துன்ப தருணங்களில் மனஅமைதி கொள்வதற்கான மருத்துவமாகவும் எஸ்பிபியின் பாடல்களே இன்றளவும் விளங்குகின்றன.

எஸ்பிபி கடைசியாகப் பாடியது கொரோனா குறித்த விழிப்புணர்வுப் பாடல் என்பதாகத் தகவல் கூறப்படுகிறது. கொரோனாவை விரட்டுவதற்காக தமது கடைசிப் பாடலைப் பாடிவிட்டு அந்நோய்த் தாக்கத்தினாலேயே உயிரிழந்தார் என்பது விரக்தியை ஏற்படுத்தும் செய்தி.

‘அரசு மரியாதையுடன் நல்லடக்கம்’ என்று எஸ்பிபியின் மறைவுக்கு தமிழக அரசு அறிவித்தது உள்ளபடியே போற்றத்தக்கது. கோடிக்கணக்கான தமிழ் மக்கள்தம் உணர்வுகளில் குடிகொண்டிருக்கும் ஆளுமை மிக்கக் கலைஞர்களுக்கு நிகழ்த்தவேண்டிய இதுபோன்ற மரியாதையை இப்போதேனும் செலுத்த முனைந்திருப்பதைப் பாராட்டுவதோடு இதைத் தொடர்ந்து தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கும் இதனை நீட்டிக்கவேண்டுமென்பதே நம் அனைவரது பெருவிருப்பமுமாகும்.

கொரோனா அச்சம் சூழ்ந்திருக்கும் இந்நேரத்திலும் எஸ்பிபிக்கு சாதாரண எளிய மக்கள் பெருந்திரளாய்த் திரண்டு இரவுபகலாகக் காத்திருந்து அஞ்சலி செலுத்துவதிலிருந்தே தமிழ்ச்சூழலில் அவருக்கான இருப்பைப் புரிந்துகொள்ளமுடியும்.

‘ஆயிரம் நிலவே வா!’ என்றழைத்தபடி தமிழ்த்திரை வாயிலாக தமிழ் மக்கள் மனங்களுக்குள் உட்புகுந்து ஆக்கிரமித்த எஸ்பிபியின் குரல் ஏராளமான நிலாப்பாட்டுகளை இசைத்திருக்கின்றன. யதேச்சையாக நிலாவைப் பார்க்கிற தருணங்களிலெல்லாம் எஸ்பிபியின் ஏதேனுமொரு பாடலைத் தன்னியல்பாக முணுமுணுக்கும் இசைத்தமிழ் ரசிகர்கள் இருக்கிறவரை அவரது அமுதக்குரலுக்கு அழிவில்லை, அழிவேயில்லை.

நியூ செஞ்சுரியின் விற்பனை சாதனை நூல்கள்

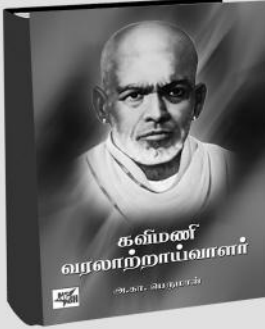
இலக்கியத் திறனாய்வில்
சமூகவியல் அணுகுமுறை
துரை சீனிச்சாமி
விலை ₹ 265/-

சூழல் மொழி
த.சித்தார்த்தன்
விலை ₹ 100/-

பரமத்து விதம்
முப்பால்மணி
விலை ₹ 180/-

கவிமணி
வரலாற்றாய்வாளர்
அ.கா.பெருமாள்
விலை ₹ 85/-

மனிதனுக்கு
மரணம்மில்லை
த. ஸ்டாலின் குணசேகரன்
விலை ₹ 230/-

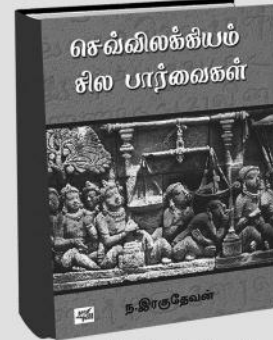
பழந்தமிழல்
சொல்லியல் சிந்தனைகள்
முனைவர் ச. சுபாஷ் சந்திரபோஸ்
விலை ₹ 160/-

சுற்றுச்சூழலும்
அழகியலும்
முனைவர் க.குளத்தூரான்
விலை ₹ 175/-

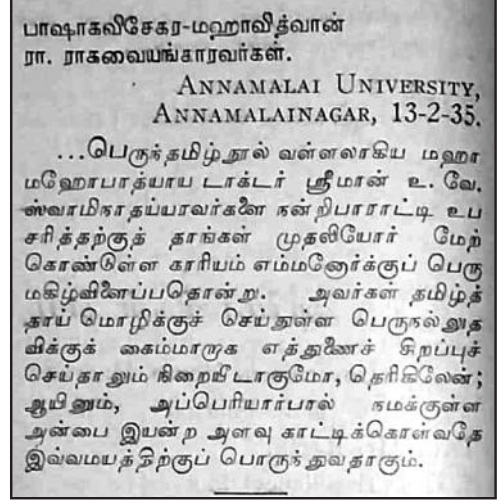
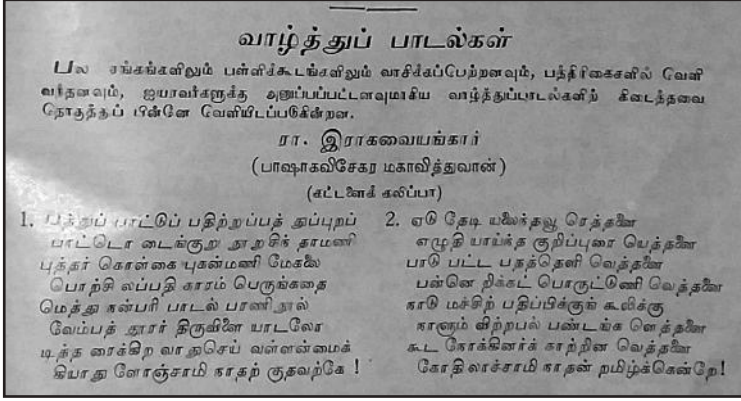
வினைப் பாகுபாட்டில்
எச்சங்கள்
முனைவர் சுபாஷ் சந்திரபோஸ்
விலை ₹ 240/-

செவ்விலக்கியம்
சில பார்வைகள்
ந. இரகுதேவன்
விலை ₹ 100/-

உ.வே.சாமிநாதையரும் ரா.இராகவையங்காரும்

முனைவர் இரா. வெங்கடேசன்

(1935ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற உ.வே. சாமிநாதையரின் சதாபிஷேக விழாவிற்கு வாழ்த்து தெரிவித்து ரா. இராகவையங்கார் எழுதியனுப்பிய கடிதமும் வாழ்த்துப் பாடலும்)

பாண்டித்துரைத் தேவர், பாசுகர சேதுபதியின் ஆதரவோடு நான்காம் தமிழ்ச் சங்கம் என்று பெயர்பெற்ற மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தைப் நிறுவியபோது சங்கத்தின் செயல்பாடுகளுக்குப் பெருந்துணையாக இருந்து விளங்கியவர்களுள் ஒருவர் மகாவித்துவான் ரா. இராகவையங்காராவார். பாசுகர சேதுபதியின் அரசவைப் புலவராக இருந்த இராகவையங்காரை அழைத்து வந்து சங்கத்தின் ஆராய்ச்சித்துறை, பதிப்புத்துறை ஆகிய இரு துறைகளுக்கும் பொறுப்பேற்கச் செய்தார் பாண்டித்துரைத் தேவர். சங்கத்தின் சார்பில் வெளிவந்த 'செந்தமிழ்' இதழில் பழந்தமிழ் நூல்கள் குறித்துப் பல்வேறு நிலைகளில் ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதி வெளியிட்டுப் பணியாற்றியவர் இராகவையங்கார். அகநானூறு, தொல்காப்பியம் - செய்யுளியல் நச்சினார்க்கினியர் உரை, முத்தொள்ளாயிரம், இனியவை நாற்பது, நான்மணிக்கடிகை முதலான பழந்தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டுப் பதிப்பாசிரியராகவும் புகழ்பெற்று விளங்கியவர் இராகவையங்கார். புகழ்பெற்ற காளிதாசரின் சாகுந்தலம், வால்மீகியின் இராமாயணம் என்ற இருபெரும் காவியங்களைத் தமிழுக்கு அளித்து

பெருமைசேர்த்தவர். எட்டுத்தொகை நூல்களுள் குறுந்தொகைக்கும், பத்துப்பாட்டுள் பட்டினப்பாலை, பெரும்பாணாற்றுப்படை நூல்களுக்கும் உரையெழுதி உரையாசிரியராகவும் அரும்பணியாற்றியவர்.

உரையாசிரியர், பதிப்பாசிரியர், ஆராய்ச்சியாளர், பேச்சாளர், மொழிபெயர்ப்பாளர் எனப் பன்முக ஆற்றலுடன் விளங்கிய ரா. இராகவையங்கார் உ. வே. சாமிநாதையருடன் நெருங்கிப் பழகி வாழ்ந்திருக்கிறார் என்பது வரலாற்றுச் சிறப்பாகும். ஆசிரியர் பணி, பதிப்புப் பணி முதலானவற்றில் ஒருங்கிணைந்து பணியாற்றியுள்ளனர்.

சிதம்பரத்தில், அண்ணாமலை செட்டியார் 1924ஆம் ஆண்டு மீனாட்சித் தமிழ்க் கல்லூரி, மீனாட்சி வடமொழிக் கல்லூரி, மீனாட்சி கலைக்கல்லூரி எனும் மூன்று கல்லூரிகளைத் தோற்றுவித்தார். தமிழ்க் கல்லூரிக்குத் தகுந்த ஒருவரை முதல்வராக நியமிக்க வேண்டுமென்று அண்ணாமலைச் செட்டியார் எண்ணியபோது உ.வே.சாமிநாதையரின் நினைவே முன்வந்து நின்றது. அண்ணாமலைச் செட்டியார் அதற்குரிய முயற்சிகளையெல்லாம் செய்துமுடித்து சாமிநாதையரையே மீனாட்சி

தமிழ்க் கல்லூரியின் முதல்வராகப் பொறுப்பேற்கச் செய்தார். இந்தக் கல்லூரிகள்தான் பின்னாளில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகமாக நிலைபெற்றது என்பது எண்ணற்குரியது. 1924, ஜூலை மாதத்தில் முதல்வர் பொறுப்பை ஏற்ற சாமிநாதையர் 1927ஆம் ஆண்டுவரை மூன்றாண்டுகள் அப்பணியில் இருந்து விளங்கினார்.

முதல்வர் பொறுப்பை ஏற்றது முதலாகப் பல அறிஞர் பெருமக்களைக் கல்லூரிக்கு அழைத்து வந்து சிறப்புச் சொற்பொழிவுகளையும் உரைகளையும் ஆற்றச் செய்துள்ளார் சாமிநாதையர். அவற்றுள் ரா. இராகவையங்காரின் சொற்பொழிவுகளும் இருந்தன. 1927ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் முதலாகவே சாமிநாதையருக்கு உடல்நலம் சரிவர இல்லாமையினால் முதல்வர் பொறுப்பை விட்டு விலகிச் சென்னைக்குச் செல்ல வேண்டுமென்று எண்ணி இருந்தார். அதனால் முதல்வர் பொறுப்புக்குத் தக்க ஒருவரை நியமித்துவிட்டுச் செல்ல வேண்டுமென்ற விருப்பம் சாமிநாதையரிடம் இருந்தது. ரா. இராகவையங்கார் ஒருமுறை சிதம்பரம் வந்திருந்தபோது மீனாட்சி கல்லூரியின் முதல்வராகத் தாங்கள் பொறுப்பேற்க வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் வைத்தார். இராகவையங்கார் அப்போது சேது சமஸ்தானத்தில் தமிழ்ப் புலவராக இருந்து விளங்கி வந்தார். அதனால் மதுரையிலிருந்து சிதம்பரத்திற்கு வந்திருந்து முதல்வர் பொறுப்பை ஏற்பதற்குச் சாத்தியமில்லை என்று தெரிவித்துவிட்டார்.

அண்ணாமலைச் செட்டியாரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட கல்லூரிகள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகமாக மாறிய பின்னர் சில ஆண்டுகள் கழித்துப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறை தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அண்ணாமலைச் செட்டியார் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையின் விரிவுரையாளராக வந்து பொறுப்பேற்க வேண்டுமென்று இராகவையங்காருக்கு அழைப்பு விடுத்தார். அண்ணாமலைச் செட்டியாரின் அழைப்பை ஏற்று ஆராய்ச்சித்துறை விரிவுரையாளராகப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டார் இராகவையங்கார்.

சாமிநாதையர் அவர்கள் இராகவையங்காரின் புலமையை நன்கு அறிந்துவைத்திருந்த காரணத்தாலேயே தாம் வகித்துவந்த முதல்வர் பதவிக்கு ஏற்றவராக இராகவையங்காரைக் கருதினார்; தம் ஆசிரியருக்கு இணையாக வைத்து மகாவித்துவான் என்று பட்டமளித்துப் பாராட்டினார் என்பது எண்ணற்குரியது.

சாமிநாதையர் கல்லூரிப் பொறுப்பிலிருந்து விலகுவதற்கு முன்பாக 1927, பிப்ரவரி, 21இல் மீனாட்சி தமிழ்க் கல்லூரியில் இராகவையங்கார் அவர்களை அழைத்து சொற்பொழிவாற்றச் செய்தார். இராகவையங்கார் “கம்பர் கூறும் பெண்பாலியல்பு” என்னும் பொருளில் சொற்பொழிவாற்றினார். சொற்பொழிவிற்குத் தலைமை தாங்கி இராகவையங்காரின் உரையைக் கேட்டு மகிழ்ந்தார் சாமிநாதையர்.

புதுக்கோட்டை சன்மார்க்க சபையின் பதினாறாவது ஆண்டு விழா 1925ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றது.

மூன்று நாட்கள் நடைபெற்ற அந்த விழாவிற்குச் சாமிநாதையர்தான் தலைமை தாங்கினார். இந்த விழாவில் இராகவையங்காருக்கு “மகாவித்துவான்” என்னும் பட்டத்தை அளித்துப் பாராட்டி மகிழ்ந்தார் சாமிநாதையர். இந்த விழாவில்தான் கதிசேசன் செட்டியார் அவர்களுக்கும் “பண்டிதமணி” என்ற பட்டம் அளிக்கப்பெற்றது என்பது நினைத்தற்குரியது.

கல்லூரி விழாக்களுக்குத் தலைமை தாங்கச் செய்யவும், இலக்கியக் கூட்டங்களில் சொற்பொழிவு ஆற்றச் செய்யவுமான நிகழ்வுகளில் இருவரும் ஒருமித்துப் பணியாற்றியுள்ளனர். சாமிநாதையரும் இராகவையங்காரும் பலமுறை சந்தித்து புலமையுரையாற்றியுள்ளனர் என்பதற்கு இருவரின் வரலாற்றில் ஏராளமான சான்றுகள் உள்ளன. 1926, ஜூன் 16இல் ரா. இராகவையங்காரின் திருமகன் ராமானுஜனின் விவாக நிகழ்விலும் சாமிநாதையர் பங்குபெற்று மணமக்களை வாழ்த்தி மகிழ்ந்தார். 1929ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு 30ஆம் நாள் ரா. இராகவையங்கார் அவர்கள் சாமிநாதையரைத் தியாகராசவிலாச இல்லம் வந்து சந்தித்துவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார். பழந்தமிழ் இலக்கிய, இலக்கணம் குறித்து இருவரும் நீண்ட நேரம் உரையாடி மகிழ்ந்தனர்.

1935ஆம் ஆண்டு உ.வே. சாமிநாதையருக்கு 80ஆம் அகவை நிறைவுற்றது. சாமிநாதையருக்குச் சதாபிஷேக விழா எடுக்கப்பட்டது. அந்த விழா சென்னையில் மட்டுமின்றித் தமிழகத்தின் பல்வேறு ஊர்களிலும் யாழ்ப்பாணம், ரங்கூன், கம்போடியா ஆகிய வெளிநாடுகளிலும் கொண்டாடப்பட்டது. சதாபிஷேக விழாவிற்கு முன்னும் பின்னும் பலவேறு இதழ்கள் சாமிநாதையரை வாழ்த்தும் வகையில் வாழ்த்துக் கட்டுரைகள் வெளியிட்டுச் சிறப்பு செய்தன.

ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார், ப. சம்பந்த முதலியார், வீ. இராமானுஜாச்சாரியார், மு. கதிசேச செட்டியார், மு. இராகவையங்கார், சக்கரவர்த்தி இராசகோபாலாச்சாரியார், டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார், வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார், எஸ். சத்தியமூர்த்தி உள்ளிட்ட அறிஞர் பெருமக்கள் கட்டுரை வழியாக சாமிநாதையரை வாழ்த்திச் சிறப்பித்தனர். ரா. இராகவையங்கார், வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை, முன்னீர்ப் பள்ளம் பூர்ணலிங்கம் பிள்ளை, கே. ஜி. சேஷையர், இ. மு. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, வித்துவான் மா. இராசமாணிக்கம், அ. மு. பரமசிவாந்தம் உள்ளிட்ட அறிஞர்கள் பலர் வாழ்த்துப் பாக்களை எழுதி அளித்துச் சிறப்பித்தனர். இந்த விழா குறித்துச் செய்தி அறிந்த இராகவையங்கார் 13.2.1935இல் சாமிநாதையருக்கு இப்படியொரு கடிதம் எழுதி வாழ்த்தி மகிழ்ந்திருக்கிறார்.

“பெருந்தமிழ்நூல் வள்ளலாகிய மஹாமஹோபாத்யாய டாக்டர் ஸ்ரீமான் உ.வே. ஸ்வாமிநாதய்யரவர்களை நன்றி பாராட்டி உபசரித்தற்குத் தாங்கள் முதலியோர் மேற்கொண்டுள்ள காரியம் எம்மனோர்க்குப் பெருமகிழ்விளைப்பதொன்று. அவர்கள் தமிழ்த் தாய் மொழிக்குச் செய்துள்ள பெருநல்லதுவிக்குக்

கைம்மாறாக எத்துணைச் சிறப்புச் செய்தாலும் நிறையீடாகுமோ, தெரிகிலேன்; ஆயினும், அப்பெரியார்பால் நமக்குள்ள அன்பை இயன்ற அளவு காட்டிக்கொள்வதே இவ்வயமத்திற்குப் பொருந்துவதாகும்”

சாமிநாதையரின் சிறப்பைப் பாராட்டி வாழ்த்துப் பாடல்களையும் ராகவையங்கார் எழுதி அனுப்பியிருந்தார். சாமிநாதையரின் சதாபிஷேக விழா மலரில் வாழ்த்துப் பாக்களின் பகுதியில் இராகவையங்காரின் வாழ்த்துப் பாடல்தான் முதலாவதாக இடம்பெற்றுள்ளது என்பது சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

பத்துப் பாட்டுப் பதிற்றுப்பத் துப்புறப் பாட்டொ டைங்குறு நூறுசிந் தாமணி புத்தர் கொள்கை புகன்மணி மேகலை பொற்சி லப்பதி காரம் பெருங்கதை மெத்து நன்பரி பாடல் பரணி நூல் வேம்பத் தூரர் திருவிளை யாடலோ டுத்த ரைக்கிற வாதுசெய் வள்ளன்மைக் கியாது னோஞ்சாமி நாதற் குதவற்கே!

2. ஏடு தேடி யலைந்தலு ரெத்தனை எழுதி யாய்ந்த குறிப்புரை யெத்தனை பாடு பட்ட பதத்தெளி வெத்தனை பன்னெ றிக்கட் பொருட்டுணி வெத்தனை நாடு மச்சிற் மதிப்பிக்குங் கூலிக்கு நாளும் விற்றபல் காற்றின வெத்தனை கோதி லாச்சாமி நாதன் றமிழ்க்கென்றே!
3. எத்துணைப்பொன் னளிப்பர்சிந் தாமணிக் கேற்ற நல்விலை யென்மணி மேகலைக் குய்த்தவண்சிலம் பின்செய்திக் கொத்ததொன் றுண்டுகொல்லிவண் மண்டலந் தேடினும் வைத்த செய்யுள் விளைந்த பொருண்முற்றும் மாணு மோபத்துப் பாட்டுச்செய் யுட்பொருட் கித்த ரைப்பதிற் றுப்பத்து நூறுபொன் இன்ப திற்றுப்பத் துக்கெதிர் நிற்குமோ!
4. பிறந்த துத்தம தானமென் பாரிவன் பெய்த துத்தம தானமென் பேனிவன் சிறந்த தாயதெண் ணாயிரவர் நன்குடி தெளிந்த சொற்களேண் ணாயிர மேம்படும் உறுந்த மிழ்ப்பர மாசாரி யன்னென்ற கொத்த தேசாமி நாதப் பெரும்பெயர் மறைந்த செந்தமிழ் தோற்றஞ்செய் வண்மையான் மற்றிக் காலத் தகத்தியன் றானிவன்.
5. பொன்ப லாயிர மும்பொரு வாதுநீ புரிந்த வண்டமிழ்த் தொண்டினுக் கொண்டுகில் நின்ப லாயிர மான குறிப்புரை நீடு செய்புகழ்ப் போர்வைக்கு நேருமோ உன்ப ராவுமெய்ந் நூல்வடி வாருநீ ஊழி யூழியும் வாழ்கென வோதுமில் அன்ப லாலெது வுந்தர வாய்ந்திலேன் ஐய னேசாமி நாதநன் மெய்யவே! (வேறு)

6. உச்சிமேற் கொளவல்ல நச்சினார்க் கினியர் உயர்ந்தபரி மேலழக ரடியார்க்கு நல்லார் மெச்சமிளங் கோவடிகள் கொங்குவேள் சாத்தன் வீறுதமிழ்ச் சங்கத்தைந் நூறுபுல வோர்கள் அச்சமின நூலுதவு திருத்தக்க தேவர் அம்மயிலை நாதர்புறப் பாட்டினுரை காரர் நச்சுபதிற் றுப்பத்து னுரையாளர் கூத்தர் நவில்சாமி நாதனிசை நாம்புகல்வ தென்னே!

இப்பாடல்களுள் சாமிநாதையரின் என் சரித்திரப் பதிப்புகளிலெல்லாம் கீழ்வரும் இந்தப் பாடல் தவறாமல் இடம்பெற்று வருவது சிறப்புக்குரியதாகும்.

ஏடு தேடி யலைந்தலு ரெத்தனை எழுதி யாய்ந்த குறிப்புரை யெத்தனை பாடு பட்ட பதத்தெளி வெத்தனை பன்னெ றிக்கட் பொருட்டுணி வெத்தனை நாடு மச்சிற் மதிப்பிக்குங் கூலிக்கு நாளும் விற்றபல் காற்றின வெத்தனை கோதி லாச்சாமி நாதன் றமிழ்க்கென்றே!

1936ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 26ஆம் நாள் திருவல்லிக்கேணி தமிழ்ச் சங்கத்தில் கம்பர் திருநாள் கொண்டாட்டம் நடைபெற்றது. டி.ஸி. ஸ்ரீநிவாசையங்கார் தலைமையில். ரா. இராகவையங்கார் உரையாற்றியிருக்கிறார். சாமிநாதையரும் விழாவிற் குச் சென்று இராகவையங்காரின் உரையைக் கேட்டு மகிழ்ந்திருக்கிறார்.

இராகவையங்காரின் அழைப்பின் பொருட்டு 1936, அக்டோபர், 30இல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பாடத்திட்டக்குழுக் கூட்டத்தில் பங்கேற்பதாகக் கி.வா. ஜகந்நாதனுடன் சிதம்பரம் புறப்பட்டுச் சென்றார் சாமிநாதையர்.

அக்டோபர், 31ஆம் தேதி நடைபெற்ற கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட பின்னர் அங்கிருந்து கடலூர், பாதிரிப்புலியூர், திருவதிகை, பண்ணுருட்டி உள்ளிட்ட ஊர்களுக்குச் சென்றுவிட்டு நவம்பர் 9ஆம் தேதி மாலை சென்னை வந்தடைந்தார். இந்தப் பயணத்தில் தமிழறிஞர்கள் தஞ்சை நீ. கந்தசாமிப் பிள்ளை, ரா. இராகவையங்கார், சோமசுந்தரம் பிள்ளை, சோமசுந்தரம் பாரதியார், மு. கதிரசேஞ் செட்டியார், ஸ்ரீநிவாச சாஸ்திரி, குப்புசாமி சாஸ்திரி, சதாசிவையர் மகள் பார்வதியம்மாள், நீதிபதிகள் குப்புசாமி ஐயர், சுப்பிரமணிய ஐயர் உள்ளிட்ட அறிஞர் பலரையும் சந்தித்துவிட்டு வந்திருக்கிறார்.

இராகவையங்கார் திருச்சி சேசையங்கார் பள்ளியில் தமிழாசிரியராக இருந்து விளங்கிய காலம் முதலாகச் சாமிநாதையருடன் நட்பு பாராட்டி வந்திருக்கிறார் என்பதை இருவரது வரலாறுகளும் வெளிப்படுத்துகின்றன. சாமிநாதையரின் நினைவில் இராகவையங்காரும், இராகவையங்காரின் நினைவில் சாமிநாதையரும் எப்போதும் இருந்து விளங்கியுள்ளனர் என்பது நினைத்துப் போற்றத்தக்கதாகும்.